

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 czerwca 2010 r.

Nr 96

TREŚĆ:
Poz.:

USTAWY:

- 614** — z dnia 9 kwietnia 2010 r. o ratyfikacji Konwencji dotyczącej budowy i funkcjonowania Europejskiego Ośrodka Badań Laserem Rentgenowskim na Swobodnych Elektronach, sporządzonej w Hamburgu dnia 30 listopada 2009 r. 7910
- 615** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki 7911
- 616** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju 7926
- 617** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki 7936
- 618** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych 7945
- 619** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk 7961
- 620** — z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki 7983

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

- 621** — z dnia 21 maja 2010 r. w sprawie wprowadzenia programu wykrywania występowania zakażeń wirusem choroby niebieskiego języka na 2010 r. 7994

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

- 622** — z dnia 2 czerwca 2010 r. w sprawie zgromadzenia elektorów oraz zgłaszania kandydatów do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu 8024

ROZPORZĄDZENIE

- 623** — Ministra Finansów z dnia 2 czerwca 2010 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług 8028

614**USTAWA**

z dnia 9 kwietnia 2010 r.

o ratyfikacji Konwencji dotyczącej budowy i funkcjonowania Europejskiego Ośrodka Badań Laserem Rentgenowskim na Swobodnych Elektronach, sporządzonej w Hamburgu dnia 30 listopada 2009 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji dotyczącej budowy i funkcjonowania Europejskiego Ośrodka Badań Laserem Rentgenowskim na Swobodnych Elektronach, sporządzonej w Hamburgu dnia 30 listopada 2009 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

615

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o zasadach finansowania nauki

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady finansowania nauki ze środków finansowych ustalanych na ten cel w budżecie państwa, ujmowanych w wyodrębnionej części budżetu państwa — „Nauka”, zwanych dalej „środkami finansowymi na naukę”, którymi dysponuje minister właściwy do spraw nauki, zwany dalej „Ministrem”.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) finansowanie — finansowanie w całości lub w części realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) nauka i badania naukowe — także działalność naukową w zakresie twórczości artystycznej i sztuki;
- 3) badania naukowe:
 - a) badania podstawowe — oryginalne prace badawcze eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie praktyczne zastosowanie lub użytkowanie,
 - b) badania stosowane — prace badawcze podejmowane w celu zdobycia nowej wiedzy, zorientowane przede wszystkim na zastosowanie w praktyce,
 - c) badania przemysłowe — badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności w celu opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzania znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów i usług; badania te obejmują tworzenie elementów składowych systemów złożonych, szczególnie do oceny przydatności technologii rodzajowych, z wyjątkiem prototypów objętych zakresem prac rozwojowych;
- 4) prace rozwojowe — nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, w szczególności:
 - a) tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji do tworzenia nowych produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one przeznaczone do celów komercyjnych,
 - b) opracowywanie prototypów o potencjalnym wykorzystaniu komercyjnym oraz projektów pilotażowych, w przypadkach gdy prototyp stanowi końcowy produkt komercyjny, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna; w przypadku gdy projekty pilotażowe lub demonstracyjne mają być następnie wykorzystywane do celów komercyjnych, wszelkie przychody uzyskane z tego tytułu należy odjąć od kwoty kosztów kwalifikowanych pomocy publicznej,
 - c) działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one wykorzystywane komercyjnie,prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń;
- 5) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa — systematyczne prace uwzględniające specyfikę dziedziny obronności i bezpieczeństwa państwa oraz konieczność zapewnienia ochrony informacji niejawnych, prowadzące do pozyskania nowych technologii, nowych wzorów uzbrojenia i sprzętu niezbędnych do realizacji polityki obronnej i bezpieczeństwa państwa, przygotowań obronnych w sferze militarnej i pozamilitarnej oraz potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) działalność badawczo-rozwojowa — działalność twórczą obejmującą badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowaną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań;
- 7) działalność statutowa — realizację określonych w statucie jednostki naukowej zadań związanych z prowadzonymi przez nią w sposób ciągły badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi;
- 8) działalność upowszechniająca naukę — realizację zadań wspierających rozwój polskiej nauki przez upowszechnianie, promocję i popularyzację nauki, nieobjętych prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 9) jednostki naukowe — prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe:
 - a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni, w rozumieniu statutów tych uczelni,
 - b) jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619),

- c) instytuty badawcze,
 - d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Polską Akademię Umiejętności,
 - f) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a—e, posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorców posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, nadawany na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 116, poz. 730 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 473);
- 10) uczelnia — szkołę wyższą w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹⁾);
- 11) podmiot działający na rzecz nauki — podmiot wykonujący w sposób ciągły zadania z zakresu upowszechniania nauki, nieotrzymujący dotacji na działalność statutową ze środków finansowych na naukę;
- 12) konsorcjum naukowe — grupę jednostek organizacyjnych, w której skład wchodzi co najmniej jedna jednostka naukowa oraz co najmniej jeden przedsiębiorca, albo co najmniej dwie jednostki naukowe, podejmującą na podstawie umowy wspólne przedsięwzięcie obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 13) działalność konsorcjów naukowych, sieci naukowych, centrów naukowych Polskiej Akademii Nauk, centrów naukowo-przemysłowych — działalność związaną z realizacją wspólnych badań naukowych, prac rozwojowych oraz wspólnych projektów i przedsięwzięć określonych w umowie o ich utworzeniu;
- 14) sieć naukowa — grupę jednostek naukowych podejmujących na podstawie umowy zorganizowaną współpracę związaną z prowadzonymi przez nie w sposób ciągły wspólnymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi, służącymi rozwojowi specjalności naukowej tej sieci;
- 15) centrum naukowo-przemysłowe — centrum w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618);
- 16) centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk — centrum naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;
- 17) duża infrastruktura badawcza — mającą kluczowe znaczenie dla rozwoju badań naukowych, prac rozwojowych lub rozbudowy infrastruktury informacyjnej nauki aparaturę naukowo-badawczą o wartości przekraczającej:
- a) 150 000 zł — w przypadku aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk humanistycznych i społecznych oraz w grupie nauk o sztuce i twórczości artystycznej,
 - b) 500 000 zł — w przypadku aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk ścisłych i inżynierskich oraz w grupie nauk o życiu;
- 18) specjalne urządzenie badawcze — unikatowe urządzenie lub miejsce pracy badawczej o ogólnokrajowym lub regionalnym znaczeniu, którego koszty utrzymania stanowią znaczną część kosztów utrzymania potencjału badawczego jednostki naukowej;
- 19) młody naukowiec — osobę prowadzącą działalność naukową, która nie ukończyła 35. roku życia;
- 20) tytuł naukowy profesora i stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego — także odpowiednio tytuł naukowy profesora sztuki i stopień doktora lub doktora habilitowanego sztuki.
- Art. 3.** Finansowanie nauki obejmuje finansowanie działań na rzecz realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, w szczególności badań naukowych, prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa.
- Art. 4.** 1. Rada Ministrów ustanawia Krajowy Program Badań w drodze uchwały.
2. Projekt Krajowego Programu Badań opracowuje Minister po zasięgnięciu opinii Polskiej Akademii Nauk, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej Instytutów Badawczych i organizacji samorządu gospodarczego.
3. W Krajowym Programie Badań określa się strategiczne dla państwa kierunki badań naukowych i prac rozwojowych.
4. Strategicznym kierunkiem badań naukowych i prac rozwojowych jest przedsięwzięcie o szerokiej problematyce, określające cele i założenia długoterminowej polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.
- Art. 5.** Środki finansowe na naukę przeznacza się na:
- 1) strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych oraz inne zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, zwane dalej „Centrum Rozwoju”;
 - 2) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa prowadzone w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań, o których mowa w pkt 1;
- ¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359 i Nr 75, poz. 471.

- 3) badania podstawowe i inne zadania finansowane przez Narodowe Centrum Nauki, zwane dalej „Centrum Nauki”;
- 4) działalność statutową jednostek naukowych;
- 5) działalność jednostek naukowych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym;
- 6) inwestycje w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz inwestycje budowlane służące badaniom naukowym lub pracom rozwojowym;
- 7) współpracę naukową z zagranicą;
- 8) zadania współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);
- 9) działalność upowszechniającą naukę;
- 10) programy i przedsięwzięcia ustanawiane przez Ministra;
- 11) nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne oraz stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców;
- 12) finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej;
- 13) finansowanie bibliotek naukowych niewchodzących w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a—c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Art. 6. 1. Minister planuje wysokość środków finansowych na naukę w projekcie budżetu państwa, a po uchwaleniu ustawy budżetowej — w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczanej na naukę na zadania, o których mowa w art. 5.

2. Wysokość środków finansowych na naukę w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa Minister ustala zgodnie z ust. 1, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 1, Minister przeznaczają nie mniej niż 10 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9—13.

4. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 3, Minister przeznaczają nie mniej niż 10 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9—13.

5. Minister zwiększa wysokość środków finansowych ustalanych w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczanej na naukę na zadania realizowane przez Centrum Rozwoju wraz ze wzrostem finansowego udziału podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w realizację tych zadań.

6. Środki finansowe przeznaczone corocznie na zadania określone w art. 5 pkt 1 i 3 osiągną do 2020 r. wartość nie mniejszą niż 50 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9—13.

Art. 7. Minister przekazuje Centrum Rozwoju środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań Centrum Rozwoju, o których mowa w art. 5 pkt 1, oraz na realizację badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w art. 5 pkt 2, na wniosek Dyrektora Centrum Rozwoju;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Rozwoju zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 1 i 2;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 1 i 2.

Art. 8. Minister przekazuje Centrum Nauki środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację zadań Centrum Nauki, określonych w art. 5 pkt 3, na wniosek Dyrektora Centrum Nauki;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Nauki zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 3;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 3.

Art. 9. Minister przyznaje środki finansowe na naukę:

- 1) jednostkom naukowym — na realizację zadań, o których mowa w art. 5 pkt 4—8 i 10;
- 2) uczelniom — na działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4, oraz na rozbudowę i utrzymanie infrastruktury informatycznej nauki, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 pkt 2;
- 3) Polskiej Akademii Umiejętności — na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 9;
- 4) podmiotom działającym na rzecz nauki — na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 7, 9 i 10;
- 5) innym jednostkom organizacyjnym posiadającym osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niebędącym jednostkami naukowymi — na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 8 oraz art. 18 ust. 1 pkt 4;

- 6) bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a—c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Art. 10. Z wnioskami o przyznanie środków finansowych na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 1—3 do Centrum Nauki i Centrum Rozwoju mogą występować:

- 1) jednostki naukowe;
- 2) konsorcja naukowe;
- 3) sieci naukowe i jednostki organizacyjne uczelni niebędące podstawowymi jednostkami organizacyjnymi;
- 4) centra naukowo-przemysłowe;
- 5) centra naukowe Polskiej Akademii Nauk;
- 6) biblioteki naukowe;
- 7) przedsiębiorcy mający status centrum badawczo-rozwojowego w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;
- 8) jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) osoby fizyczne;
- 10) przedsiębiorcy prowadzący badania naukowe w innej formie organizacyjnej niż formy określone w pkt 1—8.

Art. 11. 1. Osoby fizyczne niezatrudnione w podmiotach, o których mowa w art. 10 pkt 1—8 i 10, mogą wystąpić z wnioskiem o finansowanie projektów obejmujących badania naukowe lub prace rozwojowe zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616) i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617).

2. Osoby fizyczne po zakwalifikowaniu projektu do finansowania uzyskują promesę finansowania badań lub prac rozwojowych.

3. Środki finansowe są przyznawane podmiotowi, który zatrudni osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1, i przekazywane na podstawie umowy zawartej z tym podmiotem.

Art. 12. Prawomocne orzeczenie o naruszeniu zasad etyki w nauce, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1—4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, art. 56 ust. 3 pkt 1—4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych i art. 144 ust. 3 pkt 1—5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym, jest uwzględniane przez Ministra oraz organy Centrum Nauki i Centrum Rozwoju przy przyznawaniu środków finansowych na badania naukowe i prace rozwojowe.

Art. 13. 1. Minister przyznaje środki finansowe na zadania określone w art. 5 pkt 4—7 oraz pkt 9—11 i 13 w drodze decyzji, na podstawie wniosków złożonych przez uprawnione podmioty, po zasięgnięciu opinii właściwego zespołu, o którym mowa w art. 52 ust. 1—3.

2. Zasięgnięcie opinii właściwego zespołu nie jest wymagane w przypadku decyzji o finansowaniu projektów, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, ocenionych pozytywnie przez gremium międzynarodowe.

3. Środki finansowe na opłacenie składek, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3, i wkładu krajowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4, są przekazywane bezpośrednio przez Ministra. Przekazanie tych środków nie wymaga formy decyzji.

Art. 14. 1. Strona niezadowolona z decyzji dotyczącej przyznania albo odmowy przyznania środków finansowych na naukę może zwrócić się do Ministra z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji.

2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest opiniowany przez zespół, o którym mowa w art. 52 ust. 2.

3. Opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osobę, która uprzednio oceniała lub opiniowała wniosek o przyznanie środków finansowych, będący przedmiotem decyzji Ministra.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji Ministra.

Art. 15. 1. Wnioski, recenzje, umowy i raporty z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę stanowią tajemnicę przedsiębiorstw w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

2. Informacje o wynikach realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę, podlegające ochronie na podstawie ust. 1, mogą być udostępniane wyłącznie przez uprawniony podmiot, który otrzymał środki finansowe na realizację tych zadań.

3. Dane o osobach recenzentów i ekspertów oceniających wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę przeznaczonych na zadania określone w art. 5 nie są udostępniane wnioskodawcom.

Art. 16. 1. W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Ministra, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu Minister przyznał środki finansowe na naukę, chyba że umowa między Ministrem a podmiotem otrzymującym środki finansowe na naukę albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.

2. Do własności majątkowych praw autorskich powstałych w wyniku realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾).

Art. 17. Dyrektor Centrum Nauki lub Dyrektor Centrum Rozwoju, na wniosek kierownika projektu obejmującego badania naukowe lub prace rozwojowe, może wyrazić zgodę na zmianę miejsca realizacji projektu po pozytywnym zaopiniowaniu przez kierownika jednostki organizacyjnej realizującej projekt i kierownika jednostki przejmującej realizację projektu.

Rozdział 2

Zasady finansowania nauki

Art. 18. 1. Finansowanie działalności statutowej obejmuje:

- 1) utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej, w tym:
 - a) działania niezbędne do rozwoju specjalności naukowych lub kierunków badawczych oraz rozwoju kadry naukowej, w tym badania naukowe lub prace rozwojowe ujęte w planie finansowym jednostek naukowych,
 - b) utrzymanie infrastruktury badawczej, w tym bibliotek i archiwów,
 - c) koszty związane z zatrudnieniem niezbędnej kadry naukowej i inżynierjno-technicznej, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - d) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w lit. a, niestanowiącej dużej infrastruktury badawczej,
 - e) współpracę naukową krajową i zagraniczną niezbędną do realizacji zadań, o których mowa w lit. a,
 - f) działalność jednostki naukowej w zakresie upowszechniania nauki, dotycząca zadań określonych w art. 25 ust. 1,
 - g) koszty restrukturyzacji jednostek naukowych w zakresie zadań określonych w lit. a, c—e;
- 2) utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego w jednostce naukowej, a w zakresie infrastruktury informatycznej nauki — również w uczelni;
- 3) działalność jednostek naukowych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

4) działalność jednostek naukowych, uczelni lub innych uprawnionych podmiotów związaną z utrzymaniem i poszerzeniem naukowych baz danych, w tym funkcjonowaniem i utrzymaniem Wirtualnej Biblioteki Nauki — systemu udostępniania w formie elektronicznej naukowych baz danych oraz publikacji naukowych.

2. Restrukturyzacja jednostek naukowych, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g, może obejmować zmiany struktury organizacyjnej lub zatrudnienia wynikające ze zmiany profilu prowadzonej działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej.

3. W przypadku uczelni w kosztach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, nie uwzględnia się kosztów utrzymania potencjału badawczego związanego z działalnością dydaktyczną oraz kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników naukowo-dydaktycznych zajmujących się działalnością dydaktyczną.

4. Wysokość dotacji na utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej zależy od kategorii jednostki naukowej, określonej w art. 42 ust. 3.

5. Wniosek o finansowanie działalności statutowej wymaga zaopiniowania przez:

- 1) rektora uczelni — w odniesieniu do podstawowych jednostek organizacyjnych tej uczelni, a w przypadku uczelni wojskowych — ponadto przez Ministra Obrony Narodowej;
- 2) Prezesa Polskiej Akademii Nauk — w odniesieniu do jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy — w odniesieniu do instytutu badawczego;
- 4) ministra właściwego do spraw wewnętrznych — w odniesieniu do uczelni służb publicznych.

Art. 19. 1. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie działalności statutowej, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. a—f oraz pkt 2, są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na działalność statutową określoną w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 3 i 4 są przekazywane w formie dotacji celowej.

2. Środki finansowe przyznawane na realizację zadań, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, mogą być przeznaczane na stypendia dla uczestników studiów doktoranckich uczestniczących w realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych.

3. Jednostce naukowej, której została przyznana kategoria C, przyznaje się dotacje na utrzymanie potencjału badawczego na okres 6 miesięcy od dnia przyznania kategorii, w tym na finansowanie kosztów restrukturyzacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. g.

4. Jednostka naukowa, która otrzymała kategorię C, może złożyć wniosek o ponowną ocenę nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia przyznania kategorii C.

5. Środki finansowe pozyskane w związku z przyznaniem jednostkom naukowym kategorii C Minister przeznacza na rzecz zadań realizowanych przez Centrum Nauki i Centrum Rozwoju.

6. Środki finansowe przyznane na finansowanie działalności statutowej niewykorzystane w danym roku kalendarzowym pozostają w jednostce naukowej na rok następny, z przeznaczeniem na cel, na jaki zostały przyznane.

7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie utrzymania potencjału badawczego jednostki naukowej dla jednostek posiadających kategorię A+, A, B lub C,
 - 2) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie utrzymania specjalnego urządzenia badawczego oraz wniosków o finansowanie utrzymania infrastruktury informatycznej nauki dla jednostek naukowych posiadających kategorię A+, A lub B oraz dla uczelni,
 - 3) kryteria i sposób podziału między jednostki naukowe uczelni, jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze i międzynarodowe instytuty naukowe środków finansowych na działalność polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym,
 - 4) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie działań jednostek naukowych, uczelni lub innych uprawnionych podmiotów związanych z utrzymaniem i poszerzeniem naukowych baz danych, w tym funkcjonowaniem i utrzymaniem Wirtualnej Biblioteki Nauki,
 - 5) kryteria i sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 6) wzory wniosków o przyznanie dotacji, raportów zawierających informacje o zrealizowanych zadaniach i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz uwzględniając priorytetowe finansowanie jednostek naukowych kategorii A+.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 20. 1. Finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej służącej potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje finansowanie kosztów:

- 1) zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej stanowiącej dużą infrastrukturę badawczą;
- 2) rozbudowy infrastruktury informatycznej nauki;
- 3) udziału w przedsięwzięciu inwestycyjnym w zakresie dużej infrastruktury badawczej, podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;
- 4) inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych.

2. Koszty zakupu oraz wytworzenia aparatury naukowo-badawczej niestanowiącej dużej infrastruktury badawczej, zaliczanej do środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami, mogą być wliczane do kosztów realizacji zadań określonych w art. 5 pkt 1–5 i 7–10.

3. Wniosek o finansowanie inwestycji współfinansowanej z innej części budżetu państwa jest składany wraz z opinią dysponenta tej części.

4. W przypadku gdy inwestycja będzie wykorzystywana do realizacji zadań innych niż badania naukowe lub prace rozwojowe, ze środków finansowych na naukę finansowana jest jedynie ta część kosztów inwestycji, która służy potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.

5. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych, są przekazywane jednostce naukowej, uczelni lub jednostce naukowej reprezentującej podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16, w formie dotacji celowej.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
- 2) sposób oceny realizacji zadań,
- 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,

- 4) wzory wniosków o finansowanie inwestycji, raportów zawierających informacje o realizacji inwestycji i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz wzory innych niezbędnych dokumentów

— mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,
- 4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 21. Przy ocenie wniosków o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, o której mowa w art. 20 ust. 1, uwzględnia się następujące kryteria:

- 1) planowany wpływ inwestycji na rozwój badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 2) planowany zakres wykorzystania inwestycji do realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych, w tym przez inne jednostki naukowe;
- 3) planowane do realizacji zadania obejmujące badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 4) zakres dostępności podobnej aparatury w kraju;
- 5) kategorię jednostki naukowej;
- 6) wysokość środków finansowych uzyskanych przez jednostkę wnioskującą na realizację badań naukowych lub prac rozwojowych z innych źródeł, w tym z Centrum Nauki, Centrum Rozwoju oraz ze środków pozabudżetowych, w okresie 4 lat poprzedzających rok złożenia wniosku;
- 7) zdolność jednostki naukowej do samodzielnego pokrycia kosztów utrzymania aparatury naukowo-badawczej stanowiącej dużą infrastrukturę badawczą, w tym kosztów bieżących i serwisowych.

Art. 22. 1. Finansowanie inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje finansowanie kosztów:

- 1) budowy nowych obiektów budowlanych;
- 2) przebudowy, rozbudowy lub remontu obiektów budowlanych;
- 3) zakupu nieruchomości;

- 4) udziału w inwestycyjnym przedsięwzięciu budowlanym podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;

- 5) inwestycji budowlanych współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych.

2. Wniosek o finansowanie inwestycji budowlanej współfinansowanej z innej części budżetu państwa jest składany wraz z opinią dysponenta tej części.

3. W przypadku gdy inwestycja budowlana będzie wykorzystywana do realizacji zadań innych niż badania naukowe lub prace rozwojowe, ze środków finansowych na naukę finansuje się jedynie tę część kosztów inwestycji, która służy potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.

4. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych są przekazywane jednostce naukowej, uczelni, lub jednostce naukowej reprezentującej podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16, w formie dotacji celowej.

5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
- 2) sposób oceny realizacji zadań,
- 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
- 4) wzory wniosków o finansowanie inwestycji budowlanych, raportów zawierających informacje o realizacji inwestycji i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz wzory innych niezbędnych dokumentów

— mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji budowlanych dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,
- 4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 23. 1. Finansowanie współpracy naukowej z zagranicą obejmuje:

- 1) projekty realizowane we współpracy z partnerem zagranicznym, obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub działalność upowszechniającą naukę, realizowane w ramach międzynarodowych programów, inicjatyw lub przedsięwzięć badawczych, współfinansowane z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi;
- 2) działania wspomagające uczestnictwo jednostek naukowych i innych podmiotów w programach, inicjatywach lub przedsięwzięciach badawczych, o których mowa w pkt 1;
- 3) opłacanie składek na rzecz instytucji lub organizacji międzynarodowych, wynikających z zawartych umów międzynarodowych, z wyłączeniem składek od osób fizycznych;
- 4) wniesienie wkładu krajowego na rzecz wspólnego międzynarodowego programu lub przedsięwzięcia, w ramach którego są finansowane badania naukowe lub prace rozwojowe.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
- 2) sposób oceny realizacji finansowanych zadań,
- 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
- 4) wzory wniosków o finansowanie współpracy naukowej z zagranicą, raportów zawierających informacje o realizacji finansowanych zadań, wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów, oraz wzory innych niezbędnych dokumentów

— mając na uwadze znaczenie finansowania współpracy naukowej z zagranicą dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia aktywności jednostek naukowych na arenie międzynarodowej, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,
- 4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 24. Współfinansowanie zadań realizowanych i finansowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) odbywa się na podstawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych określonych w przepisach dotyczących programów operacyjnych albo w przypadku zadań finansowanych z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), zgodnie z umowami międzynarodowymi.

Art. 25. 1. Finansowanie działalności upowszechniającej naukę obejmuje:

- 1) promowanie przedsięwzięć innowacyjnych wykorzystujących wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 2) upowszechnianie, promowanie i popularyzowanie osiągnięć naukowych lub naukowo-technicznych;
- 3) tworzenie, przetwarzanie, udostępnianie i upowszechnianie informacji naukowych i naukowo-technicznych;
- 4) sporządzanie ekspertyz, opinii i ocen naukowych;
- 5) podejmowanie innych działań szczególnie ważnych dla rozwoju nauki.

2. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się na realizację zadań określonych w ust. 1:

- 1) Polskiej Akademii Umiejętności;
- 2) podmiotom działającym na rzecz nauki.

3. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a—c, na:

- 1) utrzymanie i poszerzanie zasobów bibliotecznych;
- 2) działalność wydawniczą;
- 3) opracowywanie zasobów naukowych bibliotek oraz informacji bibliotecznej.

4. Wniosek o przyznanie środków finansowych bibliotekom naukowym składa organizator.

5. Minister może przyznać środki finansowe ministrom kierującym działami administracji rządowej i kierownikom centralnych organów administracji rządowej na ich potrzeby własne dotyczące zadań określonych w ust. 1.

6. Potrzeby własne Ministra dotyczące zadań określonych w ust. 1 są finansowane ze środków finansowych wyodrębnionych w planie finansowym, o którym mowa w art. 6 ust. 1. Do finansowania zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra nie stosuje się przepisu art. 13 ust. 1.

7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
- 2) sposób oceny realizacji finansowanych zadań,
- 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
- 4) wzory wniosków o finansowanie zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę, raportów z realizacji zadań i innych niezbędnych dokumentów

— mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę i znaczenie upowszechniania informacji o roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,
- 4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 26. 1. Finansowanie programów lub przedsięwzięć ustanawianych przez Ministra obejmuje działania dotyczące realizacji określonych przez Ministra zadań wynikających z polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa.

2. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ogłasza komunikaty o ustanowieniu programu i przedsięwzięcia, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, programy lub przedsięwzięcia, w ramach których będzie udzielana pomoc publiczna, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,
- 4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

4. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie programów lub przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2 i 3, są przekazywane jednostce naukowej lub innemu uprawnionemu podmiotowi na podstawie umowy.

Art. 27. 1. Minister może przyznać środki finansowe na organizowanie i finansowanie ustanowionego programu lub przedsięwzięcia podmiotowi działającemu na rzecz nauki, który jest wybierany w drodze konkursu.

2. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w co najmniej jednym tygodniku i trzech dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra w Biuletynie Informacji Publicznej oraz udostępnia w siedzibie Ministra.

3. W ogłoszeniu o konkursie Minister określa:

- 1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,
- 2) tryb przeprowadzenia konkursu,
- 3) wymagania, jakie muszą spełniać podmioty działające na rzecz nauki przystępujące do konkursu,
- 4) sposób oceny wniosków o przyznanie środków finansowych

— mając na uwadze sprawną realizację i zakres zadań ustanowionego programu.

4. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie ustanowionego przez Ministra programu lub przedsięwzięcia są przekazywane podmiotowi działającemu na rzecz nauki na podstawie umowy.

Art. 28. 1. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, nie więcej niż 3 nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne. Wysokość nagrody nie może przekroczyć piętnastokrotnej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.

2. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców zatrudnionych w jednostkach naukowych i prowadzących działalność naukową. Stypendia przyznaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata, w wysokości miesięcznej nieprzekraczającej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej. Do okresu, na który przyznano stypendium, nie wlicza się przerw w działalności naukowej związanej z urlopem macierzyńskim lub wychowawczym stypendysty, udzielonych na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy, albo jego długotrwałej choroby, w tym wymagającej rehabilitacji. W tym okresie wypłata stypendium jest zawieszona.

3. Okresów urlopu albo choroby, o których mowa w ust. 2, nie uznaje się za zaprzestanie działalności naukowej, jeżeli bezpośrednio po ich zakończeniu stypendysta podejmie pracę naukową lub w stosunku do stypendysty zostanie orzeczona trwała niezdolność do pracy.

4. Kandydatów do nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne mogą zgłaszać:

- 1) rady naukowe, rady wydziałów lub organy reprezentujące inne jednostki naukowe;
- 2) organizacje pozarządowe, których celem statutowym jest działalność na rzecz nauki;
- 3) Prezes Polskiej Akademii Nauk oraz komitety Polskiej Akademii Nauk.

5. Kandydatów do stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców mogą zgłaszać rady naukowe, rady wydziałów lub organy reprezentujące inne jednostki naukowe, zatrudniające te osoby.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania nagród za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne oraz stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców, w tym:

- 1) kryteria i sposób:
 - a) oceny wniosków o przyznanie nagrody,
 - b) oceny wniosków o przyznanie stypendium naukowego,
 - c) rozliczania środków finansowych przyznanych na stypendia naukowe, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 2) wzory wniosków o przyznanie nagrody i o przyznanie stypendium naukowego
- mając na uwadze wyróżniający poziom badań i osiągnięć w skali krajowej i międzynarodowej.

Art. 29. 1. Finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej obejmuje koszty:

- 1) działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, w tym prowadzonych przez nie prac opiniodawczych i doradczych;
- 2) działalności zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1—3;
- 3) sporządzania recenzji, ekspertyz, ocen i opinii dotyczących przyznawania i rozliczania środków finansowych, o których mowa w art. 5 pkt 5—11 i 13;
- 4) przeprowadzania kontroli merytorycznej i finansowej dotyczącej realizacji zadań, o których mowa w art. 5.

2. Ze sporządzenia recenzji, opinii lub ekspertyz jest wyłączona osoba, która jest stroną w sprawie albo pozostaje ze stroną w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

3. Minister w szczególnych przypadkach dotyczących przyznania środków finansowych może zasięgnąć dodatkowych opinii wyspecjalizowanych instytucji lub ekspertów, w tym instytucji i ekspertów zagranicznych.

4. Członkom organów opiniodawczo-doradczych, o których mowa w art. 35, członkom zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1—3 oraz recenzentom i ekspertom, w tym ekspertem przeprowadzającym kontrolę merytoryczną i finansową dotyczącą realizacji zadań, o których mowa w art. 5, przysługuje wynagrodzenie.

5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 3 i 4, uwzględniając w szczególności kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje, zakres realizowanych zadań oraz udział w posiedzeniach, z tym że wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.

6. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 4, przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Ministra ogłasza komunikaty o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę.

2. Minister wydaje biuletyn, w którym zamieszcza informacje ważne dla nauki oraz informacje o działalności Ministra i Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.

3. Minister zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej komunikaty dotyczące środków finansowych na naukę przyznanych w formie dotacji lub na podstawie umowy, zawierające:

- 1) nazwy jednostek naukowych lub innych jednostek organizacyjnych otrzymujących środki finansowe na naukę;
- 2) tytuły zadań, programów i przedsięwzięć oraz imię i nazwisko ich kierownika;
- 3) wysokość środków finansowych przyznanych przez Ministra.

Rozdział 3

Kontrola wydatkowania środków finansowych na naukę

Art. 31. 1. Minister sprawuje kontrolę merytoryczną i finansową nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych na naukę, przekazywanych jed-

nostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom na podstawie przepisów ustawy, obejmującą realizację badań naukowych, prac rozwojowych lub innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę.

2. Kontrola wydatkowania środków przyznanych na realizację zadań finansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy zagranicznej, o których mowa w art. 24, odbywa się zgodnie z przepisami określającymi wdrażanie funduszy strukturalnych i zasadami dotyczącymi niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

3. Minister sprawuje kontrolę wydatkowania przyznanych środków finansowych na naukę z punktu widzenia legalności, celowości, gospodarności i rzetelności.

4. Kontrola jest przeprowadzana na podstawie raportów, sprawozdań i innych dokumentów albo bezpośrednio w siedzibie jednostki naukowej lub innego podmiotu przez wyznaczony przez Ministra zespół kontrolujący.

5. Zespół kontrolujący przeprowadza kontrolę na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia, zawierającego wskazanie kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu oraz przedmiotu, zakresu, terminu rozpoczęcia i zakończenia kontroli. Członkowie zespołu kontrolującego przed przystąpieniem do kontroli są obowiązani do okazania dokumentu tożsamości.

Art. 32. 1. Kontrolowana jednostka naukowa lub inny podmiot ma obowiązek udostępnić na żądanie zespołu kontrolującego wszelkie dokumenty i materiały niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

2. Zespół kontrolujący ma prawo do:

- 1) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych;
- 2) żądania od pracowników ustnych i pisemnych wyjaśnień;
- 3) zabezpieczania dowodów.

3. Minister na podstawie protokołu kontroli sporządza wystąpienie pokontrolne, które przekazuje kierownikowi kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu.

4. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego, może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do ustaleń i wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym.

Art. 33. 1. Minister w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w art. 32 ust. 4, sporządza ostateczne wystąpienie pokontrolne, jeżeli uzna zasadność całości lub części zastrzeżeń, a w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości przeka-

zuje kierownikowi kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem.

2. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu jest obowiązany w terminie wskazanym w wystąpieniu pokontrolnym wykonać wnioski i zalecenia pokontrolne.

3. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu jest obowiązany poinformować na piśmie Ministra o sposobie wykonania wniosków i zaleceń pokontrolnych w terminie 14 dni od dnia zakończenia ich realizacji.

4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób przeprowadzania merytorycznej i finansowej kontroli:
 - a) realizacji badań naukowych, prac rozwojowych i innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę,
 - b) wydatkowania środków finansowych na naukę zgodnie z przepisami o finansach publicznych,
 - 2) tryb wyznaczania zespołów kontrolujących,
 - 3) sposób dokumentowania kontroli oraz formułowania zaleceń i wniosków pokontrolnych
- mając na uwadze skuteczność i sprawność przeprowadzania kontroli.

Art. 34. 1. Obowiązkowemu zewnętrznemu audytowi, przeprowadzanemu nie rzadziej niż co 4 lata, podlegają:

- 1) jednostki naukowe, które otrzymują środki finansowe na działalność statutową;
- 2) projekty, w których całkowita wartość dofinansowania przekracza 2 000 000 zł;
- 3) Centrum Nauki oraz Centrum Rozwoju.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania zewnętrznego audytu, w tym:

- 1) sposób dokumentowania wyników zewnętrznego audytu,
- 2) sposób współpracy z jednostką naukową, w której jest przeprowadzany zewnętrzny audyt,
- 3) obszary działalności kontrolowanych podmiotów podlegające zewnętrznemu audytowi

— z uwzględnieniem powszechnie uznawanych standardów.

Rozdział 4

Organy opiniodawczo-doradcze i zespoły Ministra

Art. 35. Organami opiniodawczo-doradczymi Ministra są:

- 1) Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych;
- 2) Komitet Polityki Naukowej.

Art. 36. 1. Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister.

2. W skład Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych wchodzi trzydziestu członków, w tym dwudziestu zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające co najmniej kategorię A oraz dziesięciu zgłoszonych przez środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności.

3. Członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister spośród kandydatów zgłoszonych przez podmioty, o których mowa w ust. 2. Kandydatem jednostek naukowych może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora.

4. Kadencja Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana piętnastu członków Komitetu.

5. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów do Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych grup dziedzin naukowych i różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 37. 1. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) cieszy się nieposzlakowaną opinią i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych nie można łączyć z członkostwem w organach:

- 1) Centrum Nauki;
- 2) Centrum Rozwoju.

3. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie może być również osoba pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 3) dyrektora instytutu badawczego;
- 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;

6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;

7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;

8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych;

9) członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej;

10) członka Komitetu Polityki Naukowej.

Art. 38. 1. Członkostwo w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 3;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) objęcia funkcji, o których mowa w art. 37 ust. 3.

2. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych lub odwołania, o którym mowa w art. 48 ust. 3, przed upływem kadencji na miejsce tego członka jest powoływana na okres do końca kadencji nowa osoba, w trybie określonym w art. 36. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 36 ust. 4.

Art. 39. Organami Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych są:

- 1) Przewodniczący;
- 2) Komisja do spraw Grupy Nauk Humanistycznych i Społecznych;
- 3) Komisja do spraw Grupy Nauk Ścisłych i Inżynierskich;
- 4) Komisja do spraw Grupy Nauk o Życiu;
- 5) Komisja do spraw Grupy Nauk o Sztuce i Twórczości Artystycznej.

Art. 40. 1. Przewodniczącego Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje spośród członków tego Komitetu i odwołuje Minister.

2. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zwołuje posiedzenia plenarne Komitetu, przewodniczy jego obradom, reprezentuje Komitet na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komitetu.

3. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zapewnia sprawne funkcjonowanie Komitetu i terminowe wykonywanie zadań.

4. Przewodniczących komisji, o których mowa w art. 39 pkt 2–5, wybierają ich członkowie spośród swojego grona.

5. Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenia komisji, przewodniczy jej obradom oraz podpisuje jej uchwały.

6. Przewodniczący komisji zapewnia sprawne funkcjonowanie komisji i terminowe wykonywanie zadań.

Art. 41. 1. Do zadań Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych należy:

- 1) przeprowadzanie, nie rzadziej niż co 4 lata, kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych;
- 2) przedstawianie Ministrowi wniosków w sprawie przyznania poszczególnym jednostkom naukowym kategorii;
- 3) wskazywanie Ministrowi wiodących pod względem jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, które w wyniku oceny, o której mowa w pkt 1, znacznie wyróżniają się poziomem prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu uwzględnienia przy określaniu wysokości środków finansowych na utrzymanie potencjału badawczego w kolejnych latach budżetowych;
- 4) opracowywanie projektu szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C;
- 5) opracowywanie planu działania zespołów do spraw ewaluacji jednostek naukowych, zwanych dalej „zespołami ewaluacji”, przeprowadzających ocenę działalności różnych rodzajów jednostek naukowych;
- 6) ustalanie liczby i składu zespołów ewaluacji;
- 7) analizowanie raportów zespołów ewaluacji;
- 8) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3, 4 i 8 Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych realizuje na posiedzeniach plenarnych. Pozostałe zadania realizują właściwe komisje Komitetu.

Art. 42. 1. Kompleksowa ocena jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, jest przeprowadzana na podstawie wyników oceny poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz ich efektów w odniesieniu do standardów międzynarodowych, a także oceny znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju.

2. Kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych nie przeprowadza się w stosunku do pomocniczych jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

3. W wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostkom naukowym jest przyznawana kategoria:

- 1) A+ — poziom wiodący;
- 2) A — poziom bardzo dobry;
- 3) B — poziom zadowalający, z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej, badawczo-rozwojowej lub stymulującej innowacyjność gospodarki;
- 4) C — poziom niezadowalający.

4. Parametry i kryteria oceny jednostek naukowych zależą od ich wielkości, rodzaju i profilu naukowego i są dostosowane do specyfiki każdej z czterech grup dziedzin nauki, odrębne dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f.

5. Podstawowymi kryteriami kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych jest ocena:

- 1) poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 2) efektów działalności naukowej w odniesieniu do standardów międzynarodowych

— w tym zwłaszcza publikacje autorstwa pracowników jednostki naukowej w renomowanych wydawnictwach oraz monografie naukowe, opracowane nowe technologie, materiały, wyroby, systemy i usługi, wdrożenia, patenty, licencje i prawa ochronne na wzory użytkowe, a także ocena znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju, a w zakresie twórczości artystycznej aktywny udział w międzynarodowych wystawach, festiwalach, wydarzeniach artystycznych, plastycznych, muzycznych, teatralnych i filmowych.

6. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Ministra ogłasza komunikaty o kategoriach przyznanych jednostkom naukowym oraz o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę.

Art. 43. 1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, na wniosek właściwej komisji, powołuje zespoły ewaluacji, w których skład wchodzi eksperci właściwi dla różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin nauki.

2. Do zadań zespołów ewaluacji należy przeprowadzanie kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.

Art. 44. 1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przedstawia Ministrowi projekt szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 5.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, w tym:

- 1) szczegółowe parametry i kryteria oceny jednostek naukowych,
- 2) sposób przeprowadzania kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych,
- 3) sposób dokumentowania wyników oceny

— mając na uwadze specyfikę każdej z czterech grup dziedzin nauki, z uwzględnieniem wielkości, rodzaju i profilu naukowego jednostek naukowych, odrębnych dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f, oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C.

Art. 45. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych występuje do Ministra z wnioskami o przyznanie jednostkom naukowym kategorii naukowej w terminie 14 dni od dnia podjęcia przez Komisję uchwały w tej sprawie.

Art. 46. Komisja podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, po zasięgnięciu opinii zespołów ewaluacji.

Art. 47. 1. Minister przyznaje kategorię naukową jednostkom naukowym w drodze decyzji.

2. Strona niezadowolona z decyzji w sprawie przyznanej kategorii naukowej może zwrócić się z wnioskiem do Ministra o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest opiniowany na posiedzeniu plenarnym Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku.

Art. 48. 1. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych składają Przewodniczącemu Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie miesiąca od dnia powołania:

- 1) oświadczenie, w którym zobowiązują się działać bezstronnie w interesie publicznym;
- 2) oświadczenie, że nie będą wykorzystywać i udostępniać osobom trzecim informacji uzyskanych w trakcie realizacji zadań.

2. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie mogą uczestniczyć w postępowaniu dotyczącym zatrudniających ich jednostek naukowych lub jednostek, z którymi łączą ich sprawy zawodowe lub w których jest zatrudniona osoba pozostająca z nimi w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia albo w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

3. Minister może odwołać członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przed upływem kadencji w przypadku niewnoszenia przez niego należytego wkładu w prace Komitetu lub niezłożenia oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 49. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, regulamin działania Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, określając w szczególności tryb działania Komitetu i wyboru komisji oraz przewodniczących komisji, a także sposób organizowania posiedzeń oraz przygotowywania dokumentów i opinii, mając na uwadze rodzaj i zakres zadań Komitetu oraz konieczność zapewnienia ich realizacji.

Art. 50. 1. Komitet Polityki Naukowej oraz jego członków powołuje Minister.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów na członków Komitetu Polityki Naukowej oraz sposób powoływania tych członków, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 51. Do zadań Komitetu Polityki Naukowej należy:

- 1) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu dokumentów dotyczących strategii rozwoju nauki oraz polityki naukowej i innowacyjnej;
- 2) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu projektu budżetu państwa i planu finansowego, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 3) opiniowanie planów działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 4) merytoryczna ocena sprawozdań z działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rozwoju nauki i innowacyjności;
- 6) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy;
- 7) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu priorytetów inwestycyjnych krajowych i zagranicznych, z punktu widzenia rozwoju nauki w ramach średnioterminowego planu i dostępnych środków;
- 8) analiza kosztów utrzymania i efektywności wykorzystania dużej infrastruktury badawczej;
- 9) opracowanie propozycji powiązania polskiej infrastruktury badawczej z badawczą infrastrukturą europejską.

Art. 52. 1. Minister, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony:

- 1) zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w których skład wchodzi właściwi eksperci, w celu oceny wniosków o przyznanie środków finansowych na naukę;
- 2) zespoły doradcze;

- 3) zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych i niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).
2. Minister powołuje zespół odwoławczy do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę.
3. Minister może powołać zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, w którego skład wchodzi również osoby wskazane przez Ministra Obrony Narodowej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.
4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w ust. 1—3, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów.

Art. 53. Informacje o działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra.

Art. 54. Obsługę Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Komitetu Polityki Naukowej oraz zespołów, o których mowa w art. 52 ust. 1—3, zapewnia urząd obsługujący Ministra.

Rozdział 5

Przepis końcowy

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

616

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady działania Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, zwanego dalej „Centrum”.

2. Centrum jest agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146), powołaną do realizacji zadań z zakresu polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

3. Siedzibą Centrum jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Centrum działa na podstawie ustawy oraz statutu.

5. Minister właściwy do spraw nauki, w drodze rozporządzenia, nadaje Centrum statut, w którym określa:

- 1) szczegółowy zakres zadań i tryb pracy organów Centrum,
- 2) organizację Biura Centrum,
- 3) wartość majątku, powyżej której rozporządzanie nim przez Dyrektora Centrum wymaga zgody Rady Centrum

— mając na uwadze sprawne i efektywne zarządzanie środkami finansowymi na badania naukowe i prace rozwojowe.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) projekcie — należy przez to rozumieć przedsięwzięcie realizowane w ramach strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych albo innych zadań Centrum, o których mowa w art. 29 i art. 30 ust. 1 i 2, zwanych dalej „innymi zadaniami Centrum”, o określonej wartości finansowej, prowadzone w ustalonych ramach czasowych, na podstawie umowy o wykonanie i finansowanie w całości lub w części działań nim objętych, zawieranej między wykonawcą projektu a Centrum;
- 2) programie — należy przez to rozumieć podstawowy instrument realizacji innych zadań Centrum, wyznaczający cele i działania niezbędne do ich osiągnięcia oraz definiujący w sposób mierzalny oczekiwane efekty;
- 3) strategicznym programie badań naukowych i prac rozwojowych — należy przez to rozumieć program określony w ramach jednego ze strategicznych kierunków badań naukowych lub prac rozwojo-

wych, określonego w Krajowym Programie Badań, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615).

Rozdział 2

Organy i organizacja Centrum

Art. 3. Organami Centrum są:

- 1) Dyrektor Centrum, zwany dalej „Dyrektorem”;
- 2) Rada Centrum, zwana dalej „Radą”;
- 3) Komitet Sterujący do spraw badań naukowych i prac rozwojowych w obszarze bezpieczeństwa i obronności państwa, zwany dalej „Komitetem Sterującym”.

Art. 4. 1. Dyrektor jest powoływany przez ministra właściwego do spraw nauki, zwanego dalej „Ministrem”. Kandydata na stanowisko Dyrektora wyłania się w drodze konkursu przeprowadzonego przez Ministra.

2. Minister ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora:

- 1) co najmniej na 6 tygodni przed upływem kadencji Dyrektora;
- 2) niezwłocznie — w przypadku odwołania albo śmierci Dyrektora.

3. Dyrektor powołuje nie więcej niż dwóch zastępców Dyrektora spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu przeprowadzonego przez Dyrektora.

4. Dyrektor ogłasza konkurs na stanowisko zastępcy Dyrektora:

- 1) co najmniej na 6 tygodni przed upływem kadencji zastępcy Dyrektora;
- 2) niezwłocznie — w przypadku odwołania albo śmierci zastępcy Dyrektora.

5. Informację o ogłoszonym konkursie Dyrektor przekazuje niezwłocznie Ministrowi.

6. W przypadku niewyłonienia w drodze konkursu kandydata na stanowisko Dyrektora Minister przeprowadza nowy konkurs.

7. W przypadku niewyłonienia w drodze konkursu kandydata na stanowisko zastępcy Dyrektora Dyrektor przeprowadza nowy konkurs.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, regulaminy konkursów na stanowiska, o których mowa w ust. 1 i 3, sposób wylaniania komisji konkursowej, sposób publikacji informacji o konkursie oraz dokumentowania spełniania wymagań dotyczących doświadczenia i kwalifikacji zawodowych kandydatów, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i rzetelności procedury konkursowej.

Art. 5. 1. Kandydatem na stanowisko Dyrektora może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada co najmniej stopień naukowy doktora;
- 4) posiada znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym swobodne porozumiewanie się, również w sprawach dotyczących działalności badawczo-rozwojowej;
- 5) posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w kierowaniu zespołami pracowniczymi oraz w sektorze badawczo-rozwojowym, gospodarczym lub finansowym.

2. Kandydatem na stanowisko zastępcy Dyrektora może być osoba, która:

- 1) spełnia wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 4;
- 2) posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra lub równorzędny;
- 3) posiada doświadczenie w kierowaniu zespołami pracowniczymi;
- 4) posiada co najmniej 5-letnie doświadczenie w sektorze badawczo-rozwojowym, gospodarczym lub finansowym.

Art. 6. 1. Kadencja Dyrektora i zastępców Dyrektora trwa 4 lata.

2. Ta sama osoba może pełnić funkcję Dyrektora lub zastępcy Dyrektora nie dłużej niż przez dwie kadencje.

3. Dyrektor oraz jego zastępcy pełnią obowiązki do dnia powołania ich następców.

Art. 7. 1. Wynagrodzenie Dyrektora ustala Minister, po zasięgnięciu opinii Rady.

2. Wynagrodzenie zastępców Dyrektora ustala Dyrektor, po zasięgnięciu opinii Rady.

Art. 8. 1. Powołanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 3, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

2. Do powołania Dyrektora, zastępców Dyrektora oraz kierowników komórek organizacyjnych Centrum i ich zastępców nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706).

3. W Centrum nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia.

Art. 9. 1. Minister odwołuje Dyrektora w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 3) działania niezgodnego z prawem, zasadami rzetelności, gospodarności, celowości oraz zasadami etyki naukowej;
- 4) zaprzestania spełniania któregośkolwiek z wymagań określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 5) niezatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Centrum lub jego nieprzedstawienia w terminie określonym w art. 11 ust. 4.

2. Dyrektor odwołuje zastępców Dyrektora w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1–4.

3. W przypadku odwołania Dyrektora przed upływem kadencji nowo powołany Dyrektor może przeprowadzić konkurs na stanowiska zastępców Dyrektora.

Art. 10. 1. Dyrektor kieruje działalnością Centrum, w szczególności podejmuje decyzje w sprawach związanych z realizacją i podziałem środków finansowych na realizację strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacją innych zadań Centrum. Dyrektor jest odpowiedzialny za prawidłowość i sprawność realizacji zadań Centrum.

2. Dyrektor samodzielnie dokonuje czynności prawnych w imieniu Centrum i reprezentuje je na zewnątrz.

3. Dyrektor jest odpowiedzialny za gospodarkę finansową Centrum oraz za zarządzanie i gospodarowanie majątkiem Centrum.

4. Do skuteczności oświadczeń woli Dyrektora w zakresie rozporządzania majątkiem Centrum powyżej wartości określonej w statucie konieczna jest zgoda Rady.

Art. 11. 1. Dyrektor przygotowuje:

- 1) projekt rocznego planu finansowego Centrum;
- 2) projekt rocznego planu działalności Centrum;

- 3) okresowe i końcowe sprawozdania z realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych;
- 4) roczne sprawozdanie z działalności Centrum;
- 5) roczne i kwartalne sprawozdania finansowe Centrum.

2. W terminie do dnia 31 grudnia każdego roku Dyrektor przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia pozytywnie zaopiniowany przez Radę projekt rocznego planu działalności Centrum na rok następny.

3. W terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku obrotowym Dyrektor przedstawia Ministrowi roczne sprawozdanie z działalności Centrum, obejmujące w szczególności informacje o stopniu realizacji poszczególnych zadań Centrum. Do sprawozdania dołącza się opinię Rady.

4. W terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku obrotowym Dyrektor przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia roczne sprawozdanie finansowe Centrum, obejmujące w szczególności informacje o stopniu wykorzystania środków przeznaczonych na finansowanie poszczególnych zadań Centrum, wraz z opinią Rady oraz podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, o którym mowa w art. 50.

5. W terminie do końca miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału Dyrektor przedstawia Ministrowi kwartalne sprawozdanie finansowe Centrum, obejmujące w szczególności informacje o stopniu wykorzystania środków przeznaczonych na finansowanie poszczególnych zadań Centrum.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, niezbędne elementy rocznego sprawozdania z działalności Centrum oraz rocznego i kwartalnego sprawozdania finansowego Centrum, mając na uwadze zakres i skuteczność sprawowania przez Ministra nadzoru nad realizacją zadań Centrum.

Art. 12. 1. W skład Rady wchodzi:

- 1) dziesięciu członków powołanych spośród kandydatów wskazanych przez środowiska naukowe, posiadających co najmniej stopień naukowy doktora, aktywnie prowadzących badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 2) dziesięciu członków powołanych spośród aktywnych zawodowo kandydatów wskazanych przez środowiska społeczno-gospodarcze i finansowe;
- 3) dziesięciu członków wskazanych przez ministrów właściwych do spraw: gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej, gospodarki, łączności, nauki, rolnictwa, środowiska, transportu, wewnętrznych, zdrowia oraz przez Ministra Obrony Narodowej, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.

2. Kandydatem na członka Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada wiedzę i niezbędne doświadczenie zawodowe w zakresie działalności badawczo-rozwojowej i działalności innowacyjnej.

3. W pracach Rady może uczestniczyć, z głosem doradczym, przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej oraz po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez ministrów właściwych do spraw: budownictwa, finansów publicznych, pracy, rozwoju regionalnego, rodziny oraz zabezpieczenia społecznego, spośród osób będących pracownikami administracji rządowej, do których kompetencji należą sprawy nauki.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, uczestniczą w pracach Rady, jeżeli przedmiotem posiedzenia są sprawy wchodzące w zakres zadań wyznaczających je ministrów.

Art. 13. 1. Minister powołuje i odwołuje członków Rady.

2. Kadencja Rady trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana piętnastu członków Rady.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje.

4. Minister odwołuje członka Rady w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty zdolności do pełnienia powierzonych obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 3) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;
- 4) zaprzestania spełniania któregośkolwiek z wymagań określonych w art. 12 ust. 2 pkt 1 i 2.

5. W przypadku odwołania lub śmierci członka Rady przed upływem kadencji Minister niezwłocznie powołuje na jego miejsce inną osobę do końca kadencji, z zachowaniem zasady, o której mowa w art. 12 ust. 1.

6. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitecie Polityki Naukowej, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz w organach Narodowego Centrum Nauki.

7. Członkiem Rady nie może być również osoba pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;

- 3) dyrektora instytutu badawczego;
- 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
- 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;
- 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- 9) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Art. 14. 1. Pracami Rady kieruje przewodniczący wybierany przez Radę spośród jej członków.

2. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 2 miesiące.

3. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy, na wniosek Ministra, Dyrektora lub co najmniej pięciu członków Rady, nie później niż w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania wniosku.

4. Rada wydaje opinie w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Rady.

5. Projekty opinii przygotowują komisje Rady właściwe do spraw: finansów, realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań Centrum, zwane dalej „komisjami”, powołane przez przewodniczącego spośród członków Rady. Komisje mogą zasięgać opinii ekspertów zewnętrznych.

6. Szczegółowy tryb działania Rady, wyboru przewodniczącego oraz powoływania komisji, o których mowa w ust. 5, i komisji odwoławczej, o której mowa w art. 40 ust. 2, określa regulamin ustanowiony przez Radę.

7. Zamiejscowi członkowie Rady otrzymują zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość miesięcznego wynagrodzenia przewodniczącego oraz członków Rady, mając na uwadze zakres wykonywanych przez nich zadań oraz znaczenie tych zadań dla efektywnego funkcjonowania Centrum.

Art. 15. 1. Rada przygotowuje i przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia projekty strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 1.

2. Rada wyraża opinie w sprawach:

- 1) projektu rocznego planu finansowego Centrum;

- 2) projektu rocznego planu działalności Centrum;
- 3) okresowych sprawozdań i końcowego sprawozdania z realizacji strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 4;
- 4) rocznego sprawozdania finansowego Centrum;
- 5) rocznego sprawozdania z działalności Centrum;
- 6) realizacji innych zadań Centrum.

3. Rada wyraża zgodę na rozporządzanie majątkiem Centrum powyżej wartości określonej w statucie.

4. Rada w celu wykonania swoich zadań ma prawo wglądu do dokumentów Centrum i może żądać niezbędnych informacji od Dyrektora.

Art. 16. 1. W skład Komitetu Sterującego wchodzi:

- 1) przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej, po jednym przedstawicielu ministrów właściwych do spraw nauki i spraw wewnętrznych oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 2) po jednym przedstawicielu środowisk gospodarczych reprezentujących przemysł obronny, sektor energetyczny oraz technologii informatycznych i komunikacyjnych, wskazanych przez Ministra Obrony Narodowej.

2. Kandydatem na członka Komitetu Sterującego może być osoba, która spełnia kryteria określone w art. 12 ust. 2 oraz posiada poświadczenie bezpieczeństwa upoważniające do dostępu do informacji niejawnych oznaczonych klauzulą „tajne”.

3. Minister powołuje i odwołuje członków Komitetu Sterującego.

4. W pracach Komitetu Sterującego może uczestniczyć z głosem doradczym przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Kadencja Komitetu Sterującego trwa 4 lata.

6. Do członków Komitetu Sterującego stosuje się przepisy art. 13 ust. 3, 4, 6 i 7.

7. W przypadku odwołania lub śmierci członka Komitetu Sterującego przed upływem kadencji, Minister niezwłocznie powołuje na jego miejsce inną osobę na okres do końca kadencji, z zachowaniem zasady, o której mowa w ust. 1.

Art. 17. Do zadań Komitetu Sterującego należy:

- 1) przygotowywanie i przedstawianie Ministrowi do zatwierdzenia projektów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, w ramach których są realizowane badania naukowe lub prace rozwojowe, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, zwane dalej „badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa”;

- 2) określanie zakresów tematycznych badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 3) koodrynowanie realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych lub innych zadań Centrum;
- 4) wyrażanie opinii w sprawach okresowych sprawozdań i końcowego sprawozdania z realizacji strategicznego programu badań naukowych i prac rozwojowych, w ramach którego są realizowane badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 5) przygotowywanie propozycji podziału środków finansowych, o których mowa w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 6) ogłaszanie konkursów na wykonanie projektów w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 7) ustalanie i ogłaszanie regulaminów konkursów, o których mowa w pkt 6;
- 8) wyznaczanie ekspertów lub zespołów ekspertów do oceny wniosków złożonych w konkursach, o których mowa w pkt 6;
- 9) przygotowywanie i przekazywanie Dyrektorowi list rankingowych pozytywnie zaopiniowanych wniosków złożonych w konkursach, o których mowa w pkt 6;
- 10) rozpatrywanie odwołań, o których mowa w art. 40 ust. 2;
- 11) końcowa ocena merytoryczna projektów, o których mowa w pkt 6.

Art. 18. 1. Pracami Komitetu Sterującego kieruje przewodniczący wybierany przez Komitet Sterujący spośród członków.

2. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Komitetu Sterującego w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 2 miesiące.

3. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Komitetu Sterującego z własnej inicjatywy, na wniosek Ministra, Dyrektora lub co najmniej połowy liczby członków Komitetu Sterującego, nie później niż w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania wniosku.

4. Komitet Sterujący przyjmuje rozstrzygnięcia w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Komitetu Sterującego.

5. Szczegółowy tryb działania Komitetu Sterującego oraz wyboru przewodniczącego określa regulamin ustanowiony przez Komitet Sterujący.

6. Zamiejscowi członkowie Komitetu Sterującego otrzymują zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

7. Minister właściwy do spraw nauki, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, wysokość miesięcznego wynagrodzenia przewodniczącego oraz członków Komitetu Sterującego, mając na uwadze zakres wykonywanych przez nich zadań oraz znaczenie tych zadań dla efektywnego funkcjonowania Centrum.

Art. 19. 1. Obsługę administracyjną Centrum wykonuje Biuro Centrum, zwane dalej „Biurem”.

2. Sposób działania Biura określa regulamin ustanawiany przez Dyrektora.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria wynagradzania pracowników Biura, mając na uwadze zakres zadań tych pracowników i kwalifikacje niezbędne do ich wykonywania.

Art. 20. 1. Nabór kandydatów na wolne stanowiska pracy w Biurze jest otwarty i konkurencyjny.

2. Ogłoszenie o naborze zamieszcza się na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198, z późn. zm.¹⁾), oraz w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie Centrum.

Art. 21. Informacje o kandydatach, którzy zgłosili się do naboru, stanowią informację publiczną w zakresie objętym wymaganiami określonymi w ogłoszeniu o naborze.

Art. 22. Termin do składania dokumentów określony w ogłoszeniu o naborze nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania tego ogłoszenia na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 23. 1. Po upływie terminu, o którym mowa w art. 22, niezwłocznie upowszechnia się listę kandydatów, którzy spełniają wymagania formalne określone w ogłoszeniu o naborze, w sposób, o którym mowa w art. 20 ust. 2.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera imię i nazwisko kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego.

Art. 24. 1. Z przeprowadzonego naboru kandydatów na wolne stanowiska pracy w Biurze sporządza się protokół.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) określenie stanowiska pracy, na które był prowadzony nabór;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 132, poz. 1110.

- 2) liczbę kandydatów;
- 3) imiona, nazwiska i adresy nie więcej niż pięciu najlepszych kandydatów uszeregowanych według poziomu spełniania przez nich wymagań określonych w ogłoszeniu o naborze;
- 4) informację o zastosowanych metodach i technikach naboru;
- 5) uzasadnienie dokonanego wyboru.

Art. 25. 1. Informację o wyniku naboru upowszechnia się w terminie 14 dni od dnia zatrudnienia wybranego kandydata albo zakończenia naboru, w przypadku gdy w jego wyniku nie doszło do zatrudnienia żadnego kandydata.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) określenie stanowiska pracy;
- 2) imię i nazwisko wybranego kandydata oraz jego miejsce zamieszkania w rozumieniu przepisów Kodeksu cywilnego;
- 3) uzasadnienie dokonanego wyboru kandydata albo informację o niezatrudnieniu żadnego kandydata.

3. Informację, o której mowa w ust. 1, upowszechnia się w sposób, o którym mowa w art. 20 ust. 2.

Art. 26. Jeżeli stosunek pracy osoby wyłonionej w drodze naboru ustał w terminie 3 miesięcy od dnia nawiązania stosunku pracy, można zatrudnić na tym samym stanowisku kolejną osobę spośród kandydatów, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 3. Informację o zatrudnieniu tej osoby zamieszcza się zgodnie z przepisami art. 25.

Rozdział 3

Zadania Centrum oraz kompetencje nadzorcze Ministra

Art. 27. 1. Centrum zarządza strategicznymi programami badań naukowych i prac rozwojowych oraz finansuje lub współfinansuje te programy.

2. Strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych są finansowane ze środków finansowych na naukę zgodnie z rocznym planem finansowym Centrum, o którym mowa w art. 48 ust. 1.

3. Centrum może realizować programy badań naukowych lub prac rozwojowych, które nie zostały ustanowione w Krajowym Programie Badań, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz inne zadania Centrum finansowane ze środków pochodzących z innych źródeł niż budżet państwa.

Art. 28. 1. Centrum zarządza realizacją badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz je finansuje lub współfinansuje.

2. Badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa są realizowane w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, lub innych zadań Centrum.

3. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji przez Centrum zadań, o których mowa w ust. 1, a także kryteria i warunki udziału w konkursach na wykonanie poszczególnych projektów, uwzględniając konieczność zapewnienia zgodności tych projektów z polityką naukową, naukowo-techniczną i innowacyjną państwa oraz polityką obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 29. Do zadań Centrum należy pobudzanie inwestowania przez przedsiębiorców w działalność badawczo-rozwojową, w szczególności przez:

- 1) współfinansowanie przedsięwzięć prowadzonych przez podmiot posiadający zdolność do zastosowania wyników projektu w praktyce;
- 2) wspieranie pozyskiwania przez jednostki naukowe środków na działalność badawczo-rozwojową pochodzących z innych źródeł niż budżet państwa.

Art. 30. 1. Do zadań Centrum należy także:

- 1) wspieranie komercjalizacji wyników badań naukowych lub prac rozwojowych oraz innych form ich transferu do gospodarki;
- 2) inicjowanie i realizacja programów obejmujących finansowanie badań naukowych lub prac rozwojowych oraz działań przygotowujących do wdrożenia wyników badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 3) inicjowanie i realizacja programów obejmujących finansowanie badań stosowanych, o których mowa w art. 2 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 4) udział w realizacji międzynarodowych programów badań naukowych lub prac rozwojowych, w tym programów współfinansowanych ze środków zagranicznych;
- 5) upowszechnianie w środowisku naukowym i gospodarczym informacji o planowanych i ogłaszanych konkursach na wykonanie projektów finansowanych przez Centrum;
- 6) popularyzowanie efektów zrealizowanych zadań;
- 7) realizacja innych zadań zleczanych przez Ministra, przy zapewnieniu środków finansowych na te cele.

2. Centrum wspiera rozwój kadry naukowej, w szczególności przez finansowanie programów adresowanych do osób rozpoczynających karierę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617).

3. Przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, Centrum może współpracować z podmiotami krajowymi i zagranicznymi, w szczególności jako partner umów o wspólne przedsięwzięcie i, za zgodą Ministra, wspólnik, udziałowiec lub akcjonariusz w spółkach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą.

4. Centrum może, za zgodą Ministra, zlecać realizację zadań, o których mowa w ust. 1 i 2, wyłonionym w drodze otwartego konkursu ofert organizacjom pozarządowym oraz podmiotom wymienionym w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.²⁾).

Art. 31. 1. Centrum prowadzi systematyczną ewaluację realizowanych strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań Centrum, w tym ocenę ich wpływu na rozwój nauki i gospodarki.

2. Dyrektor przedstawia Ministrowi plan ewaluacji, o której mowa w ust. 1, oraz informację o jej wynikach.

Art. 32. 1. W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Centrum, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu Dyrektor przyznał środki finansowe, chyba że umowa między Centrum a podmiotem otrzymującym środki finansowe albo decyzja o przyznaniu środków stanowi inaczej.

2. Do własności majątkowych praw autorskich powstałych w wyniku realizacji zadań finansowanych przez Centrum stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.³⁾).

3. Właścicielem wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego powstałego w wyniku wykonania projektów dotyczących badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, finansowanych przez Centrum, jest Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Obrony Narodowej.

Art. 33. 1. Za pośrednictwem Centrum może być udzielana pomoc publiczna w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 27, 29 i 30.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej za pośrednictwem Centrum, w tym:

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

Art. 34. 1. Minister sprawuje nadzór nad działalnością Centrum z punktu widzenia legalności, gospodarności i rzetelności.

2. W ramach nadzoru Minister:

- 1) sprawuje kontrolę nad Centrum i powołuje w tym celu własne zespoły kontrolne;
- 2) zatwierdza roczny plan działalności Centrum i jego zmiany;
- 3) zatwierdza roczny plan finansowy Centrum i jego zmiany;
- 4) zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe Centrum;
- 5) przyjmuje kwartalne sprawozdania finansowe Centrum;
- 6) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności Centrum wraz z informacją o wynikach ewaluacji, o której mowa w art. 31 ust. 2;
- 7) przyjmuje okresowe sprawozdania i końcowe sprawozdanie z realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz z realizacji innych zadań Centrum.

Rozdział 4

Tryb realizacji zadań Centrum

Art. 35. 1. Realizacja zadań Centrum obejmuje w szczególności:

- 1) określanie zakresów tematycznych programów, terminów i warunków ich realizacji;
- 2) ogłaszanie konkursów na wykonanie projektów w ramach realizowanych programów;
- 3) ocenę i wybór wniosków dotyczących wykonania projektów, zwanych dalej „wnioskami”;
- 4) zawieranie umów o wykonanie projektów i ich finansowanie;
- 5) nadzór nad wykonaniem projektów, ich odbiór, ocenę i rozliczenie finansowe.

2. Dyrektor określa i przedstawia do zatwierdzenia Radzie zakresy tematyczne, terminy i warunki realizacji programów, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 2.

Art. 36. 1. Wybór wykonawców projektów następuje w drodze konkursu ogłaszanego przez Dyrektora, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 6. Dyrektor ustala i ogłasza regulamin konkursu, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 7.

2. Wnioski dotyczące wykonania i finansowania projektów w ramach innych zadań Centrum mogą być składane przez podmioty posiadające zdolność zastosowania wyników projektu w praktyce oraz przez osoby fizyczne na podstawie otwartego naboru. Do wnioskodawców będących osobami fizycznymi stosuje się odpowiednio przepis art. 37 ust. 2.

3. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra, w Biuletynie Informacji Publicznej oraz udostępnia w siedzibie Centrum i urzędu obsługującego Ministra. Termin składania wniosków określony w ogłoszeniu o konkursie nie może być krótszy niż miesiąc od dnia opublikowania tego ogłoszenia.

Art. 37. 1. W konkursie na wykonanie projektów mogą brać udział:

- 1) jednostki naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 2) konsorcja naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 3) sieci naukowe i jednostki organizacyjne uczelni niebędące podstawowymi jednostkami organizacyjnymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 4) centra naukowo-przemysłowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618);
- 5) centra naukowe Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619);
- 6) biblioteki naukowe;
- 7) przedsiębiorcy mający status centrum badawczo-rozwojowego w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 116, poz. 730 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 473);
- 8) jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) osoby fizyczne;
- 10) przedsiębiorcy prowadzący badania naukowe w innej formie organizacyjnej niż określone w pkt 1–8.

2. W przypadku projektu zgłoszonego przez osobę fizyczną Dyrektor wydaje promesę finansowania. Warunkiem przyznania środków finansowych na wykonanie projektu jest zatrudnienie tej osoby przez podmiot, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przystępując do konkursu, są zobowiązane przedstawić oświadczenie o niefinansowaniu i nieubieganiu się o finansowanie zadań objętych wnioskiem ze środków pochodzących z innych źródeł.

Art. 38. 1. Dyrektor, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 8, wyznacza ekspertów lub powołuje zespoły ekspertów spośród wybitnych przedstawicieli środowisk naukowych, gospodarczych i finansowych, w tym ekspertów zagranicznych.

2. Eksperci lub zespoły ekspertów oceniają wnioski złożone w konkursie i na tej podstawie przygotowują i przekazują Dyrektorowi listę rankingową pozytywnie zaopiniowanych wniosków, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 9.

3. Dyrektor zawiera z ekspertem umowę o opiniowanie wniosków.

4. Dyrektor wyłącza eksperta z postępowania w sprawie opiniowania wniosków w przypadku:

- 1) stwierdzenia zagrożenia konfliktem interesów;
- 2) pozostawania eksperta z wnioskodawcą w:
 - a) związku małżeńskim, stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa do drugiego stopnia włącznie,
 - b) takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
 - c) stosunku osobistym tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności eksperta,
 - d) stosunku służbowym lub innej formie współpracy w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku.

5. Dyrektor stwierdza nieważność opinii przygotowanej przez eksperta, który został wyłączony z postępowania w sprawie opiniowania wniosku, w odniesieniu do wniosku, którego dotyczą okoliczności uzasadniające wyłączenie. Wyłączenie wymaga zmiany umowy, o której mowa w ust. 3.

6. Dyrektor może zlecić przeprowadzenie zewnętrznego audytu w zakresie prawidłowości i rzetelności wykonywania zadań przez ekspertów.

Art. 39. 1. Przy opiniowaniu wniosków złożonych w konkursie eksperci lub zespoły ekspertów biorą pod uwagę w szczególności:

- 1) możliwość zastosowania wyników projektu w gospodarce lub ich innego praktycznego wykorzystania;
- 2) stopień, w jakim wykonanie projektu przyczynia się do osiągnięcia celów strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych lub realizacji innych zadań Centrum.

2. Kryteria oceny wniosków złożonych w konkursie obejmują również:

- 1) wartość naukową projektu;
- 2) innowacyjność rozwiązania będącego rezultatem projektu;
- 3) dorobek wykonawców;

- 4) zasadność planowanych kosztów w stosunku do zakresu zadań objętych projektem oraz w stosunku do oczekiwanych wyników;
- 5) planowaną współpracę przy wykonywaniu projektu między jednostkami naukowymi i przedsiębiorcami;
- 6) posiadanie odpowiednich zasobów materialnych i ludzkich niezbędnych do wykonania projektu;
- 7) przewidywane efekty ekonomiczne.

3. W przypadku wniosków złożonych w konkursach, o których mowa w art. 17 pkt 6, przy ocenie projektów bierze się również pod uwagę możliwość zastosowania wyników projektu w obszarze obronności i bezpieczeństwa państwa.

4. Opiniowanie wniosków dotyczących wykonania i finansowania projektów ze środków, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 2 i 3, odbywa się zgodnie z przepisami dotyczącymi tych środków.

5. Dyrektor może w regulaminie konkursu, z wyłączeniem konkursów, o których mowa w art. 17 pkt 6 i 7, rozszerzyć katalog, o którym mowa w ust. 1 i 2, o dodatkowe kryteria oceny wniosków.

Art. 40. 1. Przyznawanie przez Centrum środków finansowych na wykonanie projektów następuje w drodze decyzji Dyrektora wydawanej na podstawie listy rankingowej pozytywnie zaopiniowanych wniosków.

2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, lub promesy, o której mowa w art. 37 ust. 2, wnioskodawcy przysługuje odwołanie do komisji odwoławczej Rady, a w przypadku konkursów, o których mowa w art. 17 pkt 6 — do Komitetu Sterującego, w terminie 14 dni od dnia doręczenia tej decyzji.

3. Komisja odwoławcza Rady lub Komitet Sterujący wydaje decyzję w sprawie przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia odwołania.

4. Na decyzję komisji odwoławczej Rady lub Komitetu Sterującego przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 41. 1. Dyrektor zawiera z wykonawcą projektu, wybranym w drodze konkursu, umowę o wykonanie i finansowanie projektu.

2. W umowie określa się:

- 1) zakres tematyczny projektu, termin i warunki jego wykonania;
- 2) wysokość środków finansowych i tryb ich przekazywania przez Centrum;
- 3) sposób i tryb sprawowania przez Centrum nadzoru nad wykonaniem projektu;
- 4) sposób finansowego rozliczenia projektu;

- 5) sposób i zakres końcowej oceny merytorycznej projektu;
- 6) sposób i warunki udostępniania i rozpowszechniania efektów wykonanych projektów, z uwzględnieniem przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

3. Umowa może również określać:

- 1) zakres praw stron wynikających z przyznania praw autorskich i pokrewnych oraz praw własności przemysłowej;
- 2) sposób i koszty sprawowania ochrony praw;
- 3) sposoby i warunki rozporządzania prawami oraz ich wykorzystania dla celów komercyjnych i do dalszych badań;
- 4) wielkości udziałów i korzyści wynikających z komercjalizacji efektów projektów finansowanych przez Centrum.

4. Dyrektor, na wniosek kierownika projektu, może wyrazić zgodę na zmianę miejsca wykonywania projektu po pozytywnym zaopiniowaniu przez kierownika jednostki organizacyjnej wykonującej projekt i jednostki przejmującej wykonanie projektu.

Art. 42. Nadzór nad wykonaniem projektu obejmuje:

- 1) ocenę raportów okresowych z wykonania projektu;
- 2) kontrolę w siedzibie wykonawcy projektu przez wyznaczony przez Dyrektora zespół kontrolujący;
- 3) uprawnienia Dyrektora do wstrzymania finansowania projektu w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieosiągnięcia wyników zaplanowanych na danym etapie realizacji projektu do czasu wyjaśnienia nieprawidłowości;
- 4) uprawnienia Dyrektora do przerwania finansowania projektu w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieterminowego albo nienależytego wykonywania umowy, w tym w szczególności stwierdzenia, na podstawie opinii komisji Rady do spraw realizacji strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, do spraw realizacji innych zadań Centrum lub — w odniesieniu do projektów, o których mowa w art. 17 pkt 6 — Komitetu Sterującego, zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego projektu.

Art. 43. 1. Końcowa ocena merytoryczna projektu obejmuje kontrolę zgodności wykonania projektu z warunkami określonymi w umowie. Ocenę tę przeprowadzają eksperci lub zespoły ekspertów powoływani przez Dyrektora zgodnie z art. 38 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 17 pkt 11.

2. Dyrektor, po uzyskaniu końcowej oceny merytorycznej projektu, dokonuje przyjęcia i oceny wyników projektu.

Art. 44. Dla projektów o całkowitej wartości dofinansowania przekraczającej 2 000 000 złotych Dyrektor zleca przeprowadzenie zewnętrznego audytu ich wykonania.

Art. 45. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb realizacji zadań Centrum, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i bezstronności procedury oceny wniosków i wyboru projektów do finansowania.

Rozdział 5

Gospodarka finansowa Centrum

Art. 46. 1. Przychodami Centrum są środki finansowe otrzymywane w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych, innych zadań Centrum oraz na realizację badań naukowych i prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, przekazywanej na wniosek Dyrektora;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum zadaniami, o których mowa w pkt 1, w tym kosztów wynagradzania ekspertów i zespołów ekspertów, o których mowa w art. 38 ust. 1;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, o których mowa w pkt 1.

2. Przychodami Centrum mogą być środki finansowe pochodzące z innych źródeł, w szczególności z:

- 1) tytułu realizacji innych zadań Centrum oraz zadań, o których mowa w art. 27 ust. 3;
- 2) budżetu Unii Europejskiej;
- 3) międzynarodowych programów badawczych;
- 4) komercjalizacji wyników prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 5) odsetek od środków zgromadzonych na rachunkach bankowych Centrum, z wyjątkiem odsetek od środków pochodzących z dotacji budżetowych;
- 6) zapisów i darowizn.

3. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 4–6, Centrum może, po uregulowaniu należności podatkowych, wykorzystywać na finansowanie zadań, o których mowa w art. 27, 29 i 30. Środki niewykorzystane w danym roku nie podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 47. Wydatkowanie środków, o których mowa w art. 46, przez Centrum jest dokonywane zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 48. 1. Centrum prowadzi samodzielną gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego ustalanego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, na okres roku obrotowego. Rokiem obrotowym jest rok kalendarzowy.

2. Dyrektor, w porozumieniu z Ministrem, przygotowuje i, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady, przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia projekt rocznego planu finansowego Centrum i planu finansowego w układzie zadaniowym na dany rok obrotowy oraz na 2 kolejne lata, z uwzględnieniem terminów określanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dla przedłożenia materiałów do projektu ustawy budżetowej.

3. Podstawę gospodarki finansowej Centrum w okresie od dnia 1 stycznia do dnia zatwierdzenia przez Ministra rocznego planu finansowego Centrum stanowi projekt tego planu pozytywnie zaopiniowany przez Radę.

4. Zmian planu finansowego Centrum dokonuje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 49. 1. Centrum tworzy:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusze określone w odrębnych ustawach.

2. Fundusz statutowy Centrum odzwierciedla równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników majątku, stanowiących wyposażenie Centrum na dzień rozpoczęcia przez nie działalności.

3. Fundusz statutowy ulega zmniejszeniu o wartość pokrycia straty netto Centrum.

Art. 50. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Centrum podlega badaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

2. Minister dokonuje wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655, z późn. zm.⁴⁾).

Rozdział 6

Przepis końcowy

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 171, poz. 1058, Nr 220, poz. 1420 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 101, Nr 65, poz. 545, Nr 91, poz. 742, Nr 157, poz. 1241, Nr 206, poz. 1591, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1778.

617

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o Narodowym Centrum Nauki

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Narodowe Centrum Nauki, zwane dalej „Centrum”.

2. Centrum jest agencją wykonawczą w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146), powołaną do wspierania działalności naukowej w zakresie badań podstawowych.

3. Siedzibą Centrum jest miasto Kraków.

4. Centrum działa na podstawie ustawy oraz statutu.

5. Minister właściwy do spraw nauki, w drodze rozporządzenia, nadaje Centrum statut, w którym określi:

- 1) szczegółowy zakres zadań i tryb pracy organów Centrum,
- 2) organizację Biura Centrum,
- 3) wartość majątku, powyżej której rozporządzanie majątkiem Centrum przez Dyrektora Centrum wymaga zgody Rady Centrum

— mając na względzie sprawne wykonywanie zadań przez Centrum.

Art. 2. Ilekoć w ustawie jest mowa o:

- 1) badaniach podstawowych — należy przez to rozumieć badania podstawowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615);
- 2) projektach badawczych — należy przez to rozumieć przedsięwzięcia mające na celu wykonanie w ustalonym okresie badań podstawowych o tematyce określonej przez wnioskodawcę, realizowane na podstawie umowy o realizację i finansowanie projektu;
- 3) osobie rozpoczynającej karierę naukową — należy przez to rozumieć osobę nieposiadającą stopnia naukowego doktora lub osobę, która nie wcześniej niż 5 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem o przyznanie środków finansowych na badania naukowe lub prace rozwojowe uzyskała stopień naukowy doktora; do okresu tego nie wlicza się urlopu macierzyńskiego i wychowawczego udzielanych na zasadach określonych w Kodeksie pracy;

4) doświadczonym naukowcu — należy przez to rozumieć osobę posiadającą stopień naukowy doktora, która w okresie 10 lat przed rokiem wystąpienia z wnioskiem o przyznanie środków finansowych na badania naukowe lub prace rozwojowe:

- a) opublikowała co najmniej pięć publikacji w renomowanych czasopismach naukowych polskich lub zagranicznych,
- b) kierowała realizacją projektów badawczych,
- c) spełnia co najmniej trzy z poniższych kryteriów:
 - była w Komitecie naukowym przynajmniej jednej uznanej konferencji międzynarodowej,
 - opublikowała co najmniej jedną monografię,
 - wygłosiła prezentacje na uznanych konferencjach międzynarodowych,
 - zdobyła międzynarodową nagrodę albo wyróżnienie,
 - jest lub była członkiem uznanych stowarzyszeń, międzynarodowych organizacji naukowych lub akademii,
 - ma inne istotne osiągnięcia w nauce,

a w przypadku działalności naukowej w zakresie twórczości i sztuki — osobę, która jest autorem dzieł artystycznych o międzynarodowym znaczeniu lub istotnych dla kultury polskiej oraz brała aktywny udział w międzynarodowych wystawach, festiwalach, wydarzeniach artystycznych, plastycznych, muzycznych, teatralnych i filmowych.

5) Koordynatorze Dyscyplin — należy przez to rozumieć pracownika Centrum odpowiadającego za organizację prac Zespołów Ekspertów i przeprowadzanie konkursów na realizację projektów badawczych w jednej dyscyplinie naukowej lub w grupie kilku dyscyplin naukowych, w tym w szczególności za zapewnienie ich właściwego, bezstronnego i rzetelnego przebiegu.

Rozdział 2

Organy i organizacja Centrum

Art. 3. Organami Centrum są:

- 1) Dyrektor Centrum, zwany dalej „Dyrektorem”;
- 2) Rada Centrum, zwana dalej „Radą”.

Art. 4. 1. Rada przeprowadza konkurs na stanowisko Dyrektora.

2. Rada ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora:

- 1) co najmniej na 6 tygodni przed upływem kadencji Dyrektora;
- 2) niezwłocznie — w przypadku odwołania albo śmierci Dyrektora.

3. Informację o ogłoszeniu konkursu Rada przekazuje niezwłocznie Ministrowi właściwemu do spraw nauki, zwanemu dalej „Ministrem”.

4. Kandydatem na stanowisko Dyrektora może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowiskach kierowniczych w sektorze naukowym lub badawczo-rozwojowym;
- 4) posiada co najmniej stopień naukowy doktora;
- 5) posiada znajomość języka angielskiego w stopniu pozwalającym na swobodne porozumiewanie się.

5. W przypadku niewyłonienia kandydata na stanowisko Dyrektora, Rada przeprowadza nowy konkurs.

6. Minister, na wniosek Rady, powołuje Dyrektora wyłonionego w drodze konkursu.

Art. 5. 1. Dyrektor przeprowadza konkurs na stanowisko zastępcy Dyrektora.

2. Informację o ogłoszonym konkursie Dyrektor przekazuje niezwłocznie Ministrowi.

3. Do kandydatów na zastępcę Dyrektora stosuje się przepisy art. 4 ust. 4 pkt 1—3 i 5.

4. Kandydatem na stanowisko zastępcy Dyrektora może być osoba, która posiada co najmniej tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

5. Dyrektor ogłasza konkurs na stanowisko zastępcy Dyrektora:

- 1) co najmniej na 6 tygodni przed upływem kadencji zastępcy Dyrektora;
- 2) niezwłocznie — w przypadku odwołania albo śmierci zastępcy Dyrektora.

6. W przypadku niewyłonienia kandydata na stanowisko zastępcy Dyrektora, Dyrektor przeprowadza nowy konkurs.

7. Dyrektor powołuje nie więcej niż dwóch zastępców Dyrektora wyłonionych w drodze konkursu.

Art. 6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, regulamin konkursów na stanowiska, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5

ust. 1, sposób wylaniania komisji konkursowej, sposób publikacji informacji o konkursie oraz dokumentowania spełniania wymagań dotyczących doświadczenia i kwalifikacji zawodowych kandydatów, uwzględniając konieczność zapewnienia przejrzystości i rzetelności procedury konkursowej.

Art. 7. 1 Kadencja Dyrektora trwa 4 lata.

2. Ta sama osoba może pełnić funkcję Dyrektora nie dłużej niż przez dwie kadencje.

3. Do zastępców Dyrektora stosuje się przepisy ust. 1 i 2.

4. Dyrektor i jego zastępcy pełnią obowiązki do dnia powołania następców.

Art. 8. Powołanie, o którym mowa w art. 4 ust. 6 i art. 5 ust. 7, stanowi nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania w rozumieniu przepisów Kodeksu pracy.

Art. 9. 1. Minister odwołuje Dyrektora w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 3) zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w art. 4 ust. 4 pkt 1 i 2;
- 4) działania niezgodnego z prawem lub zasadami rzetelności i gospodarności;
- 5) niezatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Centrum lub jego nieprzedstawienia w terminie określonym w art. 11 ust. 6.

2. Dyrektor odwołuje zastępcę Dyrektora w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1—4.

Art. 10. 1. Minister ustala wysokość wynagrodzenia Dyrektora zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.¹⁾).

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wynagradzania zastępców Dyrektora, Koordynatorów Dyscyplin oraz pracowników Biura Centrum, mając na uwadze zakres wykonywanych przez nich zadań i kwalifikacje niezbędne do ich wykonywania.

Art. 11. 1. Dyrektor kieruje działalnością Centrum, jest odpowiedzialny za prawidłowe i sprawne realizowanie zadań Centrum i reprezentuje je na zewnątrz.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143.

2. Dyrektor jest odpowiedzialny za gospodarkę finansową Centrum oraz za zarządzanie i gospodarowanie majątkiem Centrum.

3. Dyrektor jest uprawniony do samodzielnego dokonywania czynności prawnych w imieniu Centrum.

4. Dyrektor zatwierdza przedłożone przez Koordynatora Dyscyplin listy rankingowe, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2, i zawiera umowy o realizację i finansowanie projektów badawczych oraz umowy, o których mowa w art. 35 ust. 1.

5. Dyrektor przygotowuje i, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady, przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia projekt rocznego planu finansowego Centrum i planu finansowego w układzie zadaniowym na dany rok budżetowy oraz na 2 kolejne lata, z uwzględnieniem terminów określanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dla przedłożenia materiałów do projektu ustawy budżetowej.

6. Dyrektor przygotowuje i, po uzyskaniu pozytywnej opinii Rady, przedstawia Ministrowi do zatwierdzenia roczne sprawozdanie finansowe Centrum wraz z opinią podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych, o którym mowa w art. 42, w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

7. Dyrektor przygotowuje i, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedstawia Ministrowi zatwierdzony przez Radę projekt rocznego planu działalności Centrum oraz roczne sprawozdanie z realizacji zadań Centrum obejmujące informacje o stopniu realizacji poszczególnych zadań Centrum wraz z ewaluacją realizowanych zadań oraz oceną ich wpływu na rozwój nauki.

8. W terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia przez Ministra projektu rocznego planu finansowego Centrum Dyrektor zamieszcza ten plan na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej.

9. W terminie 14 dni od dnia zatwierdzenia przez Radę projektu rocznego planu działalności Centrum Dyrektor zamieszcza ten plan na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej.

10. Dyrektor przedstawia Radzie kwartalne informacje o zakresie wykonanych zadań i wydatkowanych na ten cel środkach.

11. W szczególnych przypadkach, dotyczących przyznania środków finansowych, Dyrektor może zasięgnąć opinii wyspecjalizowanych instytucji lub ekspertów, w tym ekspertów zagranicznych.

Art. 12. 1. W celu wskazania kandydatów na członków Rady Minister powołuje na okres 4 lat Zespół Identyfikujący Członków Rady, zwany dalej „Zespołem Identyfikującym”.

2. Zespół Identyfikujący składa się z przewodniczącego, którego wskazuje Minister, i czterech członków.

3. W skład Zespołu Identyfikującego mogą być powołane osoby:

- 1) o uznanym światowym dorobku naukowym;
- 2) aktywne zawodowo i prowadzące badania naukowe;
- 3) reprezentujące różne grupy dziedzin i środowiska naukowe;
- 4) niepozostające w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia włącznie z członkami Rady, Zespołów Ekspertów, Dyrektorem lub Koordynatorami Dyscyplin;
- 5) niepozostające z członkami Rady, Zespołów Ekspertów, Dyrektorem lub Koordynatorami Dyscyplin w takim stosunku prawnym, który może mieć wpływ na ich prawa lub obowiązki.

Art. 13. 1. Przewodniczący oraz członkowie Zespołu Identyfikującego nie otrzymują wynagrodzenia za udział w jego pracach.

2. Zamiejscowi członkowie Zespołu Identyfikującego otrzymują zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 14. 1. Zespół Identyfikujący, w terminie 2 miesięcy przed upływem kadencji Rady, sporządza i przekazuje Ministrowi listę co najmniej dwudziestu czterech kandydatów na członków Rady, spośród osób zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające co najmniej kategorię A, oraz przez organizacje reprezentujące środowisko naukowe, kierując się:

- 1) dorobkiem naukowym kandydata i jego bieżącą aktywnością naukową;
- 2) zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych;
- 3) zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych środowisk naukowych.

2. W przypadku niepowołania przez Ministra kandydata na członka Rady Zespół Identyfikujący przedstawia Ministrowi nową kandydaturę spośród osób, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów na członków Rady, kierując się potrzebą zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych i różnych rodzajów jednostek naukowych.

Art. 15. 1. W skład Rady wchodzi dwudziestu czterech członków powoływanych przez Ministra spośród kandydatów wskazanych przez Zespół Identyfikujący.

2. Kadencja Rady trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana połowy składu Rady.

3. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

4. Członkiem Rady może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej stopień naukowy doktora;

- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) nie pozostaje w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia włącznie z członkami Rady, Zespołów Ekspertów, Dyrektorem lub Koordynatorami Dyscyplin;
- 5) nie pozostaje z członkami Rady, Zespołów Ekspertów, Dyrektorem lub Koordynatorami Dyscyplin w takim stosunku prawnym, który może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

5. Członkostwa w Radzie nie można łączyć z członkostwem w Zespole Identyfikującym, w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych i Komitecie Polityki Naukowej, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz w organach Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

6. Członkiem Rady nie może być również osoba pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) dyrektora instytutu naukowego, pomocniczej jednostki naukowej Polskiej Akademii Nauk albo instytutu badawczego;
- 3) Prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk albo Polskiej Akademii Umiejętności;
- 4) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego albo Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- 5) członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej.

Art. 16. 1. Minister odwołuje członka Rady w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) objęcia funkcji, o których mowa w art. 15 ust. 5 i 6;
- 3) zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w art. 15 ust. 4 pkt 2 i 3;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Rady przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) naruszenia zasad etyki naukowej.

2. W przypadku odwołania lub śmierci członka Rady przed upływem kadencji minister powołuje na jego miejsce na okres do końca kadencji Rady inną osobę wskazaną przez Zespół Identyfikujący spośród osób zgłoszonych w trybie art. 14 ust. 1.

Art. 17. 1. Pracami Rady kieruje przewodniczący wybierany przez Radę spośród jej członków.

2. Przewodniczący Rady zwołuje posiedzenia Rady w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 2 miesiące.

3. Przewodniczący Rady zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy, na wniosek Dyrektora lub co najmniej jedenastu członków Rady w terminie 2 tygodni od dnia otrzymania wniosku.

4. Z posiedzeń Rady sporządza się protokół zawierający: listę uczestników posiedzenia, przebieg obrad, treść uchwał i liczbę oddanych głosów. Przewodniczący Rady przekazuje Ministrowi, na jego wniosek, kopię protokołu z posiedzenia Rady.

5. Rada wydaje opinie w drodze uchwały podjętej bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków Rady.

6. Projekty opinii przygotowują komisje Rady powołane przez przewodniczącego Rady spośród jej członków.

7. Komisje Rady mogą zasięgać opinii ekspertów.

8. Szczegółowy tryb działania Rady, wyboru przewodniczącego oraz powoływania komisji Rady określa regulamin ustanowiony przez Radę.

9. Do przewodniczącego i członków Rady stosuje się przepis art. 13 ust. 2.

10. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość miesięcznego wynagrodzenia przewodniczącego oraz członków Rady, mając na uwadze zakres wykonywanych przez nich zadań oraz znaczenie tych zadań dla efektywnego funkcjonowania Centrum.

Art. 18. Do zadań Rady należy:

- 1) określanie maksymalnie trzydziestu dyscyplin lub grup dyscyplin, w ramach których będą ogłaszane i przeprowadzane konkursy na realizację projektów badawczych;
- 2) określanie priorytetowych obszarów badań podstawowych zgodnych ze strategią rozwoju kraju;
- 3) ustalanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na realizację projektów badawczych w ramach poszczególnych dyscyplin lub grup dyscyplin;
- 4) określanie tematyki projektów badawczych i warunków przeprowadzania konkursów na ich realizację;
- 5) ogłaszanie konkursów na finansowanie stypendiów doktorskich i staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora;
- 6) ocena merytoryczna wykonania zadań realizowanych przez Dyrektora, jego zastępców oraz Koordynatorów Dyscyplin;
- 7) wybór spośród wybitnych naukowców polskich i zagranicznych Zespołów Ekspertów odpowiedzialnych za ocenę wniosków złożonych w konkursach;
- 8) powołanie Komisji Odwoławczej, złożonej z członków Rady, w celu rozpatrywania odwołań od decyzji Dyrektora w sprawach określonych w art. 33 ust. 2;

- 9) powoływanie, na wniosek Dyrektora, zewnętrznego audytora do oceny pracy Zespołów Ekspertów lub Koordynatorów Dyscyplin;
- 10) opiniowanie rocznych planów i sprawozdań, o których mowa w art. 11 ust. 5 i 6;
- 11) zatwierdzanie rocznych planów i sprawozdań, o których mowa w art. 11 ust. 7;
- 12) wyrażanie zgody na rozporządzanie przez Dyrektora majątkiem Centrum powyżej wartości określonej w statucie;
- 13) wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów ustawy.

Art. 19. Obsługę administracyjną Centrum prowadzi Biuro Centrum.

Rozdział 3

Zadania Centrum i tryb ich realizacji

Art. 20. 1. Do zadań Centrum należą:

- 1) finansowanie badań podstawowych realizowanych w formie:
 - a) projektów badawczych, w tym finansowanie zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do realizacji tych projektów,
 - b) niepodlegających współfinansowaniu z zagranicznych środków finansowych projektów badawczych realizowanych w ramach programów lub inicjatyw międzynarodowych ogłaszanych we współpracy dwu- lub wielostronnej albo projektów badawczych realizowanych przy wykorzystaniu przez polskie zespoły badawcze wielkich międzynarodowych urządzeń badawczych,
 - c) projektów badawczych realizowanych przez osoby rozpoczynające karierę naukową, w tym mających na celu stworzenie unikatowego warsztatu naukowego lub powołanie nowego zespołu naukowego,
 - d) stypendiów doktorskich i staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora;
 - e) projektów badawczych dla doświadczonych naukowców mających na celu realizację pionierskich badań naukowych, w tym interdyscyplinarnych, ważnych dla rozwoju nauki, wykraczających poza dotychczasowy stan wiedzy, i których efektem mogą być odkrycia naukowe;
- 2) finansowanie badań naukowych innych niż wymienione w pkt 1, nienależących do zakresu badań finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
- 3) nadzór nad realizacją badań naukowych, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) współpraca międzynarodowa w ramach finansowania działalności w zakresie badań podstawowych, w tym określonej w pkt 1 lit. b);

- 5) upowszechnianie w środowisku naukowym informacji o ogłaszanych przez Centrum konkursach, o których mowa w ust. 2;
- 6) inspirowanie i monitorowanie finansowania badań podstawowych ze środków pochodzących spoza budżetu państwa;
- 7) wykonywanie innych zadań zleconych przez Ministra, ważnych dla rozwoju badań podstawowych, w tym opracowywanie programów badawczych ważnych dla kultury narodowej.

2. Badania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, są kwalifikowane do finansowania w drodze konkursów.

3. Przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, Centrum może współpracować z podmiotami krajowymi i zagranicznymi.

4. Centrum przeznacza nie mniej niż 20 % środków pozostających w jego dyspozycji na wsparcie rozwoju osób rozpoczynających karierę naukową.

5. Centrum, za zgodą Ministra, może zlecać wykonywanie zadań w zakresie wspierania badań podstawowych podmiotom działającym na rzecz nauki.

Art. 21. Rada określi szczegółowy regulamin przyznawania środków na realizację zadań finansowanych przez Centrum, przy uwzględnieniu zasad przejrzystości procedur konkursowych oraz procedur wylaniania ekspertów.

Art. 22. 1. Dyrektor, na wniosek Rady, powołuje Zespoły Ekspertów, o których mowa w art. 18 pkt 7, w celu dokonywania ocen wniosków złożonych w konkursach i przygotowywania na tej podstawie list rankingowych.

2. Członkowie Zespołów Ekspertów otrzymują wynagrodzenie za udział w pracach tych zespołów.

3. Do członków Zespołów Ekspertów stosuje się przepis art. 13 ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia ekspertów, mając na uwadze ich kwalifikacje zawodowe oraz specyfikę wykonywanych zadań.

Art. 23. 1. Rada dokonuje wyboru Koordynatorów Dyscyplin w drodze konkursu.

2. Informację o ogłoszonym konkursie Rada przekazuje niezwłocznie Ministrowi.

3. Do kandydatów na Koordynatorów Dyscyplin stosuje się przepisy art. 4 ust. 4 pkt 1, 2, 4 i 5.

4. Koordynatorzy Dyscyplin są zatrudniani przez Dyrektora na podstawie umowy o pracę na czas określony, nie dłuższy niż 4 lata.

5. Zatrudnienia na stanowisku Koordynatora Dyscyplin nie można łączyć z zatrudnieniem w jednostce naukowej.

6. Rada określi regulamin konkursu na stanowisko Koordynatora Dyscyplin oraz sposób dokumentowania spełniania wymagań dotyczących doświadczenia i kwalifikacji zawodowych kandydatów.

Art. 24. 1. Do zadań Koordynatorów Dyscyplin należy:

- 1) organizowanie i przeprowadzanie konkursów, o których mowa w art. 20 ust. 2;
- 2) organizowanie prac Zespołów Ekspertów powołanych do oceny wniosków złożonych w konkursach;
- 3) upowszechnianie w środowisku naukowym informacji o przeprowadzanych konkursach;
- 4) analiza złożonych wniosków pod względem formalnym;
- 5) ocena rzetelności i bezstronności opinii przygotowanych przez ekspertów;
- 6) przedkładanie Dyrektorowi do zatwierdzenia list rankingowych przygotowanych przez Zespoły Ekspertów;
- 7) realizacja innych zadań zleconych przez Dyrektora.

2. W szczególnych przypadkach Koordynator Dyscyplin, po zasięgnięciu opinii Zespołu Ekspertów, może dokonać zmian kolejności projektów badawczych na liście rankingowej. Koordynator Dyscyplin przedkłada Dyrektorowi do zatwierdzenia zmienioną listę rankingową wraz z pisemnym uzasadnieniem.

Art. 25. 1. Koordynatorzy Dyscyplin ogłaszają konkursy na realizację projektów badawczych zgodnie z tematyką projektów i warunkami przeprowadzania tych konkursów określonymi przez Radę.

2. Informacje o warunkach przeprowadzenia konkursu na realizację projektów badawczych, kryteriach oceny wniosków oraz kwocie środków przeznaczonych na sfinansowanie projektów badawczych są ogłaszane najpóźniej na 3 miesiące przed upływem terminu składania wniosków.

3. Ogłoszenia o konkursach na realizację projektów badawczych zamieszcza się w co najmniej jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim, na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra w Biuletynie Informacji Publicznej oraz udostępnia w siedzibie Centrum oraz w siedzibie urzędu obsługującego Ministra.

Art. 26. Rada ogłasza konkursy na finansowanie stypendiów doktorskich i staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, w tym terminy i tryb ich przeprowadzania, warunki, jakie muszą spełniać wnioskodawcy, oraz sposób i kryteria oceny wniosków najpóźniej na 3 miesiące przed upływem terminu składania wniosków. Do ogłaszania konkursów stosuje się przepis art. 25 ust. 3.

Art. 27. 1. W konkursie na realizację projektu badawczego mogą brać udział podmioty, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, przystępując do konkursu, przedstawiają oświadczenie o niefinansowaniu zadań objętych wnioskiem ze środków pochodzących z innych źródeł.

3. W przypadku skierowania do finansowania projektu badawczego zgłoszonego przez osobę fizyczną Dyrektor wydaje promesę finansowania. Warunkiem zawarcia umowy o realizację i finansowanie projektu badawczego jest zatrudnienie tej osoby przez podmiot, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. Środki finansowe są przyznawane podmiotowi zatrudniającemu tę osobę.

4. Dyrektor, na wniosek kierownika projektu badawczego, może wyrazić zgodę na zmianę miejsca realizacji projektu po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku przez podmiot, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, realizujący projekt i podmiot przejmujący realizację projektu.

Art. 28. 1. W konkursach na finansowanie stypendiów doktorskich i staży po uzyskaniu stopnia naukowego doktora mogą brać udział osoby rozpoczynające karierę naukową.

2. Środki finansowe są przyznawane podmiotowi, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w którym osoba, o której mowa w ust. 1, prowadzi działalność naukową.

Art. 29. Wnioski o finansowanie projektów badawczych składa się w języku polskim i w języku angielskim. Rada może wskazać dziedziny lub dyscypliny nauki, w których wnioski składa się tylko w języku polskim.

Art. 30. 1. Przy ocenie wniosków składanych w konkursach na realizację projektów badawczych uwzględnia się:

- 1) poziom naukowy badań lub zadań przewidzianych do realizacji;
- 2) nowatorski charakter problemu naukowego, którego rozwiązanie jest proponowane;
- 3) osiągnięcia naukowe zespołu wykonawców;
- 4) zasadność planowanych kosztów w stosunku do przedmiotu i zakresu badań;
- 5) wpływ realizacji projektu badawczego na rozwój dyscypliny naukowej;
- 6) ocenę wykonania przez wnioskodawcę projektów badawczych uprzednio finansowanych ze środków finansowych na naukę.

2. Rada może dla danego konkursu określić dodatkowe kryteria, poza określonymi w ust. 1.

3. Dyrektor określa szczegółowy tryb sporządzania ocen wniosków przez Zespoły Ekspertów.

Art. 31. Koordynator Dyscyplin zamieszcza na stronie podmiotowej Centrum w Biuletynie Informacji Publicznej informacje o wnioskach złożonych w konkursach na realizację projektów badawczych i wynikach tych konkursów zawierające:

- 1) tytuł złożonego wniosku;
- 2) imię i nazwisko kierownika projektu badawczego oraz nazwę podmiotu, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, będącego wnioskodawcą;
- 3) pozycję na liście rankingowej uzyskaną przez projekt badawczy skierowany do finansowania;
- 4) wysokość środków finansowych proponowanych do przyznania na poszczególny projekt badawczy przez Koordynatora Dyscyplin i przyznanych przez Dyrektora.

Art. 32. 1. Eksperta wyłącza się z postępowania w sprawie oceny wniosków w sytuacji zagrożenia konfliktem interesów, a w szczególności pozostawiania z wnioskodawcą w:

- 1) związku małżeńskim, stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa do drugiego stopnia włącznie;
- 2) innym stosunku prawnym, który może mieć wpływ na jego prawa i obowiązki.

2. Koordynator Dyscyplin wyłącza eksperta z postępowania w sprawie oceny wniosków w sytuacji uzasadnionego podejrzenia stronniczego działania.

3. Opinii przygotowanej przez eksperta, który został wyłączony z postępowania w sprawie oceny wniosków, nie uwzględnia się.

4. Rada może powołać nowego eksperta na miejsce eksperta, który został wyłączony z postępowania w sprawie oceny wniosków.

5. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się do Koordynatora Dyscyplin przy wykonywaniu przez niego czynności, o której mowa w art. 24 ust. 2. Wyłączenia Koordynatora Dyscyplin dokonuje Dyrektor.

6. W przypadku wyłączenia, o którym mowa w ust. 5, Koordynator Dyscyplin przedstawia Dyrektorowi do zatwierdzenia listę rankingową sporządzoną przez Zespół Ekspertów.

Art. 33. 1. Środki finansowe na badania zakwalifikowane do finansowania w drodze konkursów, o których mowa w art. 20 ust. 2, przyznaje Dyrektor, w drodze decyzji.

2. Od decyzji Dyrektora wnioskodawcy przysługuje odwołanie do Komisji Odwoławczej Rady w terminie 14 dni od dnia doręczenia informacji o wynikach konkursu.

3. Komisja Odwoławcza Rady podejmuje decyzję w sprawie przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia odwołania.

4. Na decyzję Komisji Odwoławczej Rady przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Art. 34. 1. Dyrektor zawiera z podmiotem, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w którym projekt badawczy ma być realizowany, i z kierownikiem projektu badawczego umowę o realizację i finansowanie tego projektu.

2. W umowie określa się:

- 1) zakres tematyczny projektu badawczego, termin i warunki jego realizacji;
- 2) wysokość środków finansowych przyznanych na realizację projektu badawczego i tryb ich przekazania przez Centrum;
- 3) sposób zagospodarowania, po zakończeniu realizacji projektu badawczego, zakupionej lub wytworzonej aparatury naukowo-badawczej;
- 4) wymierne i spodziewane efekty realizacji projektu badawczego, w tym zobowiązanie wykonawcy do ewaluacji i publikacji wyników badań w wydawnictwie o zasięgu międzynarodowym;
- 5) sposób i tryb wykonywania przez Centrum nadzoru nad realizacją projektu badawczego;
- 6) sposób finansowego rozliczenia projektu badawczego;
- 7) sposób i zakres końcowej oceny merytorycznej projektu badawczego.

3. Nadzór nad realizacją projektów badawczych obejmuje:

- 1) ocenę raportów okresowych z realizacji projektów badawczych;
- 2) kontrolę w siedzibie podmiotu, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, przez wyznaczony przez Dyrektora zespół kontrolujący;
- 3) uprawnienia Dyrektora do wstrzymania finansowania projektu badawczego, w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieosiągnięcia wyników zaplanowanych na danym etapie realizacji projektu badawczego do czasu wyjaśnienia nieprawidłowości;
- 4) uprawnienia Dyrektora do przerwania finansowania projektu badawczego w przypadku wydatkowania przez wykonawcę środków finansowych niezgodnie z umową lub nieterminowego albo nienależytego wykonywania umowy, w tym w szczególności stwierdzenia, na podstawie opinii Rady, zmniejszenia zakresu rzeczowego realizowanego projektu badawczego.

4. Dyrektor dokonuje rozliczenia umowy o realizację i finansowanie projektu badawczego finansowanego przez Centrum po przyjęciu sprawozdania finansowego przedłożonego przez podmiot, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, oraz po uzyskaniu pozytywnej oceny merytorycznej projektu dokonanej przez właściwego Koordynatora Dyscyplin, Zespół Ekspertów oraz Radę.

5. Dla projektów badawczych o całkowitej wartości przekraczającej kwotę określoną przez Radę, odpowiednio do przedmiotu i kosztochłonności badań Dyrektor zleca przeprowadzenie zewnętrznego audytu ich wykonania.

Art. 35. 1. Dyrektor zawiera umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, w którym prowadzi działalność naukową osoba, której przyznano stypendium doktorskie lub środki na staż po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

2. W umowie, o której mowa w ust. 1, określa się termin i warunki jej wykonania, wysokość przyznanych środków finansowych oraz warunki ich przekazywania i rozliczania przez Centrum.

3. W przypadku zaprzestania prowadzenia działalności naukowej przez osobę, o której mowa w ust. 1, w okresie objętym umową, Dyrektor wstrzymuje dalsze finansowanie.

Art. 36. 1. W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Centrum, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługują podmiotowi, któremu Dyrektor przyznał środki finansowe, chyba że umowa między Centrum a podmiotem otrzymującym środki finansowe albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.

2. Do własności majątkowych praw autorskich powstałych w wyniku realizacji zadań finansowanych przez Centrum stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾).

Art. 37. 1. Za pośrednictwem Centrum może być udzielana pomoc publiczna w związku z realizacją zadań, o których mowa w art. 20.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb udzielania pomocy publicznej za pośrednictwem Centrum, w tym:

- 1) przeznaczenie pomocy,
- 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

4) maksymalne wielkości pomocy

— z uwzględnieniem wymagań dotyczących dopuszczalnej pomocy publicznej określonych w przepisach prawa wspólnotowego oraz celów polityki naukowej państwa.

Rozdział 4

Finansowanie działalności Centrum

Art. 38. 1. Przychodami Centrum są:

- 1) dotacja celowa na finansowanie zadań, o których mowa w art. 20, przekazywana na wniosek Dyrektora;
- 2) dotacja podmiotowa na pokrycie bieżących kosztów zarządzania wykonywanymi przez Centrum zadaniami, o których mowa w pkt 1, przekazywana na wniosek Dyrektora;
- 3) dotacja celowa na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, o których mowa w pkt 1.

2. Przychodami Centrum mogą być środki finansowe pochodzące z innych źródeł, w szczególności:

- 1) środki przekazane przez krajowe i zagraniczne podmioty finansujące programy badawcze;
- 2) odsetki od środków zgromadzonych na rachunkach bankowych Centrum, z wyjątkiem odsetek od środków pochodzących z dotacji budżetowych;
- 3) zapisy i darowizny.

3. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3 Centrum może, po uregulowaniu należności podatkowych, wykorzystywać na finansowanie zadań, o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2. Środki niewykorzystane w danym roku nie podlegają zwrotowi do budżetu państwa.

Art. 39. Środki finansowe są wydatkowane przez Centrum zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz na podstawie przepisów niniejszej ustawy.

Art. 40. 1. Podstawą gospodarki finansowej Centrum jest roczny plan finansowy ustalany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

2. Podstawę gospodarki finansowej Centrum w okresie od dnia 1 stycznia do dnia zatwierdzenia przez Ministra rocznego planu finansowego Centrum stanowi projekt tego planu pozytywnie zaopiniowany przez Radę.

3. Zmiany planu finansowego Centrum dokonuje się w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 41. 1. Centrum tworzy:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusze określone w odrębnych ustawach.

2. Fundusz statutowy Centrum odzwierciedla równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników aktywów stanowiących wyposażenie Centrum na dzień rozpoczęcia przez nie działalności.

3. Fundusz statutowy ulega zmniejszeniu o wartość straty netto Centrum.

Art. 42. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Centrum podlega badaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych.

2. Minister dokonuje wyboru podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych w trybie przepisów o zamówieniach publicznych.

Rozdział 5

Nadzór nad działalnością Centrum

Art. 43. 1. Minister sprawuje nadzór nad działalnością Centrum pod względem legalności, gospodarności, rzetelności i celowości.

2. W ramach nadzoru Minister:

- 1) sprawuje kontrolę finansową nad Centrum na zasadach określonych w art. 31–34 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;

- 2) zatwierdza projekt rocznego planu finansowego Centrum i planu finansowego w układzie zadaniowym na dany rok budżetowy oraz na 2 kolejne lata;

- 3) zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe Centrum;

- 4) przyjmuje sprawozdanie z działalności Centrum przedstawione przez Dyrektora;

- 5) dokonuje oceny działalności Centrum na podstawie sprawozdania, o którym mowa w pkt 4;

- 6) może żądać wglądu do wszystkich dokumentów Centrum.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, Dyrektor przedkłada Ministrowi żadaną dokumentację nie później niż w terminie 7 dni od dnia zgłoszenia żądania.

Rozdział 6

Przepis końcowy

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

618

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o instytutach badawczych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Instytutem badawczym w rozumieniu ustawy jest państwowa jednostka organizacyjna, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, która prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe ukierunkowane na ich wdrożenie i zastosowanie w praktyce, zwana dalej „instytutem”.

2. Instytut nabywa osobowość prawną z chwilą wpisania do Krajowego Rejestru Sądowego.

3. Instytut ma prawo używania okrągłej pieczęci z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku i nazwą instytutu w otoku.

Art. 2. 1. Do podstawowej działalności instytutu należy:

- 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych;
- 2) przystosowywanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
- 3) wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

2. W związku z prowadzoną działalnością podstawową instytut może:

- 1) upowszechniać wyniki badań naukowych i prac rozwojowych;
- 2) wykonywać badania i analizy oraz opracowywać opinie i ekspertyzy w zakresie prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych;
- 3) opracowywać oceny dotyczące stanu i rozwoju poszczególnych dziedzin nauki i techniki oraz sektorów gospodarki, które wykorzystują wyniki badań naukowych i prac rozwojowych oraz w zakresie wykorzystywania w kraju osiągnięć światowej nauki i techniki;
- 4) prowadzić działalność normalizacyjną, certyfikacyjną i aprobacyjną;
- 5) prowadzić i rozwijać bazy danych związane z przedmiotem działania instytutu;
- 6) prowadzić działalność w zakresie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, wynalazczości oraz ochrony własności przemysłowej i intelektualnej, a także wspierającej innowacyjność przedsiębiorstw;

7) wytwarzać w związku z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi aparaturę, urządzenia, materiały i inne wyroby oraz prowadzić walidację metod badawczych, pomiarowych oraz kalibrację aparatury;

8) prowadzić działalność wydawniczą związaną z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi.

3. Instytut, poza zadaniami, o których mowa w ust. 1 i 2, może prowadzić:

- 1) studia podyplomowe i doktoranckie, związane z prowadzonymi przez instytut badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi, jeżeli posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych oraz odpowiednie zaplecze i warunki materialno-techniczne;
- 2) inne formy kształcenia, w tym szkolenia i kursy doszkalające.

4. Instytut może prowadzić działalność inną niż wymieniona w ust. 1–3. Działalność ta jest wyodrębniona pod względem finansowym i rachunkowym z działalności, o której mowa w ust. 1–3.

Art. 3. Instytut prowadzący badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk medycznych uczestniczy w systemie ochrony zdrowia.

Rozdział 2

Tworzenie, łączenie, podział, reorganizacja, przekształcanie i likwidacja instytutów

Art. 4. Instytut może być utworzony, jeżeli zaistnieje potrzeba prowadzenia w danej dziedzinie działalności, o której mowa w art. 2 ust. 1 i 2, oraz zostanie zapewniona niezbędna kadra o odpowiednich kwalifikacjach oraz aparatura badawcza, laboratoryjna, potencjał informatyczny i inne niezbędne warunki materialno-techniczne.

Art. 5. 1. Rada Ministrów tworzy instytut, w drodze rozporządzenia, na wniosek ministra właściwego ze względu na planowaną działalność instytutu, złożony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw nauki.

2. Rozporządzenie o utworzeniu instytutu określa przedmiot i zakres działania instytutu, jego nazwę i siedzibę oraz składniki majątkowe, w tym tytuł prawny do gruntów oraz budynków i urządzeń trwale z nimi związanych.

3. Ministrem nadzorującym instytut jest minister wskazany w rozporządzeniu Rady Ministrów, o którym mowa w ust. 1, zwany dalej „ministrem nadzorującym”.

4. W akcie o utworzeniu instytutu wskazuje się mienie, w które wyposaża się instytut. Akt ten wskazuje także formę i sposób tego wyposażenia.

Art. 6. 1. Minister nadzorujący wyposaża instytut w środki niezbędne do prowadzenia działalności określonej w akcie o utworzeniu instytutu.

2. Instytut działa na podstawie statutu, który określa przedmiot i zakres działania instytutu. Statut uchwała rada naukowa, a zatwierdza minister nadzorujący.

3. Pierwszy statut nowo utworzonemu instytutowi oraz statut instytutowi powstałemu w wyniku połączenia lub podziału nadaje minister nadzorujący. Pierwszy statut obowiązuje do czasu zatwierdzenia przez ministra nadzorującego statutu uchwalonego zgodnie z trybem, o którym mowa w ust. 2.

4. Strukturę organizacyjną instytutu określa regulamin organizacyjny ustalony przez dyrektora, po zasięgnięciu opinii rady naukowej oraz załączonych organizacji związkowych.

5. Do czasu powołania dyrektora w tworzonej instytucji minister nadzorujący wyznacza na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy osobę pełniącą funkcję kierownika instytutu.

Art. 7. 1. Instytut może zostać połączony z innym instytutem, podzielony, zreorganizowany, przekształcony w instytucję gospodarki budżetowej działającą na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146) lub zlikwidowany, jeżeli minister nadzorujący uzna, że łączenie, podział, reorganizacja, przekształcenie lub likwidacja instytutu są uzasadnione merytorycznie, organizacyjnie i finansowo, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

2. Łączenie, podział, reorganizacja lub likwidacja instytutu może nastąpić również na wspólny wniosek rady naukowej i dyrektora instytutu po zasięgnięciu opinii załączonych organizacji związkowych złożony ministrowi nadzorującemu.

3. Rada Ministrów na wniosek ministra nadzorującego, złożony po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw nauki, w drodze rozporządzenia, dokonuje połączenia, podziału, reorganizacji, przekształcenia lub likwidacji instytutu.

4. Przekształcenie, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie niniejszej ustawy.

5. Do utworzenia instytucji gospodarki budżetowej, poprzez przekształcenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Art. 8. 1. Utworzenie instytutu jest poprzedzone postępowaniem przygotowawczym mającym na celu ocenę potrzeby oraz warunków jego utworzenia.

2. Minister właściwy ze względu na planowaną działalność instytutu powołuje zespół roboczy do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego. Zespół roboczy przedstawia ministrowi opinię w terminie 3 miesięcy od dnia powołania.

3. Połączenie, podział, reorganizację, przekształcenie lub likwidację instytutu poprzedza postępowanie przygotowawcze mające na celu ocenę potrzeby oraz warunków jego połączenia, podziału, reorganizacji, przekształcenia lub likwidacji.

4. Minister nadzorujący powołuje zespół roboczy do przeprowadzenia postępowania przygotowawczego. Zespół roboczy przedstawia ministrowi opinię w terminie 3 miesięcy od dnia powołania.

5. Opinie w sprawie połączenia, podziału, reorganizacji, przekształcenia lub likwidacji instytutu przedstawia ministrowi nadzorującemu również rada naukowa oraz dyrektor instytutu.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb tworzenia, łączenia, podziału, reorganizacji, przekształcenia lub likwidacji instytutów, w tym:

- 1) komisyjny tryb ustalenia stanu majątkowego i organizacyjno-prawnego instytutu,
- 2) uregulowanie zobowiązań,
- 3) zabezpieczenie roszczeń pracowniczych,
- 4) zagospodarowanie mienia

— mając na celu poprawę jakości prowadzonych badań naukowych i wdrożeń oraz potencjału naukowego instytutu, a także racjonalne gospodarowanie środkami finansowymi oraz majątkiem instytutu.

Art. 9. 1. Instytut, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, może być:

- 1) przekształcony w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk — po podjęciu uchwały w tej sprawie przez Prezydium Polskiej Akademii Nauk, w trybie określonym w art. 44 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619);
- 2) włączony do uczelni publicznej — po uzgodnieniu z właściwymi organami uczelni;
- 3) włączony do instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk — po uzgodnieniu z dyrektorem tego instytutu naukowego oraz z Prezesem Polskiej Akademii Nauk.

2. Przekształcenie instytutu w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub jego włączenie do uczelni publicznej albo do instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk dokonuje Rada Ministrów z własnej inicjatywy albo na wniosek ministra nadzorującego, po uprzednim zasięgnięciu opinii dyrektora lub rady naukowej instytutu przekształcanego lub włączanego.

3. Wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego instytutu:

- 1) przekształconego w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk lub włączonego do takiego instytutu — następuje na wniosek dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 2) włączonego do uczelni publicznej — następuje na wniosek rektora tej uczelni.

4. Do instytutu przekształconego w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk, włączonego do uczelni publicznej lub do instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk stosuje się odpowiednio przepisy o łączeniu instytutów.

5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i szczegółowe warunki oraz tryb przekształcania i włączania instytutów, w tym:

- 1) komisyjny tryb ustalenia stanu majątkowego i organizacyjno-prawnego instytutu,
- 2) uregulowanie zobowiązań,
- 3) zabezpieczenie roszczeń pracowniczych,
- 4) zagospodarowanie mienia

— mając na celu zwiększanie potencjału badawczego oraz poprawę jakości prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych, a także racjonalne gospodarowanie środkami finansowymi oraz majątkiem instytutu.

Art. 10. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb działania oraz sposób i warunki tworzenia, łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji instytutów nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych, uwzględniając potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa oraz specyfikę działania tych instytutów.

Art. 11. 1. Instytut powstały w wyniku połączenia lub instytut, do którego włączono inny instytut, lub uczelnia publiczna, do której włączono instytut, wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem były łączone instytuty. Odpowiednio, na instytut lub uczelnię publiczną przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki instytutu, wynikające z decyzji administracyjnych.

2. Instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk powstały w wyniku przekształcenia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1, wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki instytutu. Na instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki instytutu, wynikające z decyzji administracyjnych.

Art. 12. 1. Instytut może podlegać komercjalizacji lub prywatyzacji bezpośredniej.

2. Spółka powstała w wyniku komercjalizacji instytutu może podlegać prywatyzacji pośredniej.

3. Do komercjalizacji i prywatyzacji instytutu stosuje się przepisy o komercjalizacji i prywatyzacji, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Komercjalizację lub prywatyzację instytutu poprzedza postępowanie przygotowawcze mające na celu ocenę celowości oraz warunków jego komercjalizacji lub prywatyzacji.

5. Decyzję o komercjalizacji instytutu może podjąć minister nadzorujący w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, z inicjatywy własnej lub na wniosek dyrektora, po zasięgnięciu opinii rady naukowej. W przypadku prywatyzacji bezpośredniej zadania i kompetencje organu założycielskiego określone w przepisach, o których mowa w ust. 3, wykonuje minister nadzorujący.

6. Do pracowników instytutu przekształconego w spółkę handlową stosuje się art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 13. 1. W spółce handlowej powstałej w wyniku przekształcenia instytutu, która kontynuuje dotychczasową działalność, można powołać radę naukową spółki.

2. Do rady naukowej spółki należy:

- 1) przedkładanie zarządowi spółki propozycji perspektywicznych kierunków działalności naukowej, rozwojowej i wdrożeniowej;
- 2) przeprowadzanie przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz postępowań o nadanie tytułu naukowego w zakresie posiadanych uprawnień;
- 3) opiniowanie kierunkowych planów tematycznych i finansowych spółki;
- 4) opiniowanie regulaminu organizacyjnego spółki.

3. Do rady naukowej spółki stosuje się art. 30 ust. 3—5 oraz art. 31 i 32.

Art. 14. 1. W stosunku do instytutów, z wyłączeniem instytutów uczestniczących w systemie ochrony zdrowia, może być ogłoszona upadłość.

2. Z dniem ogłoszenia upadłości:

- 1) minister nadzorujący odwołuje dyrektora;
- 2) rada naukowa, o której mowa w art. 23 pkt 2, ulega rozwiązaniu.

3. W przypadku wszczęcia postępowania likwidacyjnego minister nadzorujący, w drodze decyzji, zawiesza to postępowanie z dniem uzyskania informacji o złożeniu wniosku o ogłoszenie upadłości instytutu i zawiadamia o zawieszeniu postępowania likwidacyjnego Radę Ministrów.

4. Z dniem ogłoszenia upadłości instytutu postępowanie likwidacyjne podlega umorzeniu.

5. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą do upadłości instytutu stosuje się przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. — Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 i Nr 191, poz. 1484).

Art. 15. 1. Aparatura badawcza i księgozbiory, które zostały zakupione ze środków publicznych, są wyłączone z postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego i podlegają przekazaniu innemu instytutowi. Pozostała aparatura badawcza i księgozbiory mogą być wyłączone z postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego i podlegać przekazaniu innemu instytutowi.

2. Przekazanie, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji ministra nadzorującego. W decyzji wskazuje się instytut właściwy do przekazania oraz tryb i warunki tego przekazania.

3. Prawo do patentu na wynalazek, prawo ochronne na wzór użytkowy, prawo z rejestracji wzoru przemysłowego, którego właścicielem jest instytut podlegający likwidacji lub instytut, w stosunku do którego może być ogłoszona upadłość, jest wyłączone z postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego oraz podlega przekazaniu innemu instytutowi w trybie i na warunkach określonych w decyzji ministra nadzorującego. Decyzja określa sposób i warunki rozporządzania prawem oraz jego wykorzystania do celów komercyjnych.

Rozdział 3

Zasady gospodarki instytutów

Art. 16. 1. Mienie instytutu obejmuje własność i inne prawa majątkowe.

2. Organ wskazany w akcie o utworzeniu instytutu wyposaża tworzony instytut w nieruchomości Skarbu Państwa. Na wyposażenie instytutu tworzono z połączenia kilku instytutów przeznaczają się nieruchomości stanowiące własność lub użytkowanie wieczyste gruntów łączonych instytutów; na jego wyposażenie mogą być również przeznaczone nieruchomości Skarbu Państwa.

3. Skarb Państwa oraz jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać instytutom nieruchomości w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.¹⁾).

4. Gospodarowanie mieniem instytutu odbywa się zgodnie z zasadami legalności, rzetelności, celowości, gospodarności i oszczędności.

5. W przypadku likwidacji instytutu, o której mowa w art. 7 ust. 1, jego majątek, po zaspokojeniu wierzycieli, staje się własnością Skarbu Państwa. O przeznaczeniu majątku decyduje minister nadzorujący w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki oraz ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem art. 15.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281 i Nr 206, poz. 1590 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 47, poz. 278.

Art. 17. 1. Do czynności prawnych dokonywanych przez instytut stosuje się przepisy art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.²⁾).

2. Instytut sprzedaje innym podmiotom, na podstawie umów prawa cywilnego, składniki aktywów trwałych w drodze publicznego przetargu na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, z późn. zm.³⁾).

3. Instytut zgłasza ministrowi nadzorującemu zamiar dokonania czynności prawnej, mającej za przedmiot mienie zaliczone zgodnie z odrębnymi przepisami do aktywów trwałych o wartości rynkowej wyższej niż równowartość w złotych kwoty 20 000 euro, obliczonej na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu z dnia wystąpienia o zgodę do ministra nadzorującego, polegającej na:

- 1) wniesieniu tego mienia do spółki lub fundacji;
- 2) dokonaniu darowizny;
- 3) nieodpłatnym oddaniu do używania innym podmiotom w drodze umów prawa cywilnego.

4. Minister nadzorujący może, w terminie miesiąca od dnia otrzymania zgłoszenia, nie wyrazić zgody na dokonanie czynności prawnej, o której mowa w ust. 3.

5. Instytut może w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych, prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i upowszechniania nauki oraz pozyskiwania środków finansowych na działalność statutową, za zgodą ministra nadzorującego, tworzyć spółki kapitałowe i obejmować lub nabywać akcje i udziały w takich spółkach oraz osiągać przychody z tego tytułu.

6. Przedmiot działalności spółki, o której mowa w ust. 5, musi być związany z prowadzonymi przez instytut badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi, o których mowa w art. 2 ust. 1–3.

7. Instytut jest obowiązany uzyskać zgodę ministra nadzorującego na wykonywanie praw z tytułu posiadanych akcji i udziałów w spółkach, o których mowa w ust. 5.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1109 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.

8. Czynności prawne dokonane z naruszeniem przepisów określonych w ust. 1—7 są nieważne.

Art. 18. 1. Instytut występuje w obrocie we własnym imieniu i na własny rachunek.

2. Instytut pokrywa koszty bieżącej działalności z uzyskiwanych przychodów.

3. Instytut odpowiada za swoje zobowiązania.

4. Instytut nie odpowiada za zobowiązania Skarbu Państwa ani innych osób prawnych. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania instytutu, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Niewykonane zobowiązania likwidowanego instytutu, uczestniczącego w systemie ochrony zdrowia lub instytutu nieprowadzącego działalności gospodarczej, obciążają Skarb Państwa.

6. Dyrektor w ramach możliwości finansowych ustala wielkość środków na wynagrodzenia.

7. Instytut osiąga przychody w związku z prowadzoną działalnością określoną w art. 2, w tym ze sprzedaży:

- 1) wyników badań naukowych i prac rozwojowych;
- 2) patentów, praw ochronnych oraz licencji na stosowanie wynalazków i wzorów użytkowych;
- 3) prac wdrożeniowych, w tym nadzoru autorskiego;
- 4) produkcji urządzeń i aparatury oraz innej produkcji lub usług.

8. Instytut osiąga przychody z dotacji na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615) i ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, z zastrzeżeniem ust. 9 i art. 21 ust. 6, oraz z innych źródeł.

9. Łączna kwota dotacji przyznanych w kolejnych latach na dofinansowanie inwestycji realizowanej przez instytut może wynosić do 100 % planowanej wartości kosztorysowej inwestycji.

10. Podstawą gospodarowania środkami, o których mowa w ust. 7 i 8, jest roczny plan finansowy.

11. Roczny plan finansowy obejmuje:

- 1) przychody własne;
- 2) dotacje z budżetu państwa;
- 3) koszty, w tym:
 - a) wynagrodzenia i naliczane od nich składki,
 - b) płatności odsetkowe wynikające z zaciągniętych zobowiązań,
 - c) koszty majątkowe.

12. Roczny plan finansowy ustala dyrektor instytutu po zasięgnięciu opinii rady naukowej.

13. Sprawozdanie finansowe instytutu zatwierdza minister nadzorujący instytut.

Art. 19. 1. Instytut tworzy fundusze:

- 1) statutowy, który stanowi równowartość majątku według stanu na dzień rozpoczęcia działalności;
- 2) rezerwowy, który tworzy się z nie mniej niż 8 % zysku netto za poprzedni rok obrotowy;
- 3) zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, który tworzy się na zasadach określonych w ustawie z dnia 4 marca 1994 r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 1996 r. Nr 70, poz. 335, z późn. zm.⁴⁾).

2. Instytut może tworzyć fundusze:

- 1) badań własnych, który tworzy się z zysku netto za poprzedni rok obrotowy;
- 2) stypendialny, który tworzy się z zysku netto za poprzedni rok obrotowy;
- 3) wdrożeń, który tworzy się ze środków przekazanych instytutowi na podstawie umów przez przedsiębiorców wdrażających wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych tego instytutu, z tytułu osiągnięcia wymiernych efektów ekonomicznych wdrożenia;
- 4) nagród, który tworzy się z zysku netto za poprzedni rok obrotowy.

3. Fundusze, o których mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się lub zwiększa na następujących zasadach:

- 1) fundusz rezerwowy służy na pokrycie strat instytutu; w przypadku gdy strata netto będzie wyższa niż fundusz rezerwowy, pozostała część straty zostanie pokryta z funduszu statutowego;
- 2) w przypadku gdy fundusz rezerwowy osiągnie wartość 1/5 funduszu statutowego, instytut może nie dokonywać odpisu z zysku;
- 3) wypłata z funduszu nagród następuje w następnym roku, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego instytutu; warunki wypłat ze środków funduszu określa zakładowy układ zbiorowy pracy lub regulamin ustalony przez instytut;
- 4) środki funduszu wdrożeniowego przeznacza się na wypłatę nagród za osiągnięcie efektów wdrożenia; warunki wypłat ze środków funduszu określa zakładowy układ zbiorowy pracy lub regulamin ustalony przez instytut.

4. Zysk brutto instytutu z działalności określonej w art. 2 ust. 1—3 oraz zysk netto z działalności określonej w art. 2 ust. 4 przeznacza się na działalność podstawową instytutu określoną w art. 2 ust. 1 poprzez zwiększenie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561, Nr 139, poz. 647 i Nr 147, poz. 686, z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 75, poz. 486 i Nr 113, poz. 717, z 2002 r. Nr 135, poz. 1146, z 2003 r. Nr 213, poz. 2081, z 2005 r. Nr 249, poz. 2104, z 2007 r. Nr 69, poz. 467 i Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 86, poz. 522 i Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

- 1) funduszu rezerwowego;
- 2) funduszu badań własnych;
- 3) funduszu nagród;
- 4) zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

5. Dyrektor instytutu przedstawia do zatwierdzenia ministrowi nadzorującemu wniosek dotyczący podziału zysku, po zaopiniowaniu przez radę naukową. Minister nadzorujący, mając na względzie dbałość o prawidłowe funkcjonowanie instytutu, może dokonać innego niż wnioskowany podziału zysku.

6. Niewykorzystane w danym roku kalendarzowym środki funduszy instytutu przechodzą na rok następny.

Art. 20. 1. Instytut jest zwolniony z opłat z tytułu użytkowania wieczystego gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa lub własność gminy, z wyjątkiem części tych gruntów wykorzystywanej wyłącznie do działalności, o której mowa w art. 2 ust. 4.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do użytkowania wieczystego gruntów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Instytut, z tytułu użytkowania wieczystego tych gruntów, ponosi opłaty określone w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Rozdział 4

Państwowy instytut badawczy

Art. 21. 1. Instytut może otrzymać status państwowego instytutu badawczego, jeżeli zaistnieje potrzeba zlecenia mu zadań, o których mowa w art. 22 pkt 2, do wykonywania w sposób ciągły.

2. Status państwowego instytutu badawczego może być nadany instytutowi na wniosek ministra nadzorującego, po uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw nauki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się ocenę dotychczasowej działalności instytutu dokonaną przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych działający na podstawie przepisów o zasadach finansowania nauki, zwany dalej „Komitetem”, ze szczególnym uwzględnieniem informacji o prowadzonych badaniach naukowych i pracach rozwojowych oraz o ich wynikach, liczbie zatrudnionych pracowników i ich kwalifikacjach oraz o stanie majątkowym tego instytutu umożliwiającym właściwą realizację zadań.

4. Państwowy instytut badawczy, na zasadzie wyłączności, używa w nazwie określenia „Państwowy Instytut Badawczy”.

5. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, nadaje instytutowi status państwowego instytutu badawczego, uwzględniając w szczególności wymagania, o których mowa w art. 4, oraz określając zakres zadań tego instytutu, źródła finansowania i wskazując dysponentów środków budżetowych przeznaczonych na realizację tych zadań.

6. Państwowy instytut badawczy otrzymuje dotację celową na finansowanie realizacji zleconych zadań. Wysokość dotacji jest określana w ustawie budżetowej, na wniosek właściwych dysponentów części budżetowych.

7. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może pozbawić instytut statusu państwowego instytutu badawczego, jeżeli ustali przyczyny uzasadniające nadanie tego statusu albo gdy instytut nie wykonuje zleconych mu zadań, mając na uwadze zapewnienie ciągłości działania instytutu i jego prawidłowej gospodarki.

Art. 22. Do zadań państwowego instytutu badawczego należy wykonywanie:

- 1) zadań określonych w art. 2;
- 2) zadań szczególnie ważnych dla planowania i realizacji polityki państwa, których wykonanie jest niezbędne dla zapewnienia obronności i bezpieczeństwa publicznego, działania wymiaru sprawiedliwości, ochrony dziedzictwa narodowego, rozwoju edukacji i kultury, kultury fizycznej i sportu oraz poprawy jakości życia obywateli, dotyczących:
 - a) opracowywania i opiniowania standardów w zakresie rynku pracy, ochrony pracy i zabezpieczenia społecznego, ochrony zdrowia, ochrony środowiska, gospodarki żywnościowej, gospodarki przestrzennej, gospodarki bogactwami i zasobami naturalnymi, rozwoju społeczeństwa informacyjnego, bezpieczeństwa technicznego, energetycznego i bezpieczeństwa transportu oraz standardów produktów, procesów i usług, a także warunków przestrzegania tych standardów,
 - b) monitoringu i zapobiegania skutkom zjawisk i wydarzeń mogących stwarzać zagrożenie publiczne, w tym zapobiegania skutkom katastrof naturalnych lub technicznych, noszących znamiona klęski żywiołowej.

Rozdział 5

Organy instytutu

Art. 23. Organami instytutu są:

- 1) dyrektor;
- 2) rada naukowa.

Art. 24. 1. Dyrektor:

- 1) ustala plany działalności instytutu;
- 2) realizuje politykę kadrową;
- 3) zarządza mieniem i odpowiada za wykorzystanie mienia instytutu na realizację jego zadań statutowych, zgodnie z zasadami określonymi w art. 16 ust. 4;
- 4) odpowiada za wyniki działalności naukowej i badawczo-rozwojowej instytutu;
- 5) reprezentuje instytut;
- 6) podejmuje decyzje we wszystkich sprawach dotyczących instytutu, z wyjątkiem spraw należących do zakresu działania rady naukowej.

2. Minister nadzorujący powołuje dyrektora na okres 4 lat, po zasięgnięciu opinii rady naukowej. Kandydata na dyrektora przedstawia ministrowi nadzorującemu komisja konkursowa w trybie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 6.

3. Minister nadzorujący w akcie o powołaniu dyrektora określa także wysokość jego wynagrodzenia.

4. Minister nadzorujący odmawia powołania na dyrektora kandydata wskazanego przez komisję konkursową, jeżeli konkurs został przeprowadzony z naruszeniem prawa lub kandydat nie spełnia kryteriów określonych w ust. 6. Odmowa powołania wymaga uzasadnienia.

5. W przypadku niepowołania dyrektora rada naukowa zarządza ponowne przeprowadzenie konkursu. Do czasu powołania nowego dyrektora minister nadzorujący powołuje do pełnienia obowiązków dyrektora jednego z jego zastępców.

6. Dyrektorem może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej stopień naukowy doktora;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) posiada co najmniej 3-letnie doświadczenie w zarządzaniu zespołami pracowniczymi;
- 4) posiada znajomość języka angielskiego, niemieckiego lub francuskiego w stopniu umożliwiającym swobodne komunikowanie się w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych;
- 5) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

7. Funkcję dyrektora można pełnić nie dłużej niż przez dwa następujące po sobie okresy, o których mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Minister nadzorujący instytut, na wniosek rady naukowej, może wyrazić zgodę na przystąpienie do konkursu na okres kolejnych 4 lat osobie, która pełniła funkcję dyrektora przez dwa następujące po sobie okresy.

Art. 25. 1. Rada naukowa co najmniej na 3 miesiące przed upływem okresu, o którym mowa w art. 24 ust. 2, lub w terminie 30 dni od dnia, w którym zaistniała konieczność powołania dyrektora, zarządza konkurs.

2. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez radę naukową. W skład komisji konkursowej wchodzi dwie osoby wskazane przez radę naukową, zatrudnione w instytucie, jedna osoba wskazana przez Komitet oraz jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw nauki i jeden przedstawiciel ministra nadzorującego.

3. Ogłoszenie o konkursie instytut publikuje co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie internetowej instytutu.

4. Komisja konkursowa:

- 1) sprawdza spełnienie wymagań konkursowych przez kandydatów;
- 2) udostępnia kandydatom spełniającym wymagania konkursowe informacje o instytucie, w zakresie umożliwiającym równe szanse w konkursie wszystkim kandydatom, z wyłączeniem informacji prawnie chronionych;
- 3) podejmuje uchwałę o przedstawieniu ministrowi nadzorującemu kandydata na dyrektora.

5. Od uchwały komisji konkursowej, o której mowa w ust. 4 pkt 3, kandydatowi przysługuje odwołanie do ministra nadzorującego w terminie 7 dni od dnia jej otrzymania.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania konkursu oraz sposób udostępniania kandydatom informacji o konkursie i wynikach konkursu, mając na uwadze przejrzystość i rzetelność procedury konkursowej.

Art. 26. 1. Minister nadzorujący odwołuje dyrektora w przypadku:

- 1) niespełniania warunków określonych w art. 24 ust. 6 pkt 2 i 5;
- 2) złożenia przez niego rezygnacji;
- 3) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 4) niezastosowania się do zaleceń pokontrolnych, o których mowa w art. 35 ust. 3.

2. Minister nadzorujący może odwołać dyrektora w przypadku działania niezgodnego z zasadami praworządności, rzetelności i gospodarności w czasie zajmowania stanowiska.

3. W przypadku odwołania dyrektora instytutu minister sprawujący nadzór nad instytutem wyznacza spośród jego zastępców osobę pełniącą funkcję kierownika instytutu na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Art. 27. 1. Zastępców dyrektora powołuje i odwołuje dyrektor.

2. Zastępcą dyrektora do spraw naukowych może być osoba posiadająca tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. Statut instytutu może przewidywać:

- 1) funkcję sekretarza naukowego;
- 2) powołanie kolegium lub innych organów opiniodawczo-doradczych dyrektora, określając ich liczbę.

4. Członków organów, o których mowa w ust. 3 pkt 2, powołuje i odwołuje dyrektor.

5. Sekretarzem naukowym może być osoba posiadająca tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

Art. 28. 1. Dyrektor, jego zastępcy oraz główny księgowy nie mogą obejmować ani nabywać akcji lub udziałów spółek, w których akcje lub udziały ma instytut.

2. Dyrektor, jego zastępcy oraz główny księgowy nie mogą pozostawać ze spółkami określonymi w ust. 1 w stosunku pracy oraz świadczyć na innej podstawie usług lub pracy na rzecz tych spółek. Zakaz ten nie dotyczy zasiadania w radach nadzorczych lub komisjach rewizyjnych takich spółek.

3. Dyrektora, jego zastępców oraz głównego księgowego w okresie trwania stosunku pracy obowiązuje zakaz prowadzenia działalności konkurencyjnej określony w odrębnej umowie.

4. Do zakazu, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy art. 101¹, 101³ i 101⁴ Kodeksu pracy.

5. Umowę z dyrektorem instytutu, o której mowa w ust. 3, zawiera minister nadzorujący.

Art. 29. 1. Rada naukowa jest organem stanowiącym, inicjującym, opiniodawczym i doradczym instytutu w zakresie jego działalności statutowej oraz w sprawach rozwoju kadry naukowej i badawczo-technicznej.

2. Do zadań rady naukowej należy:

- 1) uchwalanie statutu;
- 2) przeprowadzanie konkursu na stanowisko dyrektora;
- 3) występowanie z wnioskami do ministra nadzorującego o powołanie lub odwołanie dyrektora;
- 4) opiniowanie kandydatów na stanowiska zastępców dyrektora, sekretarza naukowego oraz kierowników komórek organizacyjnych wskazanych w regulaminie organizacyjnym;
- 5) opiniowanie kierunkowych planów tematycznych badań naukowych i prac rozwojowych oraz finansowych instytutu, a także rocznych sprawozdań dyrektora z wykonania zadań;
- 6) zatwierdzanie perspektywicznych kierunków działalności naukowej, rozwojowej i wdrożeniowej;
- 7) opiniowanie wniosków w sprawie połączenia, podziału, przekształcenia lub reorganizacji instytutu oraz stałej współpracy instytutu z innymi osobami prawnymi;
- 8) opiniowanie regulaminu organizacyjnego;
- 9) opiniowanie rocznego planu finansowego;
- 10) opiniowanie rocznych sprawozdań finansowych;
- 11) opiniowanie podziału zysku instytutu;
- 12) opiniowanie kwalifikacji osób na stanowiska pracowników naukowych i badawczo-technicznych oraz dokonywanie okresowej oceny dorobku naukowego i technicznego tych pracowników;

13) opiniowanie wniosków o przyznawanie stypendiów naukowych;

14) przeprowadzanie przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz postępowań o nadanie tytułu naukowego w zakresie posiadanych uprawnień;

15) wnioskowanie do dyrektora o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego;

16) opiniowanie programów prowadzonych przez instytut studiów podyplomowych i doktoranckich.

3. Prawo głosu w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 12 i 13, mają członkowie rady naukowej posiadający stopień naukowy lub tytuł naukowy.

4. Prawo głosu w sprawach, o których mowa w ust. 2 pkt 14, mają członkowie rady naukowej posiadający stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy.

5. Rada naukowa jest uprawniona do zajmowania stanowiska we wszystkich sprawach dotyczących działalności instytutu.

6. Rada naukowa sporządza opinie, o których mowa w ust. 2 pkt 4, 5, 7, 9—13, w terminie nie dłuższym niż 30 dni.

Art. 30. 1. W skład rady naukowej instytutu wchodzi nie mniej niż dwanaście i nie więcej niż czterdzieści osób. Statut instytutu określa liczbę tych osób oraz proporcje udziału osób posiadających stopień naukowy doktora oraz stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy, wchodzących w skład rady naukowej i będących pracownikami instytutu.

2. W skład rady naukowej, w liczbie określonej w statucie instytutu, wchodzi:

- 1) pracownicy naukowcy i badawczo-techniczni instytutu w liczbie stanowiącej co najmniej 50 % składu rady;
- 2) osoby spoza instytutu w liczbie stanowiącej od 30 % do 50 % składu rady.

3. Osoby posiadające stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy, zatrudnione w pełnym wymiarze czasu pracy w instytucie nie krócej niż rok od dnia rozpoczęcia procedury powołania rady naukowej, wchodzi w skład rady w liczbie określonej w statucie instytutu.

4. Do rady naukowej wchodzi osoby spoza instytutu posiadające co najmniej stopień naukowy doktora oraz osoby wyróżniające się wiedzą i praktycznym dorobkiem w sferze gospodarczej objętej działalnością instytutu, które powołuje minister nadzorujący, w tym spośród kandydatów przedstawionych przez dyrektora.

5. W skład rady naukowej wchodzi dyrektor, zastępca dyrektora do spraw naukowych oraz pozostali zastępcy dyrektora i główny księgowy, jeżeli spełniają wymagania określone w ust. 3, z prawem głosu w sprawach, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 12—14. Osoby te nie są zaliczane do liczby osób określonej w ust. 1.

6. Członków rady naukowej nieposiadających stopnia doktora habilitowanego lub tytułu naukowego oraz przedstawicieli pracowników badawczo-technicznych wybierają w głosowaniu tajnym pracownicy instytutu na okres 4 lat.

7. Jeżeli liczba pracowników spełniających wymagania określone w ust. 3 przekracza liczbę należnych im miejsc w radzie, przeprowadza się wybory, o których mowa w ust. 6.

8. Tryb wyborów reguluje regulamin wyborów ustanowiony przez dyrektora instytutu po zasięgnięciu opinii rady naukowej.

9. Rada naukowa działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

10. Członkowie rady naukowej zatrudnieni poza instytutem są obowiązani do nieujawniania uzyskanych informacji, stanowiących tajemnicę instytutu w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Art. 31. 1. Rada naukowa wybiera spośród swoich członków w głosowaniu tajnym przewodniczącego i jego zastępców.

2. Przewodniczącym rady naukowej może być osoba posiadająca tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. Funkcja przewodniczącego rady naukowej i jego zastępcy nie może być łączona ze stanowiskiem dyrektora, zastępcy dyrektora lub głównego księgowego.

4. W posiedzeniu rady naukowej biorą udział dyrektor, przedstawiciel zakładowych organizacji związkowych oraz inne osoby zaproszone przez przewodniczącego rady naukowej.

Art. 32. 1. Z tytułu działalności w radzie naukowej nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie.

2. Członkom rady naukowej mającym inne miejsce zamieszkania niż miejsce posiedzeń rady przysługują diety, zwrot kosztów podróży i noclegów związanych z uczestnictwem w tych posiedzeniach, na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Rozdział 6

Rada Główna Instytutów Badawczych

Art. 33. 1. Instytuty mogą utworzyć Radę Główną Instytutów Badawczych jako wybieralny organ przedstawicielski tych instytutów.

2. Rada Główna Instytutów Badawczych działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

3. Kadencja Rady Głównej Instytutów Badawczych trwa 3 lata.

4. Rada Główna Instytutów Badawczych składa się z trzydziestu jeden członków wybieranych przez elektorów.

5. Elektorzy wybierani są przez rady naukowe spośród pracowników tych instytutów. Rada naukowa instytutu, który zatrudnia do dwustu pięćdziesięciu pracowników, wybiera jednego elektora, a rada naukowa instytutu zatrudniającego powyżej dwustu pięćdziesięciu pracowników — dwóch elektorów.

6. Rada Główna Instytutów Badawczych opracowuje opinie i wnioski w sprawach polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa oraz w sprawach warunków i zasad działania instytutów, które przedstawia w szczególności Radzie Ministrów, ministrowi właściwemu do spraw nauki oraz ministrom nadzorującym.

Rozdział 7

Nadzór nad działalnością instytutu

Art. 34. 1. Do kompetencji ministra właściwego do spraw nauki należy ocena poziomu naukowego instytutu i jakości prowadzonych w nim badań naukowych i prac rozwojowych oraz zgodności działalności instytutu z zadaniami określonymi w art. 2 ust. 1 i 2.

2. Podstawą oceny jest ewaluacja przeprowadzana przez Komitet, w trybie określonym w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Art. 35. 1. Minister nadzorujący sprawuje nadzór nad zgodnością działań instytutu z przepisami prawa i statutem oraz realizacją przez instytut podstawowych zadań instytutu określonych w art. 2 ust. 1. Minister nadzorujący może żądać informacji i wyjaśnień od organów instytutu, a także dokonywać audytu i doraźnej kontroli działalności instytutu.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, obejmuje badanie zgodności działania organów instytutu z przepisami prawa lub statutem oraz prawidłowości wydatkowania środków publicznych.

3. W razie stwierdzenia nieprawidłowości w działalności organów instytutu, polegających na naruszeniu prawa lub statutu oraz nieprawidłowości wydatkowania środków publicznych, minister nadzorujący wydaje zalecenia pokontrolne i zobowiązuje w wystąpieniu pokontrolnym dyrektora i przewodniczącego rady naukowej do ich realizacji w określonym terminie.

4. Dyrektor instytutu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego może zgłosić do ministra nadzorującego, na piśmie, zastrzeżenia do ustaleń i zaleceń zawartych w wystąpieniu pokontrolnym.

Art. 36. 1. Minister nadzorujący, nie rzadziej niż raz na 3 lata, przeprowadza audyt instytutu.

2. Audyt instytutu jest przeprowadzany w celu dokonania oceny:

- 1) działalności finansowej instytutu;
- 2) organizacji i jakości pracy instytutu;
- 3) jakości zarządzania instytutem.

3. W celu dokonania audytu instytutu minister nadzorujący powołuje zespół w składzie od trzech do pięciu osób.

4. Wyniki prac zespołu są przedstawiane ministrowi nadzorującemu. Na ich podstawie minister nadzorujący może podjąć czynności określone w art. 7 ust. 1, art. 9 ust. 2 lub art. 26. Minister nadzorujący może także zalecić dyrektorowi instytutu dokonanie czynności naprawczych lub usprawniających działalność instytutu.

5. Sprawozdanie z audytu instytutu minister nadzorujący ogłasza na stronie podmiotowej ministra nadzorującego w Biuletynie Informacji Publicznej.

6. Ministrowie nadzorujący instytuty, każdy w zakresie swojego działania, określają, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb dokonywania audytu i kontroli instytutów, w tym:

- 1) sposób wykonywania i dokumentowania czynności kontrolnych oraz sporządzania protokołu kontroli,
 - 2) tryb rozpatrywania uwag i zastrzeżeń instytutów
- mając na uwadze konieczność sprawnego i bezstronnego przeprowadzania audytu i kontroli.

Art. 37. 1. Minister nadzorujący może nałożyć na instytut obowiązek wprowadzenia do jego planu zadania lub wyznaczyć zadanie poza planem, zgodnie z zakresem działania określonym w statucie instytutu, jeżeli jest to niezbędne ze względu na potrzeby obronności i bezpieczeństwa publicznego, w przypadku stanu klęski żywiołowej lub w celu wykonania zobowiązań międzynarodowych.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, minister nadzorujący zapewnia instytutowi środki do wykonania zadania, chyba że wykonanie zadania następuje odpłatnie na podstawie umowy ze stroną finansującą wykonanie zadania.

3. Roczne sprawozdanie finansowe oraz informacje o zarządzaniu składnikami mienia trwałego instytutu dyrektor podaje do informacji publicznej na stronie podmiotowej ministra nadzorującego w Biuletynie Informacji Publicznej, niezwłocznie po zatwierdzeniu sprawozdania przez tego ministra.

Rozdział 8

Centra naukowo-przemysłowe

Art. 38. 1. Instytuty mogą współpracować w ramach centrów naukowo-przemysłowych, zwanych dalej „centrami”. Warunkiem utworzenia centrum jest nawiązanie współpracy naukowo-gospodarczej w celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 5, przez co najmniej jeden instytut badawczy oraz co najmniej jedną jednostkę sektora gospodarczego.

2. W skład centrów mogą wchodzić również uczelnie i instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk oraz zagraniczne instytucje naukowe.

3. Centra działają na podstawie umów zawartych między podmiotami wchodzącymi w skład centrów.

4. Umowa o utworzeniu centrum zawiera postanowienia dotyczące w szczególności:

- 1) szczegółowych zadań centrum;
- 2) struktury organizacyjnej centrum;
- 3) sposobu reprezentacji centrum;
- 4) sposobu finansowania zadań centrum;
- 5) sposobu podejmowania decyzji przez organy centrum;
- 6) odpowiedzialności podmiotów wchodzących w skład centrum za zobowiązania majątkowe centrum.

5. Do zadań centrów należy:

- 1) wspieranie i koordynowanie działalności podmiotów wchodzących w skład centrum;
- 2) współdziałanie w realizacji wdrożeń wyników prac naukowo-technicznych centrum;
- 3) inicjowanie tworzenia i korzystania z dużej infrastruktury badawczej;
- 4) organizowanie okresowej wymiany pracowników i studentów pomiędzy instytutami i uczelniami a przedsiębiorcami;
- 5) realizacja programów staży pracowników naukowych, posiadających stopień naukowy doktora, w jednostkach centrów, ze szczególnym uwzględnieniem przedsiębiorców;
- 6) inicjowanie i koordynowanie udziału instytutów, przedsiębiorców i uczelni w międzynarodowych programach badawczych;
- 7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i finansowanych z funduszy europejskich.

6. Centrum działa na zasadach zapewniających reprezentację podmiotów wchodzących w skład centrum oraz przez swoje organy powołane na podstawie umowy.

7. Podmioty wchodzące w skład centrum mogą współpracować w formie klastrów, parków technologicznych, platform technologicznych i w innych formach organizowania się, odpowiadających celom i przedmiotowi ich działalności.

Rozdział 9

Pracownicy instytutu

Art. 39. 1. Instytut zatrudnia pracowników:

- 1) naukowych;
- 2) badawczo-technicznych;

- 3) inżynieryjno-technicznych;
- 4) administracyjno-ekonomicznych;
- 5) bibliotecznych i pracowników dokumentacji naukowej;
- 6) na stanowiskach robotniczych;
- 7) obsługi i innych.

2. W instytucie badawczym nie może istnieć stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

3. Instytuty prowadzące badania naukowe i prace rozwojowe w sferze związanej z ochroną zdrowia zatrudniają, poza pracownikami, o których mowa w ust. 1, pracowników wykonujących zawody medyczne.

4. Żołnierze zawodowi oraz funkcjonariusze służb podlegających ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych mogą zostać oddelegowani do pełnienia służby w instytucie badawczym.

Art. 40. Do czasu pracy pracowników instytutów prowadzących badania naukowe i prace rozwojowe w sferze związanej z ochroną zdrowia stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 41. Pracownikom naukowym i pracownikom badawczo-technicznym przysługuje urlop wypoczynkowy w wymiarze 36 dni w ciągu roku.

Art. 42. 1. Pracownikiem naukowym instytutu może być osoba posiadająca wymagane kwalifikacje naukowe, określone w art. 43.

2. Podstawowym obowiązkiem pracownika naukowego jest realizacja celów i zadań instytutu, w tym prowadzenie działalności naukowej i rozwojowej.

Art. 43. 1. Pracownikiem naukowym może być osoba zatrudniona na stanowisku:

- 1) profesora zwyczajnego;
- 2) profesora nadzwyczajnego;
- 3) profesora wizytującego;
- 4) adiunkta;
- 5) asystenta.

2. Na stanowisku profesora zwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł naukowy profesora.

3. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł naukowy profesora, stopień naukowy doktora habilitowanego lub stopień naukowy doktora.

4. Na stanowisku profesora wizytującego może być zatrudniona osoba, która jest pracownikiem innej instytucji, posiada stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy profesora, lub na stałe zamieszkuje za granicą i posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

5. Na stanowisku adiunkta może być zatrudniona osoba posiadająca stopień naukowy doktora.

6. Na stanowisku asystenta może być zatrudniona osoba posiadająca tytuł zawodowy magistra lub równorzędnny.

7. Zatrudnienie pracownika naukowego jest poprzedzone konkursem. Kryteria i tryb przeprowadzania i ogłaszania konkursu określa statut instytutu. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się także na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw nauki w Biuletynie Informacji Publicznej.

8. Przepisu ust. 7 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 44. 1. Stosunek pracy z pracownikami naukowymi nawiązuje się na podstawie umowy o pracę, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Nawiązanie stosunku pracy na czas nieokreślony na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego z pracownikiem naukowym posiadającym tytuł naukowy profesora może nastąpić na podstawie mianowania. Mianowania dokonuje dyrektor. Osobę pełniącą funkcję dyrektora na stanowisko profesora mianuje minister nadzorujący instytut.

3. Pracownicy naukowcy podlegają okresowym ocenom dorobku naukowego i technicznego, dokonywanym przez radę naukową. Rada naukowa, dokonując oceny, uwzględnia w szczególności liczbę i jakość patentów, wdrożeń, publikacji naukowych oraz prowadzonych i planowanych badań naukowych lub prac rozwojowych.

4. Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego podlegają ocenom nie rzadziej niż raz na 4 lata, a pracownicy zatrudnieni na stanowiskach asystenta i adiunkta nie rzadziej niż raz na 2 lata. Tryb oceny okresowej określa regulamin ustanowiony przez dyrektora.

5. Do obowiązków pracownika naukowego należy realizacja zadań statutowych instytutu, w szczególności poprzez:

- 1) twórczą działalność naukową polegającą na rozwiązywaniu problemów naukowych;
- 2) wprowadzanie do praktyki wyników badań naukowych lub prac rozwojowych;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.

- 3) podnoszenie swoich kwalifikacji;
- 4) upowszechnianie osiągnięć nauki, w tym poprzez publikacje oraz aktywny udział w życiu naukowym;
- 5) kształcenie kadry naukowej;
- 6) udział w pracach organizacyjnych instytutu związanych z prowadzonymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi oraz działalnością dydaktyczną lub artystyczną, a w instytucie nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw zdrowia — także udzielanie świadczeń zdrowotnych w zakładzie opieki zdrowotnej prowadzonym przez ten instytut.

6. Do pracowników zatrudnionych na stanowisku asystenta nie stosuje się przepisu ust. 5 pkt 5.

Art. 45. 1. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowym może ulec rozwiązaniu w każdym czasie w drodze porozumienia stron.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym pracownikiem naukowym, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, może nastąpić w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza 2 lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji instytutu;
- 3) otrzymania przez mianowanego pracownika naukowego dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 44 ust. 3;
- 4) podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej bez uzyskania zgody dyrektora, o której mowa w art. 47 ust. 1.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym pracownikiem naukowym bez wypowiedzenia może nastąpić w przypadku:

- 1) trwałej utraty zdolności do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika, w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia pracownika na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy pracownik odmawia przejścia do takiej pracy;
- 2) niedostarczenia w wyznaczonym terminie orzeczenia potwierdzającego zdolność do pracy na zajmowanym stanowisku, wydanego przez lekarza prowadzącego badania okresowe lub kontrolne;
- 3) dopuszczenia się przez niego:

a) czynu określonego w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁶⁾), stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu,

b) stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej na podstawie opinii komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk:

- przywłaszczenia sobie autorstwa albo wprowadzenia w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania,
- rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania,
- rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznego zniekształcenia takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania,
- innego sposobu naruszenia cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych,
- fałszowania badań lub wyników badań naukowych,
- innego oszustwa naukowego;

4) skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo.

4. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowym może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu zgody rady naukowej instytutu.

Art. 46. 1. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;
- 3) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków pracownika naukowego;
- 4) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 5) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 6) upływu okresu mianowania;
- 7) śmierci pracownika naukowego.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

2. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego zatrudnionego na stanowisku profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego wygasa z końcem roku, w którym ukończył on 70. rok życia.

3. Wygaśnięcie stosunku pracy stwierdza dyrektor.

4. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego pełniącego funkcję dyrektora, z końcem roku, w którym ukończył on 70. rok życia, przekształca się — na czas pozostały do zakończenia pełnienia tej funkcji — w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.

Art. 47. 1. Wykonywanie przez pracownika naukowego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej, bez uzyskania wcześniej zgody dyrektora, stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w instytucie będącym podstawowym miejscem pracy.

2. Osoby zatrudnione na stanowisku dyrektora instytutu mogą podejmować dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy lub prowadzić działalność gospodarczą, za zgodą ministra nadzorującego. Wykonywanie przez dyrektora dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej bez zgody ministra nadzorującego powoduje wygaśnięcie powołania, o którym mowa w art. 24 ust. 2.

3. Wypowiedzenia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 1, dokonuje dyrektor, a wygaśnięcie powołania, o którym mowa w ust. 2, stwierdza minister nadzorujący.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do pracowników naukowych podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

- 1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁷⁾);
- 2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;
- 3) w organach wymiaru sprawiedliwości;
- 4) w instytucjach kultury;
- 5) we władzach Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

5. Pracownika naukowego w okresie trwania stosunku pracy obowiązuje zakaz prowadzenia działalności konkurencyjnej wobec instytutu, określony w odrębnej umowie.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.

6. Wykonywanie przez pracownika naukowego działalności konkurencyjnej stanowi podstawę do rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w instytucie będącym podstawowym miejscem pracy.

7. Przepisy ust. 1 i 3—6 mają zastosowanie do pracowników instytutu, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 2 i 3.

Art. 48. 1. Podstawowym obowiązkiem pracownika badawczo-technicznego jest realizacja celów i zadań instytutu, a w szczególności aktywne współdziałanie w rozwiązywaniu problemów naukowo-technicznych, prowadzenie prac zmierzających do ich praktycznych zastosowań oraz uczestniczenie w ich wdrażaniu i upowszechnianiu.

2. Do obowiązków pracownika badawczo-technicznego należy realizacja zadań statutowych instytutu, w szczególności poprzez:

- 1) współuczestniczenie w rozwiązywaniu problemów naukowych realizowanych przez instytut;
- 2) przystosowywanie rezultatów badań do potrzeb praktyki;
- 3) prowadzenie prac w dziedzinie projektów, konstrukcji, technologii, organizacji, metod leczniczych i udział we wprowadzaniu ich do praktyki;
- 4) prowadzenie prac doświadczalnych;
- 5) prowadzenie prac związanych z ochroną własności przemysłowej, praw autorskich i wynalazczości;
- 6) uczestniczenie w pracach organizacyjnych związanych z działalnością, o której mowa w pkt 1—4.

Art. 49. 1. Pracownikiem badawczo-technicznym jest osoba zatrudniona na stanowisku:

- 1) głównego specjalisty badawczo-technicznego;
- 2) starszego specjalisty badawczo-technicznego;
- 3) specjalisty badawczo-technicznego.

2. Na stanowisku badawczo-technicznym może być zatrudniona osoba posiadająca wykształcenie wyższe. Dodatkowe kwalifikacje na stanowiska badawczo-techniczne ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii rady naukowej oraz zakładowych organizacji związkowych.

3. Nabór pracowników badawczo-technicznych na stanowiska przewidziane dla żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych odbywa się na zasadach określonych w przepisach właściwych dla tych służb.

Art. 50. Pracownicy badawczo-techniczni podlegają okresowym ocenom, nie rzadziej niż raz na 2 lata. Do przeprowadzanej oceny stosuje się odpowiednio art. 44 ust. 3.

Art. 51. Pracownicy naukowcy i badawczo-techniczni ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za rażące naruszenie obowiązków lub uchybienie godności pracownika nauki.

Art. 52. 1. Karami dyscyplinarnymi pracownika naukowego i badawczo-technicznego są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z pozbawieniem prawa do pełnienia funkcji kierowniczych w instytucie na okres do 5 lat.

2. Odpis orzeczenia o udzieleniu kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem włącza się do akt osobowych pracownika naukowego lub badawczo-technicznego.

Art. 53. 1. Karę upomnienia za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi nakłada dyrektor po uprzednim wysłuchaniu pracownika naukowego lub badawczo-technicznego.

2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny ukarany przez dyrektora karą upomnienia może wnieść odwołanie do komisji dyscyplinarnej. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, komisja nie może wymierzyć kary surowszej.

Art. 54. 1. W sprawach dyscyplinarnych pracowników naukowych lub badawczo-technicznych orzekają:

- 1) w pierwszej instancji — komisja dyscyplinarna w instytucie w składzie trzech członków;
- 2) w drugiej instancji — komisja dyscyplinarna do spraw pracowników naukowych i badawczo-technicznych instytutów przy ministrze właściwym do spraw nauki w składzie trzech członków.

2. W składzie orzekającym komisji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, co najmniej jeden z członków powinien posiadać tytuł zawodowy magistra prawa.

3. Przewodniczącym składu orzekającego powinien być pracownik naukowy zatrudniony na stanowisku nie niższym niż obwiniony.

Art. 55. 1. Komisja dyscyplinarna, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1, pochodzi z wyboru. Tryb wyboru określa statut instytutu.

2. Komisję dyscyplinarną, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, powołuje minister właściwy do spraw nauki.

3. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 54 ust. 1, są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 54 ust. 1, rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu oraz opinii komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w ust. 5.

5. W sprawach naruszeń dyscyplinarnych, które stanowią naruszenie zasad etyki w nauce, w szczególności w sprawach określonych w art. 56 ust. 3 pkt 1–4, komisja dyscyplinarna może zwrócić się o wydanie opinii do komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk. Opinia komisji do spraw etyki w nauce wiąże komisję dyscyplinarną drugiej instancji w ustaleniu treści naruszenia.

6. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

7. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 1, trwa 4 lata.

8. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, trwa 4 lata.

9. Obsługę komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, wykonują komórki organizacyjne urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw nauki.

Art. 56. 1. Postępowanie dyscyplinarne komisja dyscyplinarna wszczyna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 6 miesięcy od dnia powzięcia, odpowiednio przez dyrektora lub ministra nadzorującego, wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary oraz po upływie 5 lat od dnia popełnienia tego czynu. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu, w przypadku gdy pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu zarzuca się popełnienie czynu polegającego na:

- 1) przywłaszczeniu sobie autorstwa albo wprowadzeniu w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu;
- 2) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania;
- 3) naruszeniu cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych w inny sposób;
- 4) fałszowaniu badań lub wyników badań naukowych i prac rozwojowych lub dokonaniu innego oszustwa naukowego;
- 5) przyjmowaniu, w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w instytucie, korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy;
- 6) powoływaniu się na wpływy w instytucie, instytucji państwowej lub samorządowej albo wywoływaniu przekonania innej osoby lub utwierdzaniu jej w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę;

7) udzieleniu albo obiecywaniu udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w instytucie, polegające na wywarceniu wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w instytucie, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2, wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność czynu uzasadniającego nałożenie kary ustaje z upływem 2 lat od dnia wszczęcia postępowania.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–5.

6. Kary dyscyplinarne określone w art. 52 ust. 1 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia o ukaraniu, dołączony do akt osobowych pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, podlega usunięciu po upływie 3 lat, a w przypadku kary określonej w art. 52 ust. 1 pkt 3 po upływie 5 lat od dnia doręczenia mu prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, jeżeli w tym okresie nie został on ukarany dyscyplinarnie lub prawomocnie skazany za przestępstwo umyślne.

Art. 57. 1. Rzecznika dyscyplinarnego w instytucie powołuje rada naukowa instytutu, a rzecznika dyscyplinarnego przy komisji, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2 — minister właściwy do spraw nauki, spośród pracowników naukowych posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

2. W przypadku powzięcia przez organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną, organ niezwłocznie poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

3. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go powołał.

4. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego powoływanego przez radę naukową instytutu trwa 4 lata.

5. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego powoływanego przez ministra właściwego do spraw nauki trwa 4 lata.

Art. 58. 1. Obwiniony ma prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

2. W przypadku gdy obwiniony uchyla się od uczestnictwa w postępowaniu, postępowanie może toczyć się pod jego nieobecność.

3. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej w instytucie strony mogą się odwołać do komisji, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

4. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 2, stronom służy odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie

— Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji. Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie służy skarga kasacyjna.

5. O prawomocnym orzeczeniu w sprawach naruszeń, o których mowa w art. 56 ust. 3 pkt 1–4, komisja dyscyplinarna przekazuje informację do wiadomości organu przyznającego środki finansowe na naukę.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznane w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;

3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 54, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 6 pkt 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny w trybie określonym w ust. 4.

8. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie 3 lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo — po upływie okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa lub w razie wykonania kary i jej zatarcia.

9. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności — także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 59. 1. Dyrektor może zawiesić w pełnieniu obowiązków pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a także w toku postępowania wyjaśniającego, jeżeli ze względu na wagę i wiarygodność przedstawionych zarzutów celowe jest odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania.

3. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy, chyba że przeciwko pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu toczy się nadal postępowanie karne.

Art. 60. 1. Wynagrodzenie zasadnicze pracownika naukowego lub badawczo-technicznego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a tymczasowo aresztowanego ulega ograniczeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, poczynwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończy się umorzeniem z braku dowodów winy albo wydaniem orzeczenia lub wyroku uniewinniającego, pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu należy wypłacić pozostałą część pełnego wynagrodzenia.

Art. 61. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego, w tym przebieg postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, możliwość zawieszania i wznowiania postępowania dyscyplinarnego, sposób i warunki wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia, z zachowaniem przejrzystości tych postępowań oraz zapewnieniem bezstronności osób przeprowadzających te postępowania.

Art. 62. Do postępowania dyscyplinarnego wobec pracowników naukowych i badawczo-technicznych w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82 tego kodeksu.

Art. 63. Zasady wynagradzania pracowników instytutu określa się w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub w zakładowym regulaminie wynagradzania.

Art. 64. Zasady wynagradzania, zasady określania okresów pracy i innych uprawnień do dodatku za wysługę lat oraz do nagrody jubileuszowej, zasady określania czasu pracy, uprawnienia związane z pracą w warunkach uciążliwych lub szkodliwych, przepisy emerytalne, uprawnienia do odprawy, wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy, czasu choroby lub innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy oraz uprawnienia urlopowe dla pracowników instytutów będących jednocześnie żołnierzami zawodowymi lub funkcjonariuszami służb nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych określają przepisy właściwe dla tych służb.

Art. 65. W sprawach dotyczących stosunku pracy pracowników instytutu, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Art. 66. Przepisy art. 23, art. 25–32, art. 39 i art. 41–50 stosuje się odpowiednio do państwowych jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Sprawiedliwości, prowadzących działalność naukową i badawczo-rozwojową.

Rozdział 10

Przepis końcowy

Art. 67. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

619

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o Polskiej Akademii Nauk

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Polska Akademia Nauk, zwana dalej „Akademią”, jest państwową instytucją naukową.

2. Akademia działa poprzez:

- 1) organy oraz korporację uczonych;
- 2) utworzone przez Akademię instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe, zwane dalej „jednostkami naukowymi Akademii”;
- 3) utworzone przez Akademię inne jednostki organizacyjne.

Art. 2. 1. Akademia służy rozwojowi, promocji, integracji i upowszechnianiu nauki oraz przyczynia się do rozwoju edukacji i wzbogacania kultury narodowej.

2. Do zadań Akademii należy w szczególności:

- 1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych;
- 2) wspieranie rozwoju osób rozpoczynających karierę naukową, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617);
- 3) kształcenie na studiach doktoranckich, studiach podyplomowych i w innych formach;
- 4) formułowanie zasad etyki w nauce;
- 5) przedstawianie opinii i programów dotyczących spraw nauki oraz wykorzystywania wyników badań naukowych i prac rozwojowych w praktyce;
- 6) wykonywanie na wniosek Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałka Sejmu lub Senatu, ministrów lub centralnych organów administracji rządowej lub z inicjatywy własnej opinii, ocen, ekspertyz i prognoz dotyczących spraw istotnych dla planowania i realizacji polityki państwa;
- 7) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących nauki, jej zastosowań oraz kształcenia;
- 8) współpraca z uczelniami, instytutami badawczymi i towarzystwami naukowymi, w szczególności w zakresie realizacji badań naukowych i prac rozwojowych;
- 9) współpraca ze środowiskiem społeczno-gospodarczym w zakresie badań naukowych i prac rozwojowych w celu ich wdrożenia;

10) rozwijanie międzynarodowej współpracy naukowej przez tworzenie konsorcjów naukowych i prowadzenie projektów badawczych wspólnie z partnerami zagranicznymi;

11) uczestnictwo w międzynarodowych organizacjach naukowych i programach badawczych oraz współdziałanie z zagranicznymi instytucjami naukowymi;

12) zawieranie z międzynarodowymi organizacjami naukowymi i zagranicznymi instytucjami naukowymi umów o współpracy naukowej.

3. Zadania określone w ust. 2 pkt 1–3 i 8–10 wykonują jednostki naukowe Akademii, a zadania określone w ust. 2 pkt 4–7, 11 i 12 wykonują organy i korporacja uczonych Akademii.

Art. 3. 1. Akademia ma osobowość prawną.

2. Siedzibą Akademii jest miasto stołeczne Warszawa.

3. Akademia używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku i nazwą „Polska Akademia Nauk” w otoku.

Art. 4. 1. Zakres i tryb działania organów Akademii oraz korporacji uczonych ustala statut Akademii.

2. Statut i jego zmiany uchwała Zgromadzenie Ogólne Akademii. Uchwały te podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 5. 1. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad Akademią, w tym nad jednostkami naukowymi oraz innymi jednostkami organizacyjnymi Akademii w zakresie zgodności działania ich organów z przepisami ustawy, statutem Akademii lub statutami jednostek naukowych, z wyłączeniem gospodarki finansowej. Prezes Akademii przedstawia Prezesowi Rady Ministrów roczne sprawozdanie z działalności Akademii oraz ministrowi właściwemu do spraw nauki roczne sprawozdanie finansowe wraz z opinią z badania sprawozdania finansowego.

2. Prezes Rady Ministrów może uchylić uchwałę organów Akademii, nie dotyczącą prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, w przypadku stwierdzenia jej niezgodności z przepisami ustawy lub statutem Akademii. Wniosek w sprawie uchylenia uchwały organów Akademii, dotyczącej gospodarki finansowej, składa do Prezesa Rady Ministrów minister właściwy do spraw nauki. Uchylenie uchwały następuje w drodze decyzji administracyjnej, w terminie 3 miesięcy od dnia powzięcia wiadomości o podjęciu uchwały.

Art. 6. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) badania naukowe — także odpowiednio sztukę i twórczość artystyczną;
- 2) stopnie i tytuły naukowe — także odpowiednio stopnie i tytuły w zakresie sztuki.

Rozdział 2

Członkowie Akademii

Art. 7. 1. Członkowie Akademii są wybierani przez Zgromadzenie Ogólne Akademii spośród uczonych, którzy wyróżniają się szczególnym dorobkiem naukowym i autorytetem w środowisku naukowym oraz posiadają nieposzlakowaną opinię.

2. Kandydatem na członka Akademii może zostać osoba, która uzyskała pisemne rekomendacje:

- 1) trzech członków Akademii lub
- 2) rady naukowej instytutu naukowego lub instytutu badawczego posiadającego prawo nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, lub
- 3) rady wydziału uczelni posiadającego prawo nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, lub
- 4) pięciu osób, które wyróżniają się szczególnym dorobkiem naukowym i autorytetem, wśród których co najmniej jedna osoba jest zatrudniona za granicą na stanowisku profesora lub równorzędnym, a pozostałe posiadają tytuł naukowy profesora nadany w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Tryb zgłaszania kandydatów wraz z rekomendacjami oraz sposób i tryb wyboru członków Akademii określa regulamin uchwalony przez Zgromadzenie Ogólne Akademii.

Art. 8. 1. W skład Akademii wchodzi członkowie krajowi: rzeczywisci i korespondenci oraz członkowie zagraniczni.

2. Członkiem krajowym może zostać osoba posiadająca obywatelstwo polskie.

3. Członkiem zagranicznym może zostać osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego.

4. Członkowie zagraniczni nie mogą pełnić w Akademii funkcji z wyboru.

5. Członek krajowy, który zrzekł się obywatelstwa polskiego, może uzyskać status członka zagranicznego Akademii w drodze uchwały Zgromadzenia Ogólnego Akademii w trybie określonym w regulaminie, o którym mowa w art. 7 ust. 3.

6. Członek zagraniczny, który otrzymał obywatelstwo polskie, może uzyskać status członka krajowego Akademii w drodze uchwały Zgromadzenia Ogólnego Akademii w trybie określonym w regulaminie, o którym mowa w art. 7 ust. 3.

Art. 9. 1. Członkostwo Akademii jest dożywotnie.

2. Członek Akademii traci status członka w razie skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe.

3. Członek Akademii może być pozbawiony statusu członka w razie naruszenia zasad etyki w nauce. Uchwałę w tej sprawie podejmuje Zgromadzenie Ogólne Akademii większością dwóch trzecich głosów.

4. Członek Akademii może zrezygnować z członkostwa.

5. Tryb utraty członkostwa, pozbawienia statusu członka lub rezygnacji z członkostwa Akademii określa regulamin, o którym mowa w art. 7 ust. 3.

Art. 10. Liczbę członków krajowych Akademii ustala się na nie więcej niż trzystu pięćdziesięciu.

Art. 11. 1. Członek krajowy Akademii uczestniczy w realizacji ustawowych zadań Akademii, w szczególności:

- 1) bierze udział w pracach Zgromadzenia Ogólnego Akademii, właściwego wydziału, oddziału, komitetu naukowego i problemowego;
- 2) przyczynia się do upowszechniania wyników nauki.

2. Członek krajowy Akademii może uczestniczyć w pracach rady naukowej instytutu naukowego Akademii.

3. Członek krajowy Akademii składa corocznie sprawozdanie ze swojej działalności wiceprezesowi Akademii nadzorującemu pracę wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową członka Akademii.

4. Członek krajowy Akademii, który ukończył 70. rok życia, otrzymuje status członka-seniora. Członek Akademii posiadający status członka-seniora może brać udział w pracach Akademii bez biernego prawa wyborczego w ramach funkcji, które są wykonywane na podstawie stosunku pracy, oraz nie może brać udziału w pracach rad kuratorów, o których mowa w art. 28 ust. 3.

5. Członek Akademii, który uzyska status członka-seniora w trakcie pełnienia funkcji z wyboru w Akademii, pełni swoją funkcję do końca kadencji.

Art. 12. 1. Członek krajowy Akademii otrzymuje miesięczne uposażenie, które jest świadczeniem niezależnym od dochodów pobieranych z innych źródeł. Uposażenie to nie jest uwzględniane przy ustalaniu wysokości emerytury lub renty oraz nie ma wpływu na zawieszenie albo zmniejszenie emerytury lub renty.

2. Jeżeli członek krajowy Akademii nie wykonuje bez usprawiedliwionej przyczyny obowiązków określonych w art. 11 ust. 1 i 3, Prezes Akademii, na wniosek wiceprezesa Akademii nadzorującego pracę wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową członka Akademii, może zawiesić wypłatę uposażenia. Od decyzji o zawieszeniu wypłaty przysługuje odwołanie do Prezydium Akademii.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość uposażenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając zakres obowiązków realizowanych przez członków Akademii.

Rozdział 3

Organy Akademii

Art. 13. Organami Akademii są:

- 1) Zgromadzenie Ogólne Akademii;
- 2) Prezydium Akademii;
- 3) Prezes Akademii;
- 4) Kanclerz Akademii.

Art. 14. 1. Najwyższym organem Akademii jest Zgromadzenie Ogólne Akademii.

2. W Zgromadzeniu Ogólnym Akademii biorą udział, z głosem stanowiącym, członkowie krajowi Akademii.

3. Uchwały Zgromadzenia Ogólnego Akademii są podejmowane zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy liczby członków krajowych, jeżeli statut Akademii nie stanowi inaczej.

Art. 15. 1. Zgromadzenie Ogólne Akademii określa kierunki działania Akademii i sprawuje nadzór nad całokształtem jej działalności, podejmując w tym zakresie uchwały wiążące inne organy Akademii.

2. Zgromadzenie Ogólne Akademii w szczególności:

- 1) wybiera członków Akademii;
- 2) wybiera Prezesa Akademii spośród członków krajowych Akademii;
- 3) wybiera wiceprezesów Akademii spośród członków krajowych reprezentujących odrębne specjalności naukowe; kandydatów na te stanowiska zgłasza Prezes Akademii;
- 4) przyjmuje roczne sprawozdania finansowe wraz z opinią z badania sprawozdania finansowego oraz sprawozdania ze statutowej działalności Akademii przedstawiane przez Prezesa Akademii;
- 5) przyjmuje wyniki audytów wraz ze sposobem realizacji zaleceń przedstawione przez Prezesa Akademii;
- 6) może powoływać doraźne lub stałe komisje do przygotowania projektów uchwał Zgromadzenia Ogólnego Akademii w sprawach określonych w uchwale o powołaniu komisji;
- 7) wybiera komisję rewizyjną;
- 8) wyznacza strategiczne kierunki rozwoju Akademii;
- 9) wybiera komisję do spraw etyki w nauce;
- 10) uchwała kodeks etyki pracownika naukowego przedstawiony przez komisję do spraw etyki w nauce.

3. Zgromadzenie Ogólne Akademii uchwała regulamin wyborów Prezesa i wiceprezesów Akademii, określając tryb i zasady zgłaszania kandydatów, przeprowadzania wyborów oraz dodatkowych wyborów w trakcie kadencji.

4. Zgromadzenie Ogólne Akademii może wypowiadać się w sprawach istotnych dla Narodu i Państwa.

Art. 16. 1. Zgromadzeniu Ogólnemu Akademii przewodniczy Prezes Akademii.

2. Prezes Akademii zwołuje sesje Zgromadzenia Ogólnego Akademii co najmniej dwa razy w roku.

3. Na wniosek co najmniej jednej piątej liczby członków krajowych Akademii, Prezes Akademii zwołuje sesję Zgromadzenia Ogólnego Akademii, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 17. 1. W skład Prezydium Akademii wchodzi:

- 1) Prezes Akademii;
- 2) wiceprezesi Akademii;
- 3) po jednym przedstawicielu każdego z wydziałów, wybranym przez Zgromadzenie Ogólne Akademii;
- 4) prezesi oddziałów Akademii;
- 5) przedstawiciel dyrektorów jednostek naukowych Akademii;
- 6) przewodniczący rad kuratorów;
- 7) Kanclerz Akademii.

2. Prezes Akademii jest przewodniczącym jej Prezydium.

3. Na posiedzenia Prezydium Akademii mogą być zapraszani z głosem doradczym przedstawiciele organów administracji rządowej, których zakres działalności związany jest z funkcjonowaniem Akademii oraz przedstawiciele komisji parlamentarnych właściwych ze względu na zakres działalności Akademii.

Art. 18. 1. Kadencja Prezydium Akademii trwa 4 lata i rozpoczyna się z początkiem roku kalendarzowego.

2. W razie zmian w składzie osobowym Prezydium Akademii w trakcie trwania kadencji, okres pełnienia funkcji przez nowo wybrane osoby kończy się z upływem kadencji tego Prezydium.

3. Prezydium Akademii podejmuje uchwały zwykłą większością głosów w obecności co najmniej połowy składu prezydium.

Art. 19. 1. Prezydium Akademii w okresie między sesjami Zgromadzenia Ogólnego Akademii wykonuje zadania określone w art. 15 ust. 1 oraz sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez jednostki naukowe i inne jednostki organizacyjne Akademii w sposób zgodny z przepisami ustawy, statutem Akademii i uchwałami Zgromadzenia Ogólnego Akademii. W tym zakresie Prezydium Akademii wydaje odpowiednie zalecenia.

2. Prezydium Akademii:

- 1) określa programy rozwoju Akademii oraz dokonuje oceny stopnia ich realizacji;
- 2) uchwała propozycje dotyczące projektu budżetu państwa w zakresie przewidzianym dla Akademii w części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw nauki;
- 3) uchwała plany finansowe Akademii i rozpatruje sprawozdania z ich wykonania;
- 4) rozpatruje opinie, oceny, ekspertyzy i prognozy, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 6, przedstawiane w imieniu Akademii;
- 5) uchwała program sesji Zgromadzenia Ogólnego Akademii;
- 6) opiniuje projekty ustaw dotyczących nauki i kształcenia;
- 7) podejmuje uchwały w sprawach zastrzeżonych w ustawie i statucie Akademii do właściwości Prezydium Akademii.

Art. 20. Prezydium Akademii może powoływać na czas określony komisje i zespoły doradcze. Komisje i zespoły doradcze działają nie dłużej niż do końca kadencji Prezydium Akademii.

Art. 21. 1. Prezes i wiceprezesi Akademii są wybierani na 4 lata i mogą pełnić swoje funkcje nie dłużej niż przez dwie pełne kadencje. Na podstawie dokonanego wyboru Prezes Rady Ministrów dokonuje aktu powołania Prezesa i wiceprezesów Akademii.

2. Jeżeli z upływem kadencji Prezes Akademii nie zostanie wybrany, dotychczasowy Prezes oraz wiceprezesi Akademii pełnią nadal swoje funkcje do czasu nowych wyborów, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy.

3. W przypadku zmian na stanowiskach Prezesa lub wiceprezesów Akademii w trakcie kadencji okres pełnienia funkcji przez nowo wybrane osoby kończy się z upływem tej kadencji.

4. Prezes Akademii ustala zakres zadań wiceprezesów Akademii, w którym zastępują oni Prezesa Akademii oraz wyznacza wiceprezesa, który pełni funkcję Prezesa w czasie jego nieobecności trwającej nie dłużej niż 6 miesięcy.

5. W przypadku nieobecności Prezesa Akademii wiążącej się z trwałą niezdolnością do wykonywania przez niego funkcji wiceprezes Akademii wskazany w trybie ust. 4 ogłasza wybory uzupełniające i zwołuje Zgromadzenie Ogólne Akademii.

6. Prezes i wiceprezesi Akademii w trakcie trwania kadencji nie mogą pełnić funkcji dyrektora lub zastępcy dyrektora w jednostkach naukowych Akademii oraz funkcji rektora, prorektora, dziekana i prodziekana w uczelniach.

Art. 22. 1. Prezes Akademii kieruje działalnością Akademii i składa w jej imieniu oświadczenia woli w sprawach niezastrzeżonych dla Kanclerza Akademii.

2. Oświadczenia woli w sprawach mających konsekwencje finansowe Prezes Akademii składa łącznie z Kanclerzem Akademii.

3. Prezes Akademii sprawuje bieżący nadzór nad jednostkami naukowymi Akademii i innymi jednostkami organizacyjnymi Akademii oraz koordynuje pracę wydziałów Akademii, o których mowa w art. 27 pkt 1.

4. Prezes Akademii, w zakresie określonym w ustawie, ma prawo wydawania decyzji administracyjnych. Od decyzji wydanych przez Prezesa Akademii przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy w trybie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Prezes Akademii może w razie potrzeby powoływać komisje i zespoły doradcze w składzie i na czas przez niego określony, ale nie dłużej niż do końca kadencji Prezesa Akademii.

Art. 23. 1. Kanclerza Akademii powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Prezesa Akademii.

2. Sposób wyboru kandydata na Kanclerza Akademii określa regulamin uchwalony przez Prezydium Akademii.

3. Kanclerz Akademii sprawuje funkcję przez 4 lata w pełnym wymiarze czasu pracy.

4. Kadencja Kanclerza Akademii odpowiada kadencji Prezesa Akademii.

5. W przypadku zmiany na stanowisku Kanclerza Akademii w trakcie kadencji okres pełnienia funkcji przez nowo wybraną osobę kończy się z upływem tej kadencji.

6. Kanclerz Akademii nie może:

- 1) jednocześnie pełnić w Akademii innej funkcji pochodzącej z wyboru;
- 2) podejmować dodatkowego zatrudnienia bez zgody Prezesa Akademii.

7. Kanclerz Akademii prowadzi gospodarkę finansową Akademii w zakresie określonym w ustawie, statucie Akademii oraz przez Prezesa Akademii.

8. Kanclerz Akademii za swoją działalność odpowiada przed Prezesem Akademii.

Art. 24. 1. Kanclerz Akademii składa, w imieniu Akademii, oświadczenia woli w zakresie zarządzania majątkiem i w zakresie budżetu Akademii oraz odpowiada za gospodarowanie mieniem i wynik finansowy działalności Akademii. Kanclerz Akademii odpowiada za gospodarowanie mieniem Akademii zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 72 ust. 1.

2. Kanclerz Akademii rozporządza składnikami aktywów trwałych Akademii o wartości rynkowej nieprzekraczającej równowartości w złotych kwoty 20 000 euro. Rozporządzanie przez Kanclerza Akademii składnikami aktywów trwałych Akademii o wartości rynkowej przekraczającej równowartość w złotych 20 000 euro wymaga zgody Prezesa Akademii.

3. Do rozporządzania składnikami aktywów trwałych Akademii o wartości rynkowej przekraczającej równowartość w złotych 50 000 euro, stosuje się przepisy art. 5a—5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 493, z późn. zm.¹⁾).

4. Czynności prawne dokonane z naruszeniem przepisów ust. 2 i 3 są nieważne.

Art. 25. 1. Prezes Akademii zleca raz na 4 lata przeprowadzenie audytu zewnętrznego działalności Kancelarii Akademii.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek Prezesa Akademii, odwołuje ze stanowiska Kanclerza Akademii, jeżeli:

- 1) audyt zewnętrzny lub państwowe organy kontroli stwierdzą, że narusza on prawo, lub
- 2) Prezes Akademii stwierdzi, że Kanclerz Akademii nie wykonuje należycie swoich obowiązków.

3. W uzasadnionych przypadkach Prezes Akademii może zlecić przeprowadzenie audytu w jednostce naukowej Akademii lub innej jednostce organizacyjnej Akademii.

4. Po przeprowadzeniu audytu Prezes Akademii przedkłada niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw nauki wyniki audytu wraz ze stanowiskiem Prezydium Akademii.

5. Prezes Akademii dokonuje wyboru podmiotu uprawnionego do przeprowadzenia audytów w Akademii lub w jednostce naukowej w trybie przepisów o zamówieniach publicznych.

Art. 26. 1. Obsługę administracyjną Akademii sprawuje Kancelaria Akademii podlegająca Prezesowi Akademii.

2. Bieżącą działalnością Kancelarii Akademii kieruje Kanclerz Akademii.

3. Szczegółowe zadania Kanclerza Akademii i Kancelarii Akademii określa regulamin uchwalony przez Prezydium Akademii na wniosek Prezesa Akademii.

4. Do pracowników Kancelarii Akademii stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Rozdział 4

Korporacja uczonych Akademii

Art. 27. Korporacja uczonych Akademii obejmuje:

- 1) wydziały, w liczbie nie większej niż pięć;

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 106, poz. 673, Nr 115, poz. 741 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 155, poz. 1014, z 2000 r. Nr 48, poz. 550, z 2001 r. Nr 4, poz. 26, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 240, poz. 2055, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1417 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 107, poz. 721 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 206, poz. 1590.

2) oddziały;

3) komitety naukowe;

4) komitety problemowe;

5) akademię młodych uczonych;

6) komisję do spraw etyki w nauce;

7) komisję rewizyjną.

Art. 28. 1. Liczbę oraz nazwy wydziałów Akademii określa jej statut.

2. Każdy członek Akademii, stosownie do specjalności naukowej, którą reprezentuje, wchodzi w skład jednego wydziału.

3. Członkowie Akademii wchodzą w ramach każdego wydziału do rady kuratorów dla instytutów naukowych lub centrów, o których mowa w art. 57, których działalność naukowa odpowiada zakresowi działania danego wydziału. Prezes Akademii na wniosek Prezydium Akademii powołuje w skład każdej z rad kuratorów dwóch wybitnych uczonych reprezentujących zagraniczne środowisko naukowe oraz po dwóch wybitnych uczonych polskich niebędących członkami Akademii.

4. Do zadań rad kuratorów należy:

- 1) przeprowadzanie okresowej oceny instytutów naukowych na potrzeby Akademii i jej organów, w tym wyznaczanie krajowych i międzynarodowych audytorów i rozpatrywanie ich raportów;
- 2) występowanie do Prezesa Akademii z wnioskami o utworzenie, połączenie, podział, reorganizację, przekształcenie albo likwidację instytutu naukowego;
- 3) przeprowadzanie konkursów na stanowisko dyrektora instytutu naukowego, w tym powoływanie komisji konkursowej;
- 4) dokonywanie oceny komitetów naukowych.

5. Rada kuratorów właściwego wydziału wybiera ze swojego grona przewodniczącego i jego zastępcę. Kadencja przewodniczącego rady kuratorów i jego zastępcy trwa 4 lata. Na podstawie dokonanego wyboru Prezes Akademii nawiązuje stosunek pracy z przewodniczącym i zastępcą przewodniczącego rady kuratorów.

6. Sposób funkcjonowania rady kuratorów oraz tryb wyboru jej przewodniczącego i jego zastępcy określa regulamin uchwalony przez radę kuratorów.

Art. 29. Nadzór nad pracami wydziału sprawuje wiceprezes Akademii, wskazany przez Prezesa Akademii, zgodnie ze specjalnością naukową, którą reprezentuje.

Art. 30. 1. Wydział uczestniczy w wykonywaniu zadań Akademii w dziedzinach nauki objętych zakresem jego działania.

2. Wydział koordynuje działalność instytutów naukowych objętych zakresem jego działania, w szczególności opiniuje wnioski z okresowej oceny instytutów naukowych Akademii, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 1, oraz współdziała z Kancelarią Akademii w zakresie zapewnienia nieruchomości dla istniejących i nowo tworzonych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii.

3. Wydział koordynuje i nadzoruje działalność komitetów naukowych objętych zakresem jego działania.

4. Do podejmowania uchwał wydziału stosuje się przepisy art. 14 ust. 3.

Art. 31. 1. Oddział może być utworzony w celu wykonywania zadań Akademii w określonym regionie kraju.

2. W skład oddziału wchodzi członkowie krajowi mający miejsce zamieszkania lub zatrudnienia w danym regionie kraju oraz inni członkowie krajowi deklarujący chęć uczestniczenia w pracach oddziału.

3. Utworzenie i likwidacja oddziału wymaga uchwały Zgromadzenia Ogólnego Akademii, zatwierdzonej przez ministra właściwego do spraw nauki.

4. Organami oddziału są: prezes oddziału i prezydium oddziału.

5. W skład prezydium oddziału wchodzi: prezes oddziału, jego zastępcy oraz inne osoby wybrane przez członków, o których mowa w ust. 2.

6. Zgromadzenie członków oddziału wybiera na 4-letnią kadencję prezydium i prezesa oddziału. Tryb wyboru prezydium i prezesa oddziału określa regulamin uchwalony przez zgromadzenie członków oddziału. Na podstawie dokonanego wyboru Prezes Akademii nawiązuje stosunek pracy z prezesem oddziału.

7. Prezes oddziału może pełnić swoją funkcję nie dłużej niż przez dwie kadencje.

8. Organizację i szczegółowy zakres działania oddziału oraz zadania jego organów, o których mowa w ust. 4, określa statut oddziału uchwalony przez Prezydium Akademii.

9. Do zakresu działania oddziału należy w szczególności:

- 1) integracja życia naukowego i współpraca ze wszystkimi instytucjami naukowymi w określonym regionie kraju;
- 2) współdziałanie z organami samorządu terytorialnego i organami administracji rządowej w województwie, w szczególności przez wykonywanie ekspertyz na rzecz tych organów;
- 3) pozyskiwanie środków europejskich i innych środków pochodzących ze źródeł zagranicznych na rzecz realizacji badań naukowych i prac rozwojowych, w szczególności dotyczących tematyki regionalnej;

4) inicjowanie i prowadzenie międzynarodowej współpracy naukowej z regionami państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z innymi krajami sąsiadującymi z Rzeczpospolitą Polską;

5) upowszechnianie i promocja wyników badań naukowych i prac rozwojowych;

6) współpraca z Kancelarią Akademii w zakresie gospodarowania nieruchomościami.

10. Obsługę administracyjną oddziału sprawuje Kancelaria Akademii.

Art. 32. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia prezesów oddziałów oraz przewodniczących i wiceprzewodniczących rad kuratorów, uwzględniając kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje oraz zakres realizowanych przez nie obowiązków.

Art. 33. Komitet naukowy jest samorządną reprezentacją dyscypliny lub pokrewnych dyscyplin naukowych służącą integrowaniu uczonych z całego kraju.

Art. 34. Zgromadzenie Ogólne Akademii tworzy komitety naukowe, wskazując wydziały, z którymi one współpracują.

Art. 35. 1. W skład komitetu naukowego wchodzi członkowie krajowi Akademii zgodnie z ich specjalnością naukową oraz osoby wybrane przez właściwe środowisko naukowe.

2. Organami komitetu naukowego są: przewodniczący komitetu naukowego oraz prezydium komitetu naukowego.

3. W skład prezydium komitetu naukowego wchodzi: przewodniczący komitetu naukowego, jego zastępcy oraz inne osoby, wybrane przez członków komitetu naukowego.

4. Przewodniczącego komitetu naukowego powołuje Prezydium Akademii.

5. Komitet naukowy może powołać do swojego składu specjalistów z różnych dziedzin życia gospodarczego i społecznego oraz praktycznego zastosowania nauki.

6. Kadencja komitetu naukowego i jego organów trwa 4 lata i rozpoczyna się od dnia pierwszego zebrania w nowo wybranym składzie.

7. Przewodniczący komitetu naukowego może pełnić tę funkcję nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

8. Przewodniczący komitetu naukowego, który nie jest członkiem Akademii, uczestniczy w zebraniach właściwego wydziału, bez głosu stanowiącego.

9. Tryb wyboru członków komitetu naukowego i jego organów określa regulamin uchwalony przez Prezydium Akademii.

Art. 36. 1. Do zadań komitetu naukowego należy w szczególności:

- 1) rozważanie istotnych problemów reprezentowanej dyscypliny lub pokrewnych dyscyplin naukowych oraz organizowanie w tym celu debat, dyskusji i konferencji naukowych;
- 2) upowszechnianie wyników debat, dyskusji i konferencji naukowych, o których mowa w pkt 1;
- 3) przeprowadzanie ocen stanu i potrzeb reprezentowanej dyscypliny lub pokrewnych dyscyplin naukowych oraz instytucji naukowych, z ich własnej inicjatywy lub na wniosek jednego z organów Akademii;
- 4) przygotowywanie opinii, ocen, ekspertyz i prognoz naukowych dotyczących reprezentowanej dyscypliny lub pokrewnych dyscyplin naukowych;
- 5) współpraca z organami i instytucjami naukowymi Akademii we wspieraniu rozwoju osób rozpoczynających karierę naukową;
- 6) współdziałanie przy wprowadzaniu w życie i upowszechnianiu wyników badań naukowych i prac rozwojowych;
- 7) dbałość o reprezentatywny wkład nauki polskiej w rozwój nauki w świecie, w tym przez rozwój współpracy międzynarodowej;
- 8) wspólne z innymi komitetami naukowymi przygotowywanie multidyscyplinarnych opracowań naukowych, z ich własnej inicjatywy lub na wniosek jednego z organów Akademii;
- 9) ocena wydawnictw naukowych.

2. Działalność komitetu naukowego podlega ocenie raz w okresie kadencji. Wiceprezes Akademii nadzorujący prace wydziału, z którym współpracuje komitet naukowy, po upływie 2 lat od rozpoczęcia kadencji zarządza przeprowadzenie oceny przez radę kuratorów wydziału.

Art. 37. 1. Komitet problemowy może być utworzony przez Prezydium Akademii na wniosek Prezesa Akademii.

2. Uchwała Prezydium Akademii o utworzeniu komitetu problemowego określa jego zadania i strukturę organizacyjną.

3. Przewodniczącego oraz członków komitetu problemowego powołuje Prezydium Akademii.

4. Komitet problemowy może działać przy Prezydium Akademii albo przy wydziale.

Art. 38. 1. W celu promowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych przez wybitnych młodych przedstawicieli nauki polskiej tworzy się akademię młodych uczonych.

2. Szczegółowe zasady wyboru członków i organów akademii młodych uczonych, zakres jej działania i strukturę organizacyjną określa statut Akademii.

3. Akademia młodych uczonych liczy nie więcej niż 10 % ustawowej liczby członków krajowych Akademii.

Art. 39. 1. Komisja do spraw etyki w nauce wyraża opinie w sprawach dotyczących naruszeń zasad etyki w nauce przez pracownika uczelni, jednostki naukowej Akademii oraz instytutu badawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618), w szczególności w postępowaniach prowadzonych przez komisje dyscyplinarne.

2. Komisja do spraw etyki w nauce może z własnej inicjatywy kierować sprawy dotyczące naruszeń zasad etyki w nauce przez pracowników, o których mowa w ust. 1, do właściwych komisji dyscyplinarnych z załączeniem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Informację o wynikach takiego postępowania właściwa komisja dyscyplinarna przekazuje po jego zakończeniu, bez zbędnej zwłoki, do wiadomości komisji do spraw etyki w nauce.

3. Komisja do spraw etyki w nauce opracowuje kodeks etyki pracownika naukowego oraz prowadzi działalność mającą na celu upowszechnianie standardów rzetelności badań naukowych.

4. Kadencja komisji do spraw etyki w nauce trwa 4 lata i odpowiada kadencji organów Akademii.

Art. 40. 1. W skład komisji do spraw etyki w nauce wchodzi nie więcej niż dziewięć osób reprezentujących środowisko nauki i szkolnictwa wyższego w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Komisja do spraw etyki w nauce wybiera swojego przewodniczącego na pierwszym posiedzeniu.

3. Komisja do spraw etyki w nauce orzeka w zespołach trzyosobowych.

4. Skład zespołu orzekającego oraz przewodniczącego zespołu ustala przewodniczący komisji do spraw etyki w nauce.

5. Obsługę administracyjną komisji do spraw etyki w nauce sprawuje Kancelaria Akademii.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, tryb wyboru członków komisji do spraw etyki w nauce oraz tryb jej prac i sposób wykorzystania wiążących opinii komisji oraz sposób finansowania, mając na uwadze zapewnienie jej sprawnego działania.

Art. 41. 1. Komisja rewizyjna kontroluje działalność finansową i gospodarczą Akademii.

2. Skład komisji rewizyjnej oraz szczegółowy zakres jej działalności określa statut Akademii.

Rozdział 5

Jednostki naukowe i inne jednostki organizacyjne Akademii

Art. 42. Podstawową jednostką naukową Akademii jest instytut naukowy, zwany dalej „instytutem”.

Art. 43. Instytut tworzy się, jeżeli:

- 1) istnieje potrzeba prowadzenia w sposób ciągły badań naukowych, które ze względu na swój zakres, skalę lub charakter nie mogą być prowadzone w innych jednostkach naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615), oraz do prowadzenia tych badań jest potrzebna znaczna koncentracja pracowników naukowych oraz odpowiednia aparatura badawcza;
- 2) są spełnione warunki wymagane do uzyskania uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora;
- 3) zapewniono odpowiednie lokale, wyposażenie i środki finansowe.

Art. 44. Uchwałę o utworzeniu instytutu podejmuje Prezydium Akademii, na wniosek Prezesa Akademii złożony po zasięgnięciu opinii wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu. Utworzenie instytutu wymaga zgody ministra właściwego do spraw nauki, o którą występuje Prezes Akademii.

Art. 45. 1. Akademia wyposaża tworzony instytut ze swojego mienia w środki niezbędne do prowadzenia działalności określonej w statucie instytutu. Czynność ta nie wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, o której mowa w art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

2. Wyposażenie, o którym mowa w ust. 1, polegające na przeniesieniu prawa własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego gruntu, następuje w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Akademii. Decyzja Prezesa Akademii stanowi podstawę do dokonania odpowiednich wpisów w księdze wieczystej.

3. Prezes Akademii informuje ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa o przeniesieniu prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości, o których mowa w ust. 2, w terminie miesiąca od dnia, w którym decyzja Prezesa Akademii stała się ostateczna.

Art. 46. 1. Instytut występuje w stosunkach prawnych we własnym imieniu i działa na własny rachunek.

2. W imieniu instytutu oświadczenia woli składa dyrektor lub upoważniona przez niego osoba.

3. Instytut nie odpowiada za zobowiązania Akademii, a Akademia nie odpowiada za zobowiązania instytutu.

Art. 47. 1. Nazwa instytutu zawiera zwrot „Polskiej Akademii Nauk”.

2. Instytut używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła Rzeczypospolitej Polskiej pośrodku i nazwą instytutu w otoku.

Art. 48. 1. Instytut nabywa osobowość prawną z chwilą wpisu do rejestru instytutów Polskiej Akademii Nauk, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Wpis do rejestru wywołuje takie same skutki prawne, jak wpis do Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 49. 1. Rejestr prowadzi Akademia.

2. Wnioski o wpis do rejestru składają:

- 1) wiceprezes Akademii nadzorujący prace wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu — o wpis instytutu;
- 2) dyrektor instytutu — o wykreślenie instytutu włączonego, połączonego lub podzielonego albo o dokonanie zmiany wpisu;
- 3) likwidator instytutu — o wykreślenie instytutu.

3. Wpis do rejestru lub odmowa wpisu następuje w drodze decyzji administracyjnej Prezesa Akademii.

4. Rejestr jest jawny. Nie można zasłaniać się niezajomością danych zamieszczonych w rejestrze, chyba że osoba dowiedzie, że przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się o nich dowiedzieć.

5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i formę prowadzenia rejestru,
- 2) dane, jakie musi zawierać wniosek o wpis do rejestru,
- 3) nazwy rubryk rejestru,
- 4) tryb dokonywania wpisów i zmian w rejestrze,
- 5) warunki wykreślenia instytutu z rejestru,
- 6) sposób i tryb wydawania z rejestru odpisów i wyciągów

— z zachowaniem zasady przejrzystości i dostępności do danych zawartych w rejestrze.

Art. 50. 1. Do zadań instytutu należy prowadzenie badań naukowych, w szczególności istotnych dla rozwoju kraju oraz upowszechnianie wyników tych badań.

2. Instytut może prowadzić prace rozwojowe w określonym obszarze badawczym i zajmować się wdrażaniem wyników tych badań do gospodarki.

3. Instytut może organizować pracownie gościnne w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych przez pracowników uczelni i innych jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

4. Instytut może prowadzić:

- 1) wspólnie z innymi instytutami Akademii, uczelniami, a także z innymi jednostkami naukowymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, studia doktoranckie na zasadach określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym;

- 2) studia doktoranckie na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365);
- 3) studia podyplomowe oraz inną działalność z zakresu kształcenia na zasadach określonych w przepisach o szkolnictwie wyższym;
- 4) inne formy kształcenia związane z działalnością instytutu.

5. Instytut raz na 4 lata podlega ocenie, którą przeprowadza Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. Wynik oceny stanowi podstawę stwierdzenia zgodności działalności instytutu z kierunkami, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 8, oraz prawidłowości realizacji zadań przez instytut.

Art. 51. 1. Statut instytutu uchwała rada naukowa instytutu. Statut zatwierdza Prezes Akademii po zaopiniowaniu przez wydział właściwy ze względu na specjalność naukową instytutu. W tym samym trybie dokonuje się zmian statutu. Nowo utworzonemu instytutowi statut nadaje Prezes Akademii po zaopiniowaniu przez wydział właściwy ze względu na specjalność naukową instytutu.

2. Statut instytutu określa w szczególności jego zadania i strukturę organizacyjną.

Art. 52. Organami instytutu są dyrektor i rada naukowa.

Art. 53. 1. Instytutem kieruje dyrektor.

2. Dyrektor uczestniczy w zebraniach wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu, z głosem stanowiącym, z wyjątkiem spraw dotyczących zgłaszania lub popierania kandydatów na członków Akademii.

3. Prezes Akademii powołuje na dyrektora instytutu osobę wybraną w drodze konkursu. Kandydat na dyrektora jest wylaniany spośród osób posiadających co najmniej stopień naukowy doktora. Kandydatem na dyrektora instytutu może być także obywatel innego państwa lub obywatel polski, który uzyskał stopień naukowy za granicą uznany za równorzędny ze stopniem naukowym nadawanym w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Kandydata na dyrektora instytutu wylania komisja powołana przez radę kuratorów wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu.

5. Jeżeli osoba powołana na dyrektora nie jest pracownikiem instytutu, Prezes Akademii nawiązuje z nią, na czas pełnienia funkcji dyrektora, stosunek pracy na stanowisku pracownika naukowego zgodnie z art. 89 ust. 1–3, 5–6 i 8.

6. Dyrektor instytutu pełni swoją funkcję przez 4 lata w pełnym wymiarze czasu pracy. Ta sama osoba może pełnić funkcję dyrektora instytutu nie dłużej niż przez dwa następujące po sobie okresy czteroletnie.

7. Prezes Akademii, na wniosek rady naukowej, może wyrazić zgodę na przystąpienie do konkursu na kolejne cztery lata osobie, która pełniła funkcję dyrektora przez dwa następujące po sobie okresy.

8. Prezes Akademii może, na wniosek wiceprezesa Akademii nadzorującego prace wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu, odwołać dyrektora instytutu przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 6, jeżeli narusza on prawo lub nie wykonuje należycie swoich obowiązków, co stwierdza rada naukowa lub rada kuratorów działająca w ramach wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu w toku dokonywanej oceny działalności instytutu. Odwołanie z funkcji dyrektora instytutu nie narusza trwającego stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 5.

9. Liczbę, sposób powoływania i odwoływania zastępców dyrektora oraz zakres ich zadań określa statut instytutu.

10. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 3, skład i zadania komisji konkursowej, sposób ogłaszania konkursu, tryb postępowania komisji konkursowej i sposób wylaniania przez nią kandydatów na stanowisko dyrektora, z zachowaniem zasady jawności i przejrzystości tej procedury.

Art. 54. 1. Dyrektor instytutu kieruje bieżącą działalnością instytutu, odpowiada za gospodarowanie mieniem zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 72 ust. 1, oraz odpowiada za wynik finansowy działalności instytutu.

2. Dyrektor rozporządza składnikami aktywów trwałych instytutu. Do czynności prawnych w zakresie rozporządzania składnikami aktywów trwałych instytutu o wartości rynkowej przekraczającej równowartość 50 000 euro stosuje się przepisy art. 5a–5c ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

3. Przed wystąpieniem o zgodę do ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa w trybie wskazanym w ust. 2, dyrektor instytutu jest obowiązany uzyskać zgodę Prezesa i Prezydium Akademii.

4. Zgody Prezesa Akademii wymaga czynność prawna mająca za przedmiot mienie będące własnością instytutu, zaliczone zgodnie z przepisami o rachunkowości do aktywów trwałych o wartości rynkowej wyższej niż równowartość w złotych kwoty 20 000 euro, polegająca na:

- 1) zbyciu, wydzierżawieniu, wynajmie, przeniesieniu mienia;
- 2) wniesieniu tego mienia do spółki lub fundacji;
- 3) dokonaniu darowizny;
- 4) nieodpłatnym oddaniu do użytkowania innym podmiotom w drodze umowy cywilnoprawnej.

5. Do przysługującego instytutowi prawa użytkowania wieczystego gruntów Skarbu Państwa stosuje się przepisy art. 77 ust. 1 i 2.

Art. 55. 1. Rada naukowa instytutu sprawuje bieżący nadzór nad działalnością instytutu, dbając zwłaszcza o wysoki poziom jego działalności naukowej i rozwój osób rozpoczynających karierę naukową, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki.

2. Rada naukowa instytutu w szczególności:

- 1) określa profil instytutu, uwzględniając kierunki rozwoju światowej nauki;
- 2) przyjmuje programy badań, współpracy z zagranicznymi instytucjami naukowymi oraz działalnośći wydawniczej;
- 3) zatwierdza sprawozdania z działalności instytutu;
- 4) dokonuje oceny aktywności naukowej pracowników naukowych instytutu;
- 5) przeprowadza przewody doktorskie, habilitacyjne oraz przedstawia wnioski o nadanie tytułu naukowego, w ramach posiadanych uprawnień;
- 6) podejmuje uchwały w innych sprawach zastrzeżonych do kompetencji rady naukowej w ustawie, statucie Akademii lub statucie instytutu.

Art. 56. 1. W skład rady naukowej instytutu wchodzi, z głosem stanowiącym:

- 1) osoby z tytułem naukowym lub stopniem naukowym doktora habilitowanego zatrudnione w instytucie w pełnym wymiarze czasu pracy lub wybrane przez nie przedstawiciele;
- 2) członkowie Akademii wskazani do udziału w pracach rady naukowej instytutu przez wydział właściwy ze względu na specjalność naukową instytutu;
- 3) osoby z tytułem naukowym, stopniem naukowym doktora habilitowanego lub doktora, specjaliści z różnych dziedzin życia gospodarczego i społecznego oraz praktycznego zastosowania nauki, niezatrudnione w instytucie albo zatrudnione w nim w niepełnym wymiarze czasu pracy, wybrane przez osoby wymienione w pkt 1 i 2;
- 4) wybrani przedstawiciele innych pracowników naukowych zatrudnionych w instytucie w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 5) wybrany przedstawiciel doktorantów, jeżeli instytut prowadzi studia doktoranckie;
- 6) dyrektor instytutu i jego zastępcy do spraw naukowych;
- 7) wskazane przez przewodniczącego centrum, odpowiedniego ze względu na specjalność naukową, nie więcej niż cztery osoby spoza instytutu wyróżniające się wiedzą i znaczącym dorobkiem w dziedzinie objętej zakresem działania instytutu, posiadające co najmniej stopień naukowy doktora.

2. Statut instytutu określa liczbę członków rady naukowej, jednak nie większą niż pięćdziesiąt osób, w tym nie mniej niż 30 % osób spoza instytutu, udział w niej osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4, oraz tryb ich wyboru.

3. Rada naukowa wybiera przewodniczącego i jego zastępców oraz sekretarza. Funkcji tych nie może pełnić dyrektor instytutu ani jego zastępcy.

4. Kadencja rady naukowej trwa 4 lata i rozpoczyna się z początkiem roku kalendarzowego.

Art. 57. 1. Instytuty współpracują w ramach centrów Akademii, zwanych dalej „centrami”.

2. W skład centrów mogą także wchodzić uczelnie, instytuty badawcze, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, przedsiębiorcy prowadzący badania naukowe i prace rozwojowe oraz zagraniczne instytucje naukowe.

3. Centra tworzy Prezydium Akademii, na wniosek Prezesa Akademii, wskazując wydział, z którym dane centrum współpracuje.

4. Centra działają na podstawie umów zawartych między podmiotami wchodzącymi w skład centrów.

5. Umowa o utworzeniu centrum zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) szczegółowych zadań centrum;
- 2) struktury organizacyjnej centrum;
- 3) sposobu reprezentacji centrum;
- 4) sposobu finansowania zadań centrum i jego organów;
- 5) sposobu podejmowania decyzji przez organy centrum;
- 6) odpowiedzialności podmiotów wchodzących w skład centrum za zobowiązania majątkowe centrum.

6. Do zadań centrów należy:

- 1) wspieranie i koordynowanie działalności badawczej instytutów;
- 2) inicjowanie i koordynowanie udziału instytutów, uczelni i innych jednostek naukowych w międzynarodowych programach badawczych;
- 3) inicjowanie organizowania środowiskowych centrów aparaturowych i nadzór nad nimi;
- 4) współdziałanie w organizowaniu środowiskowych studiów doktoranckich;
- 5) organizowanie okresowej wymiany pracowników naukowych pomiędzy instytutami a uczelniami;
- 6) rozwijanie programów staży podoktorskich w instytutach centrów;
- 7) pozyskiwanie i obsługa projektów badawczych międzynarodowych, wspólnych projektów badawczych krajowych i finansowanych z funduszy europejskich.

7. Centrum kieruje przewodniczący, wybrany z grona dyrektorów jednostek działających w ramach danego centrum, po uzyskaniu opinii rady kuratorów wydziału odpowiedniego ze względu na specjalność naukową.

8. Do okresu pełnienia funkcji przewodniczącego centrum stosuje się przepisy art. 53 ust. 6.

9. Dyrektorzy jednostek wchodzących w skład centrum tworzą prezydium centrum. Pracami prezydium kieruje przewodniczący centrum. Zebrania prezydium centrum odbywają się nie rzadziej niż raz na 3 miesiące.

10. Przewodniczący centrum składa corocznie raport z realizacji zadań centrum Prezesowi Akademii w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 58. 1. Akademia może utworzyć instytut międzynarodowy na podstawie porozumienia z zagranicznymi instytucjami lub organizacjami naukowymi. Utworzenie międzynarodowego instytutu, którego zadania dotyczą bezpieczeństwa kraju, wymaga zgody ministra właściwego do spraw zagranicznych, Ministra Obrony Narodowej oraz ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

2. Statut instytutu międzynarodowego stanowi integralną część porozumienia, o którym mowa w ust. 1.

3. Instytut międzynarodowy, utworzony w trybie określonym w ust. 1, jest instytutem Akademii.

Art. 59. 1. Akademia może utworzyć, na podstawie porozumienia z organami administracji rządowej lub samorządowej, wspólny instytut z uczelniami publicznymi lub z innymi jednostkami naukowymi, o których mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. Wspólny instytut może być utworzony na podstawie bezpośrednich porozumień z tymi uczelniami lub innymi jednostkami naukowymi. Przepisy art. 43 i 61–65 stosuje się odpowiednio.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, określa formę prawną wspólnego instytutu.

Art. 60. 1. Utworzenie za granicą instytutu lub filii instytutu następuje na wniosek Prezydium Akademii, w drodze porozumienia zawartego między ministrem właściwym do spraw nauki a właściwym organem administracji państwa, na terytorium którego ma zostać utworzony instytut lub filia instytutu.

2. Do filii instytutu, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 43 i 45.

Art. 61. Prezydium Akademii, na wniosek Prezesa Akademii lub dyrektora instytutu złożony po zasięgnięciu opinii wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu, uzgodniony z ministrem właściwym do spraw nauki, podejmuje uchwałę o połączeniu, podziale, reorganizacji lub likwidacji instytutu.

Art. 62. 1. Połączenie instytutów może polegać na:

- 1) utworzeniu jednego instytutu z dwóch lub więcej instytutów, które w wyniku połączenia tracą osobowość prawną;

- 2) włączeniu do jednego instytutu innego instytutu lub kilku instytutów, które w wyniku połączenia tracą osobowość prawną.

2. Prezydium Akademii, na podstawie projektu umowy między instytutami, podejmuje uchwałę o połączeniu instytutów, która zawiera:

- 1) oznaczenie łączonych instytutów poprzez określenie ich:
 - a) nazw i siedzib,
 - b) numerów identyfikacyjnych REGON,
 - c) numerów identyfikacji podatkowej NIP;
- 2) określenie instytutu utworzonego w wyniku połączenia;
- 3) określenie terminu połączenia i daty sporządzenia sprawozdań finansowych łączonych instytutów.

3. Jeżeli połączenie instytutów następuje w ciągu roku obrotowego, uchwała o połączeniu powinna określać także zasady łączenia planów finansowych instytutów, podziału nagród, premii i innych świadczeń.

4. Przejęcie mienia łączonych instytutów następuje na podstawie ich sprawozdań finansowych sporządzonych na dzień poprzedzający dzień połączenia.

5. Przejęcia mienia oraz zobowiązań i należności łączonych instytutów dokonuje, w formie protokołu zdawczo-odbiorczego, instytut powstający w wyniku połączenia albo instytut, do którego włączono inny instytut lub instytuty.

6. Instytut utworzony w wyniku połączenia lub instytut, do którego włączono inny instytut lub instytuty, wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki, których podmiotem były łączone instytuty.

Art. 63. 1. Podział instytutu może polegać na:

- 1) utworzeniu z instytutu dwóch lub więcej instytutów;
- 2) wydzieleniu z instytutu określonych komórek organizacyjnych w celu włączenia ich do innego instytutu;
- 3) wydzieleniu z instytutu określonych komórek organizacyjnych i utworzeniu innego instytutu lub instytutów.

2. Instytuty utworzone w wyniku podziału przejmują pracowników i mienie instytutu ulegającego podziałowi.

3. Instytuty utworzone w wyniku podziału odpowiadają solidarnie za zobowiązania instytutu ulegającego podziałowi.

4. Uchwała Prezydium Akademii o podziale instytutu zawiera:

- 1) określenie instytutu ulegającego podziałowi:
 - a) nazwę i siedzibę,

- b) numer identyfikacyjny REGON,
- c) numer identyfikacji podatkowej NIP;

2) określenie terminu podziału;

3) określenie instytutów, które będą utworzone w wyniku podziału lub do których będą włączone komórki organizacyjne instytutu ulegającego podziałowi;

4) określenie komórek organizacyjnych, które będą wydzielone z instytutu w celu ich włączenia do innego instytutu lub instytutu tworzonego w wyniku podziału;

5) ustalenia dotyczące sposobu podziału mienia oraz rozliczeń z tytułu zobowiązań, przejęcia uprawnień i obowiązków.

5. Do podziału instytutu stosuje się odpowiednio przepisy art. 62 ust. 3—6.

Art. 64. Reorganizacja instytutu może polegać na:

- 1) zmianie przedmiotu lub zakresu działania instytutu;
- 2) zmianie dotychczasowej nazwy instytutu;
- 3) dokonaniu zmian w strukturze organizacyjnej instytutu:
 - a) likwidacji wyodrębnionej organizacyjnie części instytutu,
 - b) przekazaniu Akademii lub sprzedaży wyodrębnionych organizacyjnie i gospodarczo części instytutu.

Art. 65. 1. Likwidacja instytutu może polegać na:

- 1) przejęciu przez inny instytut lub instytuty, za zgodą dyrektora instytutu przejmującego;
- 2) całkowitym zakończeniu działalności instytutu.

2. Uchwała Prezydium Akademii o likwidacji instytutu zawiera:

- 1) oznaczenie instytutu podlegającego likwidacji;
- 2) oznaczenie dnia otwarcia i zakończenia likwidacji;
- 3) określenie sposobu i trybu zadysponowania mieniem;
- 4) określenie sposobu uregulowania zobowiązań.

3. W przypadku likwidacji instytutu, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jego majątek po zaspokojeniu wierzytelności staje się majątkiem Akademii. Przeznaczenie majątku określa uchwała Prezydium Akademii, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.

4. Aparatura badawcza, księgozbiory, dobra kultury narodowej, które zostały zakupione ze środków publicznych lub pochodzą z darowizn, są wyłączone z postępowania likwidacyjnego lub upadłościowego, i podlegają przekazaniu innemu instytutowi lub innej jednostce naukowej wskazanym w uchwale Prezydium Akademii. Uchwała ta określa tryb oraz warunki tego przekazania.

5. Prawo do patentu na wynalazek, prawa ochronne na wzór użytkowy, prawa z rejestracji wzoru przemysłowego, których właścicielem jest instytut podlegający likwidacji lub instytut, który może być postawiony w stan upadłości, stają się własnością Akademii. Prezydium Akademii, na wniosek Prezesa Akademii, podejmuje uchwałę o ich przeznaczeniu. W przypadku przekazania prawa innemu instytutowi lub innemu podmiotowi uchwała Prezydium Akademii określa warunki i tryb przekazania oraz sposób wykorzystania tego prawa do celów komercyjnych.

Art. 66. 1. Instytut, na wniosek Prezesa Akademii lub na wspólny wniosek zainteresowanych podmiotów podlegających włączeniu lub przekształceniu złożony po zasięgnięciu opinii wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu, może być:

- 1) włączony do uczelni publicznej, po uzgodnieniu z właściwymi organami uczelni, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw nauki;
- 2) włączony do instytutu badawczego w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, po uzgodnieniu z organami instytutu badawczego, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów;
- 3) przekształcony w instytut badawczy w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, określa sposób komisyjnego ustalenia stanu majątkowego, wyceny majątku i przekazania majątku uwzględniający zasady prawidłowej gospodarki tym majątkiem oraz sposób uregulowania zobowiązań i uprawnień pracowników.

3. Do instytutu włączonego do uczelni publicznej, przekształconego w instytut badawczy lub włączonego do instytutu badawczego w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych stosuje się odpowiednio przepisy o łączeniu instytutów.

Art. 67. 1. Instytut może być postawiony w stan upadłości, na wniosek Prezesa Akademii, jeżeli zaprzestał spłaty zadłużenia i wartość jego aktywów nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich zobowiązań, a jego likwidacja w sposób określony w art. 65 jest nieuzasadniona ze względów naukowych lub ekonomicznych.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy prawa upadłościowego.

Art. 68. 1. Pomocniczymi jednostkami naukowymi Akademii są w szczególności: archiwa, biblioteki, muzea, ogrody botaniczne i zagraniczne stacje naukowe.

2. Pomocnicze jednostki naukowe Akademii tworzy, łączy, dzieli, reorganizuje i likwiduje Prezydium Akademii na wniosek Prezesa Akademii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, z zastrzeżeniem ust. 3. Do tworzenia i likwidacji pomocniczej jednostki naukowej stosuje się przepisy art. 44, 45 i art. 65.

3. Zagraniczną stację naukową, tworzy, łączy, dzieli, reorganizuje, likwiduje lub przekształca w instytuty Prezydium Akademii na wniosek Prezesa Akademii, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki i ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

4. Prezes Akademii, z zastrzeżeniem ust. 5, nadaje pomocniczej jednostce naukowej statut, który określa jej zadania i organizację oraz może wskazać wydział Akademii sprawujący nadzór nad jej działalnością. Do jednostki tej stosuje się przepis art. 43 pkt 3.

5. Statut zagranicznej stacji naukowej określający profil zadaniowy stacji nadaje Prezes Akademii w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki i ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

6. Prezes Akademii w drodze regulaminu określi zasady powoływania dyrektorów pomocniczych jednostek naukowych.

Art. 69. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb tworzenia, łączenia, podziału, reorganizacji i likwidacji instytutu, szczegółowy tryb tworzenia i likwidacji pomocniczej jednostki naukowej, sposób komisyjnego ustalania majątku i jego przekazywania oraz sposób uregulowania zobowiązań i uprawnień pracowników jednostek naukowych, mając na uwadze poprawę jakości prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz potencjału naukowego jednostek naukowych, a także racjonalne gospodarowanie środkami finansowymi oraz majątkiem tych jednostek naukowych.

Art. 70. 1. Prezes Akademii może tworzyć i likwidować inne jednostki organizacyjne Akademii, w szczególności domy pracy twórczej, domy zjazdów i konferencji lub domy rencistów.

2. Prezes Akademii nadaje jednostkom wymienionym w ust. 1 statut określający zasady ich działania i strukturę organizacyjną, a także nadzoruje ich działalność. Do jednostek tych stosuje się art. 43 pkt 3.

Rozdział 6

Mienie Akademii

Art. 71. 1. Mienie Akademii obejmuje prawa majątkowe, w szczególności prawo własności, prawo użytkowania wieczystego gruntów oraz własność budynków i urządzeń trwale związanych z gruntami.

2. Mienie Akademii jest przeznaczone do realizacji zadań określonych w art. 2 oraz na wyposażenie jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii.

3. Mienie Akademii przeznaczone jest także jako rezerwa na cele związane z wyposażeniem nowo tworzonych jednostek naukowych oraz innych jednostek organizacyjnych Akademii, a także na cele zapewnienia odpowiedniej bazy naukowo-badawczej dla jednostek już istniejących.

4. Wyposażenie jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii w mienie, o którym mowa w ust. 1, jest poprzedzone sporządzeniem,

na wniosek Prezesa Akademii, analizy określającej niezbędność mienia do prowadzenia działalności statutowej w przypadku tworzenia, łączenia, podziału i reorganizacji tych jednostek.

Art. 72. 1. Gospodarowanie mieniem Akademii, w tym mieniem jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii, odbywa się zgodnie z zasadami celowości, gospodarności i oszczędności oraz zgodnie z wymogami racjonalnej gospodarki.

2. Nieruchomości stanowiące mienie Akademii tworzą zasób nieruchomości.

3. Gospodarowanie zasobem nieruchomości polega na prowadzeniu ewidencji, a także na przekazywaniu nieruchomości na realizację zadań statutowych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii oraz na podejmowaniu wszelkich decyzji i dokumentowaniu wszelkich czynności zmierzających do utrzymania nieruchomości w stanie nie pogorszonym, zgodnie z ich przeznaczeniem, jak również do uzasadnionego inwestowania w te nieruchomości.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 3, obejmuje:

1) oznaczenie nieruchomości na podstawie danych z ewidencji gruntów i budynków, w tym:

- a) nazwę jednostki ewidencyjnej oraz numer i nazwę obrębu,
- b) numer i powierzchnię działki (działek),
- c) liczbę działek ewidencyjnych tworzących nieruchomość,
- d) jednostkę organizacyjną władającą nieruchomością,
- e) tytuł prawny;

2) informacje o prowadzonej dla nieruchomości księdze wieczystej lub zbiorze dokumentów, w tym:

- a) numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów,
- b) sąd rejonowy prowadzący księgę wieczystą,
- c) właściciela lub użytkownika wieczystego,
- d) podstawę prawną nabycia prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego,
- e) inne informacje niezbędne do ustalenia stanu prawnego, w tym informacje o zgłoszonych roszczeniach do nieruchomości.

5. Gospodarowanie zasobem nieruchomości prowadzone jest w celu zapewnienia niezbędnej bazy dla prowadzenia działalności statutowej przez istniejące i nowo tworzone jednostki naukowe i inne jednostki organizacyjne Akademii, zabezpieczenia środków finansowych na realizację zobowiązań określonych prawomocnym wyrokiem sądowym, utrzymania i poprawy stanu nieruchomości oraz zapewnienia wpływu środków na konto pozabudżetowe.

Art. 73. 1. Wartość rynkową mienia Akademii oraz instytutów oblicza się na podstawie średniego kursu ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski według stanu odpowiednio z dnia dokonania czynności prawnej albo z dnia wystąpienia do Prezesa Akademii odpowiednio przez Kanclerza Akademii lub dyrektora instytutu o zgodę.

2. W przypadku rozporządzenia prawem własności lub prawem użytkowania wieczystego nieruchomości, wartość rynkową mienia oblicza się łącznie bez względu na liczbę nabywców ułamkowych części tych praw i liczbę sprzedanych udziałów.

Art. 74. Zbycie lokali mieszkalnych stanowiących własność Akademii wraz ze zbyciem prawa użytkowania wieczystego gruntów będących w użytkowaniu wieczystym Akademii, znajdujących się w zasobie Agencji Nieruchomości Rolnych na rzecz najemców lokali na mocy przepisów szczególnych zwolnione jest z wnoszenia opłaty z tytułu przeniesienia prawa użytkowania wieczystego, o której mowa w art. 17b ust. 5 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.²⁾).

Art. 75. 1. Zbycie lub obciążenie nieruchomości Akademii oraz instytutów o wartości powyżej 50 000 euro wymaga zgody Prezydium Akademii.

2. Czynności prawne dokonane z naruszeniem przepisu określonego w ust. 1, są nieważne.

Art. 76. Akademia odpłatnie zbywa lub odpłatnie oddaje do używania innym podmiotom, na podstawie umów prawa cywilnego, składniki aktywów trwałych, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.³⁾), jeżeli składniki tych aktywów są zbędne do realizacji zadań Akademii oraz do utworzenia rezerwy, o której mowa w art. 71 ust. 3.

Art. 77. 1. Akademia jest zwolniona z opłat rocznych za użytkowanie wieczyste gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa, jeżeli grunty te są wykorzystywane na realizację zadań określonych w art. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do użytkowania wieczystego gruntów wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa. Akademia, z tytułu użytkowania wieczystego tych gruntów ponosi opłaty określone w przepisach o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

3. Akademia jest zwolniona z opłat z tytułu przekazywania prawa własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości rolnych instytutom Akademii.

Rozdział 7

Finanse Akademii

Art. 78. 1. Działalność Akademii jest finansowana ze środków pochodzących z budżetu państwa i z innych źródeł.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 340, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 48, poz. 287.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2782, z 2005 r. Nr 130, poz. 1087, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1459, z 2006 r. Nr 64, poz. 456, Nr 104, poz. 708 i Nr 220, poz. 1600 i 1601, z 2007 r. Nr 173, poz. 1218, z 2008 r. Nr 59, poz. 369 i Nr 220, poz. 1412, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 335 i 340, Nr 98, poz. 817, Nr 161, poz. 1279 i 1281 i Nr 206, poz. 1590 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 47, poz. 278.

2. Środki pochodzące z budżetu państwa, o których mowa w ust. 1, są klasyfikowane w dziale „Nauka” i ujmowane w wyodrębnionej części budżetu państwa — „Polska Akademia Nauk”, której dysponentem jest minister właściwy do spraw nauki.

3. Prezes Akademii wykonuje zadania i kompetencje dysponowania budżetem Akademii. W zakresie, o którym mowa w ust. 2, Prezes Akademii podlega ministrowi właściwemu do spraw nauki.

Art. 79. 1. Przychodami Akademii są:

1) dotacja podmiotowa na pokrycie kosztów bieżącej działalności Akademii, obejmująca:

a) działalność organów i korporacji uczonych Akademii, w tym diety oraz zwrot kosztów podróży oraz zakwaterowania na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy, przysługujące osobom działającym i uczestniczącym w pracach organów oraz korporacji uczonych Akademii,

b) współpracę naukową z zagranicą realizowaną w ramach umów i porozumień podpisanych przez Akademię, w tym składki do organizacji międzynarodowych,

c) działalność Kancelarii Akademii, pomocniczych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych działających w strukturze Akademii,

d) działalność instytutów międzynarodowych w części obejmującej bieżącą eksploatację budynków stanowiących siedzibę tych instytutów oraz koszty utrzymania, administracji i obsługi technicznej, jeżeli umowy międzynarodowe albo porozumienia z zagranicznymi instytucjami lub organizacjami naukowymi nie stanowią inaczej,

e) działalność upowszechniającą naukę, o której mowa w art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;

2) dotacja celowa na zadania w zakresie kształcenia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3;

3) dotacja celowa na finansowanie inwestycji realizowanych przez Kancelarię Akademii, pomocnicze jednostki naukowe i inne jednostki organizacyjne działające w strukturze Akademii;

4) dotacja celowa na wkład własny w programach realizowanych przez Akademię, z udziałem środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej oraz niepodlegających zwrotowi środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, w tym z pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);

5) środki pozyskane przez Akademię zgodnie z odrębnymi przepisami z funduszy strukturalnych lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielanej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), programów ramowych Unii Europejskiej oraz innych źródeł zagranicznych;

- 6) przychody z działalności gospodarczej;
- 7) przychody ze sprzedaży, użytkowania rzeczy i praw majątkowych Akademii;
- 8) darowizny, spadki i zapisy;
- 9) środki finansowe pochodzące z innych źródeł.

2. Dotacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może obejmować:

- 1) nagrody naukowe określone w statucie Akademii;
- 2) koszty audytów prowadzonych w Akademii oraz zlecanych przez Prezesa Akademii do przeprowadzenia w jednostce naukowej lub innej jednostce organizacyjnej Akademii.

3. Przychodami Akademii mogą być również dotacje celowe na finansowanie lub dofinansowanie przekształceń lub restrukturyzacji pomocniczych jednostek naukowych oraz innych jednostek organizacyjnych działających w strukturze Akademii.

4. Restrukturyzacja pomocniczych jednostek naukowych oraz innych jednostek organizacyjnych działających w strukturze Akademii może obejmować zmiany struktury organizacyjnej lub zatrudnienia wynikające ze zmiany profilu prowadzonej działalności.

5. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1—4 oraz w ust. 3, są przekazywane przez ministra właściwego do spraw nauki ze środków ujętych w części budżetu państwa „Polska Akademia Nauk”, jeżeli działalność ta nie jest finansowana ze środków finansowych ujętych w części budżetu państwa „Nauka”.

6. Koszty działalności Akademii są pokrywane z przychodów, o których mowa w ust. 1 i 3.

Art. 80. W przypadku realizacji przez instytut zadań, o których mowa w art. 2 ust. 2 pkt 3 oraz art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. d, Akademia może z przychodów, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 1 i 2, przekazywać tym jednostkom dotacje z przeznaczeniem na dofinansowanie kosztów tych zadań.

Art. 81. Przychody, o których mowa w art. 79 ust. 1 pkt 6—9, Akademia przeznacza na realizację zadań statutowych, w szczególności na rozwój nauki, w tym na promowanie nowatorskich badań, dofinansowywanie inwestycji wspomagających działalność naukową, promowanie rozwoju młodych naukowców, o których mowa w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, przez przyznawanie stypendiów naukowych przez Prezesa Akademii, a także na koszty utrzymania mienia Akademii, w tym remonty, przebudowy lub rozbudowy i inne inwestycje, oraz finansowanie zobowiązań publiczno-prawnych i cywilnoprawnych. Środki te, niewydatkowane w danym roku, przechodzą na rok następny.

Art. 82. 1. Akademia tworzy:

- 1) fundusz statutowy;
- 2) fundusze określone w odrębnych ustawach.

2. Fundusz statutowy Akademii odzwierciedla równowartość netto środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz innych składników majątku stanowiących wyposażenie Akademii.

3. Fundusz statutowy ulega zwiększeniu o wartość zysku netto Akademii.

4. Fundusz statutowy ulega zmniejszeniu o wartość pokrycia straty netto Akademii.

Art. 83. 1. Akademia i jej instytuty mogą, w celu komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych oraz prowadzenia działań z zakresu transferu technologii i promocji nauki, za zgodą ministra właściwego do spraw nauki, tworzyć spółki, obejmować lub nabywać i posiadać udziały oraz akcje spółek handlowych.

2. Wpływy z tytułu dywidend oraz ze zbycia udziałów lub akcji spółek handlowych stanowią przychody Akademii lub jej instytutów.

Art. 84. 1. Akademia prowadzi samodzielną gospodarkę finansową. Podstawą gospodarowania środkami, o których mowa w art. 79 ust. 1 i 3, jest plan finansowy, zwany dalej „planem”.

2. Roczny plan obejmuje:

- 1) przychody z prowadzonej działalności;
- 2) dotacje z budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 3) koszty, w tym:
 - a) wynagrodzenia i składki od nich naliczane,
 - b) płatności odsetkowe wynikające z zaciągniętych zobowiązań,
 - c) zakup towarów i usług;
- 4) środki na wydatki majątkowe;
- 5) środki przyznane innym podmiotom;
- 6) stan należności i zobowiązań na początek i koniec roku;
- 7) stan środków pieniężnych na początek i koniec roku.

3. Do czasu zatwierdzenia planu na podstawie kwot ujętych w ustawie budżetowej podstawą gospodarki finansowej jest projekt planu.

4. Plan jest uchwalany przez Prezydium Akademii na wniosek Prezesa Akademii i podlega zatwierdzeniu w ciągu 21 dni przez ministra właściwego do spraw nauki.

5. Sprawozdania budżetowe z wykonania planu sporządza Prezes Akademii w terminie do 31 marca roku następującego po roku budżetowym i przedstawia je do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw nauki.

6. Instytuty prowadzą samodzielną gospodarkę finansową, pokrywając koszty działalności z przydzielonych im środków publicznych na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki oraz ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146), a także z innych środków pozyskiwanych przez instytuty.

7. Instytuty mogą uczestniczyć w wynikach ekonomicznych osiąganych z tytułu stosowania i upowszechniania efektów ich działalności.

8. Podstawą gospodarki finansowej instytutu jest plan finansowy, który ustala dyrektor po zasięgnięciu opinii rady naukowej.

Art. 85. 1. Instytut tworzy fundusze:

- 1) statutowy;
- 2) rezerwowy;
- 3) zakładowy fundusz świadczeń socjalnych.

2. Instytut może tworzyć fundusze:

- 1) badań własnych;
- 2) stypendialny;
- 3) wdrożeń;
- 4) nagród.

3. Fundusze, o których mowa w ust. 1 i 2, tworzy się na podstawie następujących zasad:

- 1) fundusz statutowy stanowi równowartość majątku na dzień rozpoczęcia działalności;
- 2) fundusz rezerwowy tworzy się z nie mniej niż 8 % zysku netto za poprzedni rok obrotowy;
- 3) zakładowy fundusz świadczeń socjalnych tworzy się na zasadach wynikających z odrębnych przepisów;
- 4) fundusz wdrożeń jest tworzony ze środków przekazanych instytutowi na podstawie umów przez przedsiębiorców wdrażających wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych tego instytutu, z tytułu osiągnięcia wymiernych efektów ekonomicznych wdrożenia;
- 5) fundusz badań własnych oraz fundusz stypendialny tworzone są z zysku netto za poprzedni rok obrotowy oraz darowizny;
- 6) fundusz nagród instytut tworzy w ciężar kosztów działalności w bieżącym roku obrotowym, do wysokości odpisu 8,5 % sumy wynagrodzeń otrzymanych przez pracowników tej jednostki w poprzednim roku obrotowym, uwzględniając składniki wynagrodzeń przyjmowane do obliczania ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy, a także wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy; wysokość odpisu ustala dyrektor instytutu; jeżeli dokonanie odpisu powodowałoby w bieżącym roku obrotowym ujemny wynik finansowy lub zwiększyłoby ujemny wynik, odpisu nie dokonuje się.

4. Fundusze, o których mowa w ust. 1 i 2, zmniejsza się lub zwiększa na następujących zasadach:

- 1) fundusz statutowy instytutu zwiększa się o odpis z zysku netto i darowizny;
- 2) fundusz rezerwowy służy na pokrycie strat instytutu; w przypadku gdy strata netto będzie wyższa niż fundusz rezerwowy, pozostała część straty zostanie pokryta z funduszu statutowego;
- 3) w przypadku gdy fundusz rezerwowy osiągnie wartość 1/5 funduszu statutowego, instytut może nie dokonywać odpisu z zysku;
- 4) odpisu na fundusz nagród dokonuje się zaliczkowo w bieżącym roku obrotowym, z tym że wypłata nagród następuje w następnym roku, po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego instytutu warunki wypłat ze środków tego funduszu określa zakładowy układ zbiorowy pracy lub regulamin wynagradzania;
- 5) środki funduszu wdrożeniowego przeznacza się na wypłatę nagród za osiągnięcie efektów wdrożenia; warunki wypłat ze środków tego funduszu określa zakładowy układ zbiorowy pracy lub regulamin ustalony przez instytut.

5. Zysk netto instytutu przeznacza się na zwiększenie:

- 1) funduszu rezerwowego;
- 2) funduszu badań własnych;
- 3) funduszu statutowego;
- 4) funduszu nagród;
- 5) funduszu stypendialnego;
- 6) zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

6. Niewykorzystane w danym roku kalendarzowym środki funduszy instytutu przechodzą na rok następny.

Art. 86. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb finansowania i gospodarki finansowej Akademii oraz gospodarki finansowej jej instytutów, sposób sporządzania planu finansowego, sprawozdawczości i rozliczania kosztów przez Akademię i jej instytuty, z zachowaniem zasady prawidłowej gospodarki majątkiem Akademii i jej instytutów.

Rozdział 8

Pracownicy jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii

Art. 87. Jednostki naukowe Akademii mogą zatrudniać:

- 1) pracowników naukowych;
- 2) pracowników badawczo-technicznych;
- 3) pracowników bibliotecznych, dokumentacji i informacji naukowej;

- 4) pracowników inżynierskich i technicznych;
- 5) pracowników organizacyjno-ekonomicznych i administracyjnych;
- 6) pracowników na stanowiskach robotniczych i obsługi.

Art. 88. 1. Pracownicy naukowcy mogą być zatrudniani na stanowiskach:

- 1) profesora zwyczajnego;
- 2) profesora nadzwyczajnego;
- 3) profesora wizytującego;
- 4) adiunkta;
- 5) asystenta.

2. Pracownicy badawczo-techniczni mogą być zatrudniani na stanowiskach:

- 1) głównego specjalisty do spraw środowiskowej aparatury badawczej;
- 2) specjalisty.

Art. 89. 1. Na stanowisku profesora zwyczajnego można zatrudnić osobę, która posiada tytuł naukowy.

2. Na stanowisku profesora nadzwyczajnego można zatrudnić osobę, która posiada stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy.

3. Na stanowisku profesora wizytującego można zatrudnić osobę, która:

- 1) przebywa na urlopie bezpłatnym w innej jednostce naukowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, i posiada stopień naukowy doktora habilitowanego lub tytuł naukowy, lub
- 2) na stałe zamieszkuje za granicą i posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

4. Zatrudnienie na stanowisku profesora wizytującego nie może być dłuższe niż 3 lata.

5. Na stanowisku adiunkta można zatrudnić osobę, która posiada co najmniej stopień naukowy doktora.

6. Na stanowisku asystenta można zatrudnić osobę, która posiada tytuł zawodowy magistra lub równorzędny.

7. Na stanowisku specjalisty lub głównego specjalisty do spraw obsługi środowiskowej aparatury badawczej, o których mowa w art. 88 ust. 2, można zatrudnić osobę, która posiada stopień naukowy doktora.

8. Przy zatrudnianiu na stanowisku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1—4, cudzoziemca lub obywatela polskiego, który stopień naukowy lub tytuł naukowy uzyskał za granicą, można odstąpić od wymagań określonych w ust. 1—3 i 5.

9. Przy zatrudnianiu na stanowisku, o którym mowa w art. 88 ust. 1 pkt 5 i ust. 2, cudzoziemca lub obywatela polskiego, który uzyskał za granicą co najmniej tytuł zawodowy, można odstąpić od wymagań określonych w ust. 6 i 7.

Art. 90. Bibliotekarze oraz pracownicy dokumentacji i informacji naukowej mogą być zatrudnieni na stanowiskach:

- 1) kustosza dyplomowanego;
- 2) starszego kustosza dyplomowanego;
- 3) asystenta bibliotecznego;
- 4) adiunkta bibliotecznego;
- 5) asystenta dokumentacji i informacji naukowej;
- 6) adiunkta dokumentacji i informacji naukowej;
- 7) dokumentalisty dyplomowanego;
- 8) starszego dokumentalisty dyplomowanego.

Art. 91. 1. Stosunek pracy na stanowisku profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego nawiązuje się na podstawie mianowania albo umowy o pracę. Na podstawie mianowania zatrudnia się wyłącznie osobę posiadającą tytuł naukowy profesora. Wyłącznie na podstawie umowy o pracę można zatrudnić osobę, która:

- 1) posiada ustalone prawo do emerytury lub renty;
- 2) jest zatrudniona w jednostce naukowej Akademii w niepełnym wymiarze czasu pracy;
- 3) jest zatrudniona na podstawie mianowania w innej jednostce naukowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

2. Stosunek pracy z innymi pracownikami naukowymi niż określeni w ust. 1 nawiązuje się przez zawarcie umowy o pracę na czas nieokreślony lub na czas określony, niezbędny do wykonania określonego zadania badawczego.

3. Mianowania na stanowisko profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego dokonuje Prezes Akademii, na wniosek dyrektora właściwej jednostki naukowej, po uzyskaniu opinii rady naukowej.

4. Umowę o pracę zawiera dyrektor właściwej jednostki naukowej.

5. Zatrudnienie pracownika naukowego jest poprzedzone konkursem ogłaszanym na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej ministra właściwego do spraw nauki. Sposób i tryb przeprowadzania konkursów na poszczególne stanowiska naukowe uchwała rada naukowa instytutu lub dyrektor pomocniczej jednostki naukowej.

Art. 92. 1. Okres zatrudnienia na stanowisku adiunkta niemającego stopnia naukowego doktora habilitowanego nie może przekroczyć 8 lat, a asystenta niemającego stopnia naukowego doktora — 6 lat.

2. Bieg terminów, o których mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu na czas trwania urlopu macierzyńskiego i wychowawczego oraz urlopu dla poratowania zdrowia.

Art. 93. W jednostkach naukowych na stanowiskach, o których mowa w art. 88, może być zatrudniona osoba nieposiadająca obywatelstwa polskiego bez konieczności uzyskania zezwolenia wojewody, o którym mowa w art. 87 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 94. 1. Do podstawowych obowiązków pracowników naukowych należy wykonywanie zadań statutowych jednostek naukowych, w szczególności prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, ogłaszanie i upowszechnianie ich wyników oraz udział w realizacji podjętych przez jednostkę zadań w zakresie kształcenia.

2. Pracownicy naukowcy mogą prowadzić w zatrudniającej ich jednostce naukowej badania podjęte z własnej inicjatywy za zgodą dyrektora. W tym przypadku korzystanie przez pracownika z warsztatu badawczego jednostki naukowej nie może kolidować z programem badań naukowych, porządkiem wewnętrznym i możliwościami materialnymi jednostki naukowej.

3. Podjęcie przez pracownika naukowego dodatkowego zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej bez uzyskania wcześniejszej zgody dyrektora jednostki naukowej stanowi podstawę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem w jednostce naukowej stanowiącej podstawowe miejsce pracy.

4. Osoby pełniące funkcję dyrektora jednostki naukowej mogą podejmować dodatkowe zatrudnienie w ramach stosunku pracy lub prowadzić działalność gospodarczą za zgodą Prezesa Akademii. Wykonywanie przez dyrektora zatrudnienia w ramach stosunku pracy lub prowadzenie działalności gospodarczej bez zgody Prezesa Akademii powoduje odwołanie z funkcji dyrektora jednostki naukowej.

5. Wypowiedzenia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 3, dokonuje dyrektor, a odwołania z funkcji, o której mowa w ust. 4, Prezes Akademii.

6. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do pracowników naukowych podejmujących zatrudnienie w ramach stosunku pracy:

1) w urzędach, o których mowa w art. 1 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, 2 i 4a ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁵⁾);

2) w organach towarzystw naukowych i zawodowych;

3) w organach wymiaru sprawiedliwości;

4) w instytucjach kultury;

5) w Kancelarii Akademii, korporacji uczonych i organach Akademii.

7. Dyrektor instytutu przedstawia do wiadomości odpowiedniej rady kuratorów wydziału właściwego ze względu na specjalność naukową instytutu informację o pracownikach, o których mowa w ust. 3–6. Informacja ta jest uwzględniana przy ocenie instytutu, o której mowa w art. 28 ust. 4 pkt 1.

Art. 95. W jednostkach naukowych i innych jednostkach organizacyjnych Akademii nie może powstać stosunek podległości służbowej między małżonkami oraz osobami pozostającymi ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia oraz w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli.

Art. 96. 1. Pracownicy naukowcy podlegają ocenom okresowym, dokonywanym przez radę naukową, obejmującym wyniki ich pracy, przy czym asystenci i adiunkci nie rzadziej niż raz na 2 lata, a profesorowie nie rzadziej niż raz na 4 lata. Szczegółowy tryb i częstotliwość dokonywania ocen określa rada naukowa instytutu w regulaminie zatwierdzonym przez wiceprezesa Akademii nadzorującego prace wydziału.

2. Pracownikom naukowym Akademii przysługuje prawo odwołania od oceny ich działalności zawodowej, w szczególności od oceny ich pracy. Odwołanie składa się do wiceprezesa Akademii nadzorującego pracę odpowiedniego wydziału. Regulamin odwołań ustala Prezes Akademii.

Art. 97. Pracownicy naukowcy oraz pracownicy badawczo-techniczni mają prawo do urlopu wypoczynkowego w wymiarze 36 dni w roku kalendarzowym.

Art. 98. 1. Pracownikom Akademii przysługuje dodatek za wysługę lat:

1) pracownikom naukowym — w wysokości 3 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 3 latach pracy, wzrastający o 1 % w każdym następnym roku, do 20 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy;

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 81, poz. 531.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589 oraz z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505.

- 2) pozostałym pracownikom — w wysokości 5 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 5 latach pracy, wzrastający o 1 % w każdym następnym roku, do 20 % miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego po 20 latach pracy.

2. Za wieloletnią pracę pracownikom Akademii przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach pracy — 75 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 2) po 25 latach pracy — 100 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 3) po 30 latach pracy — 150 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 4) po 35 latach pracy — 200 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 5) po 40 latach pracy — 300 % wynagrodzenia miesięcznego;
- 6) po 45 latach pracy — 400 % wynagrodzenia miesięcznego.

Art. 99. Pracownikowi Akademii przechodzącemu na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia obliczonego według zasad obowiązujących przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

Art. 100. Pracownik naukowy zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy po przepracowaniu co najmniej 3 lat w instytucie ma prawo do płatnego urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze nieprzekraczającym jednego roku według zasad i trybu określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.⁶⁾).

Art. 101. 1. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowym może ulec rozwiązaniu w drodze porozumienia stron w każdym czasie.

2. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym pracownikiem naukowym, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, może nastąpić w przypadku:

- 1) czasowej niezdolności do pracy spowodowanej chorobą, jeżeli okres tej niezdolności przekracza okres zasiłkowy, a w przypadku stwierdzenia przez uprawnionego lekarza poprawy stanu zdrowia i możliwości powrotu do pracy, jeżeli okres ten przekracza 2 lata;
- 2) wszczęcia postępowania w sprawie likwidacji instytutu;

- 3) otrzymania przez mianowanego pracownika naukowego, w okresie nie krótszym niż rok, dwóch kolejnych ocen negatywnych, o których mowa w art. 96;

- 4) podjęcia dodatkowego zatrudnienia lub prowadzenia działalności gospodarczej bez uzyskania zgody dyrektora, o której mowa w art. 94 ust. 3.

3. Rozwiązanie stosunku pracy z mianowanym pracownikiem naukowym bez wypowiedzenia może nastąpić w przypadku:

- 1) trwałej utraty zdolności do pracy na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej orzeczeniem lekarza orzecznika w rozumieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 224), jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia pracownika na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy pracownik odmawia przejścia do innej pracy;
- 2) niedostarczenia w wyznaczonym terminie orzeczenia potwierdzającego zdolność do pracy na zajmowanym stanowisku, wydanego przez lekarza prowadzącego badania okresowe lub kontrolne;
- 3) dopuszczenia się przez niego:
 - a) czynu określonego w art. 115 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.⁷⁾) stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu,
 - b) stwierdzonego prawomocnym orzeczeniem komisji dyscyplinarnej na podstawie orzeczenia komisji do spraw etyki w nauce:
 - przywłaszczenia sobie autorstwa albo wprowadzenia w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu albo artystycznego wykonania,
 - rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania,
 - rozpowszechnienia, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego artystycznego wykonania albo publicznego zniekształcenia takiego utworu, artystycznego wykonania, fonogramu, wideogramu lub nadania,
 - naruszenia w inny sposób cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych,
 - fałszowania badań lub wyników badań naukowych,
 - innego oszustwa naukowego;
- 4) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo umyślne.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359 i Nr 75, poz. 471.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

4. Stosunek pracy z mianowanym pracownikiem naukowym może być rozwiązany również z innych ważnych przyczyn, po uzyskaniu zgody rady naukowej instytutu.

Art. 102. 1. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego wygasa z mocy prawa w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że mianowanie nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów;
- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd utraty praw publicznych;
- 3) prawomocnego orzeczenia środka karnego w postaci zakazu zajmowania określonego stanowiska, w przypadku gdy orzeczenie to dotyczy wykonywania obowiązków pracownika naukowego;
- 4) upływu trzymiesięcznego okresu nieobecności w pracy z powodu tymczasowego aresztowania;
- 5) odbywania kary pozbawienia wolności lub ograniczenia wolności;
- 6) upływu okresu mianowania;
- 7) śmierci pracownika naukowego.

2. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego zatrudnionego na stanowisku profesora zwyczajnego lub nadzwyczajnego wygasa z końcem roku, w którym ukończył on 70. rok życia.

3. Wygaśnięcie stosunku pracy stwierdza dyrektor.

4. Stosunek pracy mianowanego pracownika naukowego pełniącego funkcję dyrektora z końcem roku, w którym ukończył on 70. rok życia, przekształca się — na czas pozostały do zakończenia pełnienia tej funkcji — w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.

Art. 103. Organem właściwym do rozwiązywania stosunku pracy z mianowanym pracownikiem naukowym jest Prezes Akademii.

Art. 104. Zasady wynagradzania pracowników instytutów określa się w zakładowych układach zbiorowych pracy albo w zakładowych regulaminach wynagradzania.

Art. 105. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, warunki wynagradzania pracowników pomocniczych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii oraz tryb przyznawania innych świadczeń związanych z wykonywaną pracą, uwzględniając kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje oraz zakres realizowanych obowiązków.

Art. 106. W sprawach nieuregulowanych przepisami ustawy do pracowników instytutów, pomocniczych jednostek naukowych i innych jednostek organizacyjnych Akademii stosuje się przepisy Kodeksu pracy.

Rozdział 9

Odpowiedzialność dyscyplinarna pracowników naukowych i badawczo-technicznych zatrudnionych w jednostkach naukowych Akademii

Art. 107. Pracownicy naukowcy i badawczo-techniczni zatrudnieni w jednostkach naukowych Akademii ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za rażące naruszenie obowiązków lub uchybienie godności pracownika nauki.

Art. 108. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z pozbawieniem prawa do pełnienia funkcji kierowniczych w instytucie na okres do 5 lat.

2. Odpis orzeczenia o udzieleniu kary dyscyplinarnej z uzasadnieniem włącza się do akt osobowych pracownika naukowego lub badawczo-technicznego.

Art. 109. 1. Karę upomnienia za przewinienia dyscyplinarne mniejszej wagi nakłada dyrektor po uprzednim wysłuchaniu pracownika naukowego lub badawczo-technicznego.

2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny ukarany przez dyrektora karą upomnienia może wnieść odwołanie do komisji dyscyplinarnej. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o ukaraniu.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, komisja nie może wymierzyć kary surowszej.

Art. 110. 1. W sprawach dyscyplinarnych pracowników naukowych lub badawczo-technicznych orzekają:

- 1) w pierwszej instancji — komisja dyscyplinarna w jednostce naukowej w składzie trzech członków;
- 2) w drugiej instancji — komisja dyscyplinarna do spraw pracowników naukowych i badawczo-technicznych jednostek naukowych przy Prezesie Akademii w składzie trzech członków.

2. W składzie orzekającym komisji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, co najmniej jeden z członków powinien posiadać tytuł zawodowy magistra na kierunku prawo.

3. Przewodniczącym składu orzekającego powinien być pracownik naukowy zatrudniony na stanowisku nie niższym niż obwiniony.

Art. 111. 1. Komisja dyscyplinarna, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1, pochodzi z wyboru. Tryb wyboru członków komisji określa statut jednostki naukowej Akademii.

2. Komisję dyscyplinarną, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, powołuje Prezes Akademii.

3. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 110 ust. 1, są niezawisłe w zakresie orzekania.

4. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 110 ust. 1, rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu oraz opinii komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39.

5. W sprawach naruszeń dyscyplinarnych, które stanowią jednocześnie naruszenie zasad etyki w nauce, w szczególności określonych w art. 112 ust. 3 pkt 1–4, komisja dyscyplinarna może zwrócić się o wydanie opinii do komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39. Opinia komisji do spraw etyki w nauce wiąże komisję dyscyplinarną w ustaleniu treści naruszenia.

6. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

7. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 1, trwa 4 lata.

8. Kadencja komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, trwa 4 lata i odpowiada kadencji organów Akademii.

9. Obsługę komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, zapewniają komórki organizacyjne Kancelarii Akademii.

Art. 112. 1. Postępowanie dyscyplinarne komisja dyscyplinarna wszczyna na wniosek rzecznika dyscyplinarnego.

2. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 6 miesięcy od dnia powzięcia odpowiednio przez dyrektora lub Prezesa Akademii wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego nałożenie kary oraz po upływie 5 lat od popełnienia tego czynu. Jeżeli czyn stanowi przestępstwo, okres ten nie może być krótszy od okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające z urzędu w przypadku, gdy pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu zarzuca się popełnienie czynu polegającego na:

- 1) przywłaszczeniu sobie autorstwa albo wprowadzeniu w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu;
- 2) rozpowszechnieniu, bez podania nazwiska lub pseudonimu twórcy, cudzego utworu w wersji oryginalnej albo w postaci opracowania;
- 3) naruszeniu cudzych praw autorskich lub praw pokrewnych w inny sposób;
- 4) fałszowaniu badań lub wyników badań naukowych i prac rozwojowych lub dokonaniu innego oszustwa naukowego;
- 5) przyjmowaniu, w związku z pełnieniem funkcji lub zajmowaniem stanowiska w jednostce naukowej, korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicy;

6) powoływaniu się na wpływy w jednostce naukowej, instytucji państwowej lub samorządowej albo wywoływaniu przekonania innej osoby lub utwierdzaniu jej w przekonaniu o istnieniu takich wpływów i podjęciu się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę;

7) udzieleniu albo obiecywaniu udzielenia korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w załatwieniu sprawy w jednostce naukowej, polegające na wywarcu wpływu na decyzję, działanie lub zaniechanie osoby pełniącej funkcję lub zajmującej stanowisko w jednostce naukowej, w związku z pełnieniem tej funkcji lub zajmowaniem stanowiska.

4. Jeżeli w okresie, o którym mowa w ust. 2, wszczęto postępowanie dyscyplinarne, karalność czynu uzasadniającego nałożenie kary ustaje z upływem 2 lat od dnia wszczęcia postępowania.

5. Nie stosuje się przedawnienia w odniesieniu do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego wobec pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, któremu zarzuca się popełnienie czynu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1–5.

6. Kary dyscyplinarne określone w art. 108 ust. 1 ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia o ukaraniu, dołączony do akt osobowych pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, podlega usunięciu po upływie 3 lat, a w przypadku kary określonej w art. 108 ust. 1 pkt 3 po upływie 5 lat od dnia doręczenia mu prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, jeżeli w tym okresie nie został on ukarany dyscyplinarnie lub prawomocnie skazany za przestępstwo umyślne.

Art. 113. 1. Rzecznika dyscyplinarnego w instytucie powołuje rada naukowa instytutu spośród pracowników naukowych tego instytutu, a w pomocniczej jednostce naukowej dyrektor spośród pracowników naukowych tej jednostki.

2. Rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców przy komisji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, powołuje Prezes Akademii spośród pracowników naukowych posiadających co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

3. W przypadku powzięcia przez organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego, wiadomości o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną organ niezwłocznie poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu wszczęcie postępowania wyjaśniającego.

4. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego powoływanego przez radę naukową instytutu lub dyrektora pomocniczej jednostki naukowej trwa 4 lata.

5. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego powoływanego przez Prezesa Akademii trwa 4 lata i odpowiada kadencji organów Akademii.

6. Organ, który powołał rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców może ich odwołać przed upływem kadencji w przypadku złożenia rezygnacji lub z innego uzasadnionego powodu.

Art. 114. 1. Obwiniony ma prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy.

2. W przypadku gdy obwiniony uchyla się od uczestnictwa w postępowaniu, postępowanie może toczyć się pod jego nieobecność.

3. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej w pierwszej instancji strony mogą się odwołać do komisji, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

4. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 110 ust. 1 pkt 2, stronom służy odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji. Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego nie służy kasacja.

5. O prawomocnym orzeczeniu w sprawach naruszeń, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1—4, komisja dyscyplinarna przekazuje informację do wiadomości organu przyznającego środki finansowe na naukę.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

- 1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 2) po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe fakty lub dowody nieznane w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;
- 3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 110, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 6 pkt 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny w trybie określonym w ust. 4.

8. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie 3 lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo — po upływie okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa lub w razie wykonania kary i jej zatarcia.

9. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności — także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.

Art. 115. 1. Dyrektor może zawiesić w pełnieniu obowiązków pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne lub dyscyplinarne, a także w toku postępowania wyjaśniającego, jeżeli ze względu na wagę i wiarygodność przedstawionych zarzutów celowe jest odsunięcie go od wykonywania obowiązków.

2. Pracownik naukowy lub badawczo-techniczny zostaje z mocy prawa zawieszony w pełnieniu obowiązków z dniem jego tymczasowego aresztowania.

3. Zawieszenie w pełnieniu obowiązków nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy, chyba że przeciwko pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu toczy się nadal postępowanie karne.

Art. 116. 1. Wynagrodzenie zasadnicze pracownika naukowego lub badawczo-technicznego w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków może ulec obniżeniu, a tymczasowo aresztowanego ulega ograniczeniu najwyżej do połowy, w zależności od stanu rodzinnego pracownika naukowego lub badawczo-technicznego, począwszy od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zawieszenie. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków nie przysługują dodatki do wynagrodzenia oraz wynagrodzenie za godziny nadwymiarowe.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne lub karne zakończy się umorzeniem z braku dowodów winy albo wydaniem orzeczenia lub wyroku uniewinniającego, pracownikowi naukowemu lub badawczo-technicznemu należy wypłacić pozostałą część pełnego wynagrodzenia.

Art. 117. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego, przebieg postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego, sposób i warunki wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów, a także sposób wykonywania kar dyscyplinarnych i ich zatarcia, z zachowaniem przejrzystości tych postępowań oraz zapewnieniem bezstronności osób przeprowadzających te postępowania.

Art. 118. Do postępowania dyscyplinarnego wobec pracowników naukowych i badawczo-technicznych w sprawach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem art. 82.

Rozdział 10

Przepis końcowy

Art. 119. Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. — Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

620

USTAWA

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki

Rozdział 1

Termin wejścia w życie ustaw reformujących system nauki

Art. 1. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615) wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Art. 2. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616) wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Art. 3. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617) wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r.

Art. 4. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytucjach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618) wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r., z wyjątkiem art. 39 ust. 2, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Art. 5. Ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619) wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 45, art. 71 ust. 3 i 4, art. 72 ust. 3 i 5, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;
- 2) art. 5 i art. 78–86, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Art. 6. Z dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 1 traci moc ustawa z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049), z wyjątkiem art. 16 i art. 21–31, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2010 r.

Art. 7. Z dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 2 traci moc ustawa z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 115, poz. 789 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241).

Art. 8. Z dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 4 traci moc ustawa z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993 oraz z 2009 r. Nr 168, poz. 1323).

Art. 9. Z dniem wejścia w życie ustawy wymienionej w art. 5 traci moc ustawa z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 75, poz. 469, z późn. zm.¹⁾), z wyjątkiem art. 5 oraz art. 60–67, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2010 r.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 141, poz. 943, z 1999 r. Nr 49, poz. 484, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 164, poz. 1365 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 10. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2006 r. Nr 136, poz. 969, z późn. zm.²⁾) w art. 12 w ust. 2:

1) w pkt 3:

- a) wyrazy „placówki naukowe” zastępuje się wyrazami „instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe”,
- b) po wyrazach „Polskiej Akademii Nauk” dodaje się wyrazy „, w odniesieniu do gruntów, które są niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619)”;

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instytuty badawcze;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.³⁾) w art. 4 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) instytuty badawcze.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613) w art. 7 w ust. 2:

1) w pkt 3:

- a) wyrazy „placówki naukowe” zastępuje się wyrazami „instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe”,
- b) po wyrazach „Polskiej Akademii Nauk” dodaje się wyrazy „, w odniesieniu do nieruchomości lub ich części, które są niezbędne do realizacji zadań, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619)”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 191, poz. 1412, Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825, z 2007 r. Nr 109, poz. 747, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i Nr 237, poz. 1655 oraz z 2009 r. Nr 56, poz. 458.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777 oraz z 2010 r. Nr 34, poz. 190.

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instytuty badawcze, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 14, poz. 89, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. Do publicznego zakładu opieki zdrowotnej prowadzonego przez instytut badawczy stosuje się przepisy niniejszej ustawy, z zachowaniem przepisów o instytutach badawczych.”;

2) w art. 43e ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Szpital może udostępniać publicznej uczelni medycznej, uczelni publicznej prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, Polskiej Akademii Nauk, instytutowi badawczemu prowadzącemu publiczny zakład opieki zdrowotnej lub Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego oddział szpitalny, zwany dalej „oddziałem klinicznym”, na potrzeby wykonywania zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

2. Udostępnianie oddziału klinicznego następuje na podstawie umowy cywilnoprawnej zawartej przez kierownika zakładu opieki zdrowotnej (szpitala) odpowiednio z publiczną uczelnią medyczną, uczelnią publiczną prowadzącą działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, Polską Akademią Nauk, instytutem badawczym prowadzącym publiczny zakład opieki zdrowotnej lub Centrum Medycznego Kształcenia Podyplomowego. Zawarcie umowy wymaga zgody podmiotu, który utworzył zakład opieki zdrowotnej (szpital).”;

3) art. 54a otrzymuje brzmienie:

„Art. 54a. Do instytutów badawczych będących publicznymi zakładami opieki zdrowotnej w rozumieniu art. 35d stosuje się odpowiednio przepisy art. 54.”;

4) w art. 66 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) medycznym instytutom badawczym,”.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2005 r. Nr 45, poz. 435, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pracowników leśnych jednostek naukowych, instytutów badawczych i doświadczalnych, w związku z wykonywaniem badań naukowych i doświadczeń z zakresu leśnictwa i ochrony przyrody;”;

2) w art. 35a w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracownikom leśnych zakładów doświadczalnych szkół wyższych oraz pracownikom instytutów badawczych statutowo działających na rzecz leśnictwa.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1700, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 17b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Polska Akademia Nauk, szkoły wyższe oraz instytuty badawcze wnoszą z tytułu użytkowania wieczystego opłaty roczne równe cenie 20 kg żyta z hektara przeliczeniowego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym. Opłaty te wnosi się bez uprzedniego wezwania, na rachunek Agencji do dnia 15 lutego każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”;

2) w art. 24 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Polskiej Akademii Nauk, izbie rolniczej, Krajowej Radzie Izb Rolniczych, publicznej szkole wyższej lub instytutowi badawczemu — na cele służące wykonywaniu ich zadań statutowych;”.

Art. 16. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 123, poz. 849, Nr 166, poz. 1172, Nr 176, poz. 1240 i Nr 181, poz. 1290, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 76, poz. 641, Nr 98, poz. 817, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1707.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 157, poz. 1315, Nr 167, poz. 1399 i Nr 175, poz. 1460 i 1462, z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 59, poz. 405, Nr 64, poz. 427 i Nr 181, poz. 1286, z 2008 r. Nr 163, poz. 1011 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 340, Nr 69, poz. 595, Nr 92, poz. 753 i Nr 157, poz. 1241.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 340, Nr 98, poz. 817 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 48, poz. 287.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847, z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 19, poz. 100, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545, Nr 69, poz. 587, Nr 79, poz. 666, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 157, poz. 1241, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 352 i Nr 75, poz. 473.

1) w art. 17 w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dochodów uzyskanych z działalności polegającej na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego, paliwowego, tytoniowego, spirytusowego, winiarskiego, piwowarskiego, a także pozostałych wyrobów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,5 %, oraz wyrobów z metali szlachetnych albo z udziałem tych metali lub dochodów uzyskanych z handlu tymi wyrobami; zwolnieniem objęte są jednak dochody jednostek naukowych i instytutów badawczych, w rozumieniu odrębnych przepisów, uzyskane z działalności polegającej na wytwarzaniu wyrobów przemysłu elektronicznego,”;

2) w art. 18b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za nowe technologie, w rozumieniu ust. 1, uważa się wiedzę technologiczną w postaci wartości niematerialnych i prawnych, w szczególności wyniki badań i prac rozwojowych, która umożliwia wytwarzanie nowych lub udoskonalanie wyrobów lub usług i która nie jest stosowana na świecie przez okres dłuższy niż ostatnich 5 lat, co potwierdza opinia niezależnej od podatnika jednostki naukowej w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o Polskim Instytucie Spraw Międzynarodowych (Dz. U. Nr 156, poz. 777, z 2001 r. Nr 128, poz. 1403, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 oraz z 2008 r. Nr 227, poz. 1505) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. W sprawach nieuregulowanych niniejszą ustawą do Instytutu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące instytutów badawczych. Ministrem właściwym w rozumieniu tych przepisów jest minister właściwy do spraw zagranicznych.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 168, poz. 1186, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) instytutów badawczych;”;

2) w art. 38 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) w przypadku instytutu badawczego — minister nadzorujący instytut;”;

3) w art. 39 pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) dotyczące pełnomocników spółdzielni, przedsiębiorstw państwowych oraz instytutów badawczych i zakresu ich pełnomocnictwa;”.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 888, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 53, poz. 434 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

Art. 19. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. Nr 106, poz. 681, z późn. zm.⁹⁾) w art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Instytut jest instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618), nadzorowanym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, i jest dofinansowywany w formie dotacji z budżetu państwa, z części będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw zdrowia, w zakresie zadań określonych w ustawie.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) instytutów badawczych lub podmiotów, do których stosuje się odpowiednio przepisy o instytutach badawczych,”.

Art. 21. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości (Dz. U. z 2007 r. Nr 42, poz. 275 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 730 i 732 i Nr 227, poz. 1505) w art. 4 w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wspieranie działalności instytucji otoczenia przedsiębiorstw działających na rzecz wzrostu innowacyjności przedsiębiorstw i gospodarki, takich jak: instytuty badawcze, centra badawczo-rozwojowe, centra transferu technologii, inkubatory przedsiębiorczości i parki technologiczne;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 102 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej oraz Państwowy Instytut Geologiczny są instytutami badawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618).”;

2) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy administracji publicznej, instytuty badawcze, a także zakłady oraz właściciele urządzeń wodnych obowiązani są do nieodpłatnego przekazywania danych niezbędnych do prowadzenia katastru wodnego.”.

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 117, poz. 756, z 2001 r. Nr 126, poz. 1382, z 2003 r. Nr 223, poz. 2215 oraz z 2007 r. Nr 166, poz. 1172.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 924 i Nr 154, poz. 1799, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 60, poz. 535 i Nr 180, poz. 1759, z 2004 r. Nr 116, poz. 1207, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 143.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 267, poz. 2255, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 21, poz. 125, Nr 64, poz. 427, Nr 75, poz. 493, Nr 88, poz. 587, Nr 147, poz. 1033, Nr 176, poz. 1238, Nr 181, poz. 1286 i Nr 231, poz. 1704, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1664 oraz z 2010 r. Nr 44, poz. 253.

Art. 23. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz. U. Nr 200, poz. 1682, z późn. zm.¹²⁾) w art. 7 w ust. 2:

1) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) instytuty naukowe i pomocnicze jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk;”;

2) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) instytuty badawcze;”.

Art. 24. W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1365) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studia doktoranckie określone w niniejszej ustawie, zwane dalej „studiami doktoranckimi”, mogą prowadzić placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi, posiadające uprawnienie do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego. Przez placówki naukowe niebędące szkołami wyższymi rozumie się instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze i międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) po art. 41 dodaje się art. 41a w brzmieniu:

„Art. 41a. 1. Uczestnicy studiów doktoranckich prowadzonych w instytutach naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutach badawczych lub międzynarodowych instytutach naukowych mogą tworzyć samorząd doktorantów.

2. Do samorządu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące samorządu doktorantów działającego w uczelniach na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹³⁾).”.

Art. 25. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 216, poz. 1826, z 2005 r. Nr 143, poz. 1199, Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 245, poz. 1775 i Nr 249, poz. 1825, z 2008 r. Nr 116, poz. 730 oraz z 2009 r. Nr 56, poz. 458.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359 i Nr 75, poz. 471.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 216, poz. 1367, Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206 i Nr 95, poz. 790 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531.

1) w art. 4:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) badania naukowe — badania naukowe i prace rozwojowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615);”;

b) w pkt 10 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) uczelnię lub jednostkę naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. b—e ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;”;

2) w art. 60a ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uczelnie, jednostki naukowe wymienione w art. 2 pkt 9 lit. b—e ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki oraz centra badawczo-rozwojowe, o których mowa w ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej, są zwolnione z obowiązku, o którym mowa w ust. 4.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 97 otrzymuje brzmienie:

„Art. 97. Zasady i tryb finansowania badań naukowych i prac rozwojowych prowadzonych w uczelni, zakwalifikowanych do finansowania ze środków przewidzianych w budżecie państwa na naukę, określa ustawa z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615).”;

2) w art. 143 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 142 ust. 1, rozstrzygają samodzielnie wszelkie zagadnienia faktyczne oraz prawne i nie są związane rozstrzygnięciami innych organów stosujących prawo, z wyjątkiem prawomocnego skazującego wyroku sądu oraz opinii komisji do spraw etyki w nauce.”;

3) po art. 144 dodaje się art. 144a w brzmieniu:

„Art. 144a. W sprawach naruszeń dyscyplinarnych, które stanowią jednocześnie naruszenie zasad etyki w nauce, w szczególności określonych w art. 144 ust. 3 pkt 1—5, komisja dyscyplinarna może zwrócić się o wydanie opinii do komisji do spraw etyki w nauce, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619). Opinia komisji do spraw etyki w nauce wiąże komisję dyscyplinarną w ustaleniu treści naruszenia.”;

¹⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359 i Nr 75, poz. 471.

4) art. 146 otrzymuje brzmienie:

„Art. 146. 1. Obwiniony ma prawo do korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy. W przypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wnosi o orzeczenie kary, o której mowa w art. 140 ust. 1 pkt 4, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, przewodniczący składu orzekającego wyznacza obrońcę z urzędu spośród nauczycieli akademickich uczelni.

2. W przypadku gdy obwiniony uchyli się od uczestnictwa w postępowaniu, postępowanie może toczyć się pod jego nieobecność.

3. Od orzeczenia uczelnianej komisji dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich strony mogą się odwołać do komisji, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2, w terminie czternastu dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

4. Od prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej, o której mowa w art. 142 ust. 1 pkt 2, stronom służy odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie — Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Do odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące apelacji. Od orzeczenia sądu apelacyjnego nie służy skarga kasacyjna.

5. Informację o prawomocnym orzeczeniu w sprawach naruszeń, o których mowa w art. 144 ust. 3 pkt 1—5, komisja dyscyplinarna przekazuje do wiadomości organu przyznającego środki finansowe na naukę.

6. Postępowanie dyscyplinarne zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:

1) w związku z postępowaniem dopuszczono się rażącego naruszenia prawa, a istniejąca uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;

2) po wydaniu orzeczenia ujawniono nowe fakty lub dowody nieznane w chwili jego wydania, wskazujące na to, że obwiniony jest niewinny, skazano go za popełnienie innego czynu lub komisja bezpodstawnie umorzyła postępowanie;

3) w trakcie postępowania naruszono przepisy, przez co uniemożliwiono lub w poważnym stopniu utrudniono obwinionemu korzystanie z prawa do obrony, albo skład komisji nie odpowiadał warunkom określonym w art. 142, albo zasiadała w niej osoba podlegająca wyłączeniu.

7. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyny wymienionej w ust. 6 pkt 1, jeżeli była ona przedmiotem rozpoznania przez sąd apelacyjny w trybie określonym w ust. 4.

8. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść obwinionego nie jest dopuszczalne po jego śmierci albo po upływie trzech lat od popełnienia czynu będącego podstawą orzeczenia, a gdy czyn stanowił przestępstwo — po upływie okresu przedawnienia ścigania tego przestępstwa lub w razie wykonania kary i jej zatarcia.

9. Wniosek o wznowienie postępowania dyscyplinarnego mogą składać, w terminie trzydziestu dni od dnia powzięcia wiadomości o przyczynie uzasadniającej wznowienie: obwiniony, obrońca, rzecznik dyscyplinarny, a po śmierci obwinionego lub gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do jego poczytalności — także jego małżonek, krewny w linii prostej, brat lub siostra.”.

Art. 27. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944—1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 4:

1) w pkt 44 lit. b i c otrzymują brzmienie:

„b) osoba zajmująca w publicznej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk lub w instytutach badawczych stanowisko kierownika lub zastępcy kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej, w szczególności dziekana albo prodziekana wydziału,

c) osoba zajmująca w publicznej szkole wyższej, w Polskiej Akademii Nauk lub w instytutach badawczych stanowisko dyrektora instytutu, wicedyrektora instytutu, kanclerza, kwestora, prezesa, wiceprezesa, sekretarza naukowego;”;

2) pkt 54 dodany przez art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 15 czerwca 2007 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 115, poz. 789 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241) otrzymuje brzmienie:

„54) dyrektor i zastępcy dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju;”;

3) pkt 54 dodany przez art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1242) oznacza się jako pkt 55;

4) dodaje się pkt 56 w brzmieniu:

„56) dyrektor i zastępcy dyrektora Narodowego Centrum Nauki.”.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571, Nr 115, poz. 789, Nr 165, poz. 1171 i Nr 176, poz. 1242, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 79, poz. 522.

Art. 28. W ustawie z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 116, poz. 730 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 473) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) badania — badania naukowe w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615);”,

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) jednostka naukowa — jednostkę naukową w rozumieniu art. 2 pkt 9 lit. a—e ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;”,

c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) prace rozwojowe — prace rozwojowe w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;”;

2) w art. 17:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca niebędący instytutem badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618), prowadzący badania lub prace rozwojowe, może uzyskać status centrum badawczo-rozwojowego, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) w ust. 6 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) w przypadku spółki handlowej powstałej w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji instytutu badawczego — informację o wysokości ulg podatkowych przysługujących temu instytutowi badawczemu w ostatnim roku obrotowym jego działalności.”,

c) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji instytutu badawczego otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w ust. 2.

8. Przepis ust. 7 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 15 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków i opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.”;

3) w art. 35 uchyla się ust. 1 i 2.

Art. 29. W ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2009 r. Nr 52, poz. 417 i Nr 76, poz. 641) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dokumentacja medyczna może być udostępniona także szkole wyższej lub instytutowi badawczemu do wykorzystania w celach naukowych, bez ujawniania nazwiska i innych danych umożliwiających identyfikację osoby, której dokumentacja dotyczy.”.

Art. 30. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146) w art. 9 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, instytutów badawczych, banków i spółek prawa handlowego.”.

Art. 31. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. — Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706) w art. 92 w ust. 1 uchyla się pkt 2.

Rozdział 3

Przepisy dostosowujące i przejściowe do ustawy o zasadach finansowania nauki

Art. 32. 1. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 5, art. 13 ust. 2 i 3, art. 14 ust. 5, art. 14a ust. 2, art. 15 ust. 5 i 6, art. 16 ust. 3, art. 20 i art. 20a ust. 3 ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 6, art. 22 ust. 5, art. 23 ust. 2 i 3, art. 25 ust. 7, art. 26 ust. 3, art. 28 ust. 6, art. 29 ust. 5, art. 33 ust. 4 i art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

2. Do czasu przyznania jednostkom naukowym kategorii na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki jednostki naukowe posiadające kategorię przyznaną na podstawie ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki otrzymują następujące kategorie:

- 1) A — jednostki naukowe posiadające kategorię 1;
- 2) B — jednostki naukowe posiadające kategorię 2 lub 3;
- 3) C — jednostki naukowe posiadające kategorię 4 lub 5.

3. Jednostki naukowe, o których mowa w ust. 5, zostaną ocenione przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie nie dłuższym niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. Na podstawie tej oceny przyznana zostanie kategoria A+, A, B lub C.

Art. 33. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki Krajowy Program Badań Naukowych i Prac Rozwojowych, ustanowiony na podstawie ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, zostanie przez ministra właściwego do

spraw nauki poddany ewaluacji w celu dostosowania do wymagań Krajowego Programu Badań określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. Po dokonaniu ewaluacji Krajowy Program Badań zostanie przedłożony Radzie Ministrów zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Art. 34. 1. Do finansowania i rozliczania zadań, na które zostały przyznane środki finansowe przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Z dniem 1 stycznia 2011 r. zadania Rady Nauki działającej na podstawie ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki w zakresie finansowania i rozliczania zadań przejmują powołane przez ministra właściwego do spraw nauki zespoły, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Art. 35. 1. Przy rozpatrywaniu i kwalifikowaniu wniosków dotyczących przyznania środków finansowych na naukę nierozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Z dniem 1 stycznia 2011 r. zadania Rady Nauki w zakresie rozpatrywania i kwalifikowania wniosków przejmują powołane przez ministra właściwego do spraw nauki zespoły, o których mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 i 3 oraz ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. W przypadkach, w których wnioski zostały poddane ocenie na zasadach dotychczasowych, oceny nie powtarza się.

3. Do wniosków o przyznanie środków finansowych na działalność statutową złożonych i nierozpatrzonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 36. Do czasu przekazania zadań do realizacji Narodowemu Centrum Badań i Rozwoju, o których mowa w art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, zadania te realizuje i finansuje minister właściwy do spraw nauki, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki.

Art. 37. Przepisu art. 6 ust. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki nie stosuje się w roku budżetowym, w którym zostanie utworzone Narodowe Centrum Nauki.

Art. 38. 1. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki, jednostki naukowe posiadające kategorię 1 lub 2, otrzymaną na podstawie oceny parametrycznej, przeprowadzonej zgodnie z ustawą z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, oraz środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności zgłoszą kandydatów do pierwszego składu Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.

2. Z dniem 1 stycznia 2011 r. minister właściwy do spraw nauki powoła na okres 2 lat dziesięciu członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych spośród kandydatów zgłoszonych przez środowisko naukowe i pięciu członków Komitetu spośród kandydatów zgłoszonych przez środowiska społeczno-gospodarcze. Pozostałych członków Komitetu powołuje się na okres 4 lat.

Rozdział 4

Przepisy dostosowujące i przejściowe do ustawy o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju

Art. 39. 1. Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju i zastępcy Dyrektora powołani na podstawie ustawy wymienionej w art. 7 niniejszej ustawy pełnią obowiązki do dnia powołania Dyrektora na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

2. Minister właściwy do spraw nauki ogłasza konkurs na stanowisko Dyrektora Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

Art. 40. 1. Minister właściwy do spraw nauki powołuje Radę Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

2. Rada Narodowego Centrum Badań i Rozwoju powołana na podstawie ustawy wymienionej w art. 7 niniejszej ustawy ulega rozwiązaniu z dniem powołania Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, o której mowa w ust. 1.

3. Rada Narodowego Centrum Badań i Rozwoju pierwszej kadencji jest powoływana na 2 lata. Przewodniczącemu i wskazanym przez niego czternastu członkom Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, minister właściwy do spraw nauki przedłuża kadencję o 2 lata.

4. Powołanie pozostałych piętnastu członków Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju na czteroletnią kadencję dokonuje się zgodnie z art. 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

Art. 41. Pracownicy Biura Narodowego Centrum Badań i Rozwoju powołanego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 7 niniejszej ustawy, z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, stają się pracownikami Biura Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w rozumieniu tej ustawy. Do pracowników Biura Narodowego Centrum Badań i Rozwoju stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 42. Z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju majątek Narodowego Centrum Badań i Rozwoju utworzonego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 7 niniejszej ustawy, staje się majątkiem Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.

Art. 43. 1. W terminie 15 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, Dyrektor Narodowego Centrum Badań i Rozwoju opracowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw nauki do zatwierdzenia projekt planu finansowego Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, pozytywnie zaopiniowany przez Radę Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

2. Podstawę gospodarki finansowej Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, w okresie od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju do dnia zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw nauki planu finansowego Narodowego Centrum Badań i Rozwoju, stanowi plan finansowy Narodowego Centrum Badań i Rozwoju utworzonego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 7 niniejszej ustawy.

Art. 44. Realizację zadań Narodowego Centrum Badań i Rozwoju utworzonego na podstawie ustawy, o której mowa w art. 7 niniejszej ustawy, rozpoczętą przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, kontynuuje się na zasadach dotychczasowych.

Art. 45. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 1 ust. 4, art. 4 ust. 5 i art. 5 ust. 3 ustawy wymienionej w art. 7 niniejszej ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 1 ust. 5, art. 33 ust. 2 i art. 45 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Rozdział 5

Przepisy dostosowujące i przejściowe do ustawy o Narodowym Centrum Nauki

Art. 46. 1. Minister właściwy do spraw nauki powołuje, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki, bez zachowania trybu określonego w art. 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, Pełnomocnika do spraw utworzenia Narodowego Centrum Nauki i ustala jego wynagrodzenie.

2. Pełnomocnik kieruje pracą Narodowego Centrum Nauki do czasu powołania Dyrektora Narodowego Centrum Nauki. Do Pełnomocnika stosuje się przepisy art. 11 ust. 1–3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki.

3. Pełnomocnik, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, przygotowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw nauki do zatwierdzenia plan finansowy Narodowego Centrum Nauki na okres od dnia jego utworzenia do końca roku obrotowego.

Art. 47. 1. Minister właściwy do spraw nauki powołuje członków pierwszej kadencji Rady Narodowego Centrum Nauki na okres 2 lat spośród co najmniej dwudziestu czterech kandydatów wskazanych przez Zespół Identyfikujący Członków Rady w trybie art. 14

ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki, w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki.

2. W terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki jednostki naukowe posiadające kategorię 1, otrzymaną na podstawie oceny parametrycznej przeprowadzonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki i organizacje reprezentujące środowisko naukowe zgłoszą do Zespołu Identyfikującego Członków Rady kandydatów do pierwszej Rady Narodowego Centrum Nauki.

3. Minister właściwy do spraw nauki, przed upływem pierwszej kadencji Rady Narodowego Centrum Nauki, po zasięgnięciu opinii jej Przewodniczącego, przedłuży okres powołania dwunastu członków Rady Narodowego Centrum Nauki na kolejne 2 lata.

Art. 48. 1. Minister właściwy do spraw nauki przekaze Narodowemu Centrum Nauki umowy dotyczące projektów badawczych zawarte:

- 1) od dnia 1 stycznia 2010 r. — w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki;
- 2) w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r. — w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki;
- 3) w okresie od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. — w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki.

2. Minister właściwy do spraw nauki, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki przekaze do realizacji Narodowemu Centrum Nauki zadania dotyczące współpracy międzynarodowej realizowanej w formie projektów międzynarodowych niewspółfinansowanych.

3. Z dniem przekazania Narodowemu Centrum Nauki umów, o których mowa w ust. 1, Narodowe Centrum Nauki staje się ich stroną. Do finansowania i rozliczania tych umów stosuje się przepisy art. 34 niniejszej ustawy.

4. Postępowania dotyczące projektów badawczych wszczęte i niezakończone decyzją ministra właściwego do spraw nauki do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki, toczą się przed ministrem właściwym do spraw nauki na zasadach określonych w art. 35 niniejszej ustawy. Umowy o realizację i finansowanie projektów badawczych zawiera Dyrektor Narodowego Centrum Nauki.

5. Do czasu przekazania umów i projektów międzynarodowych niewspółfinansowanych, o których mowa w ust. 1 i 2, do Narodowego Centrum Nauki zadania te realizuje i finansuje minister właściwy do spraw nauki.

Rozdział 6

**Przepisy dostosowujące i przejściowe do ustawy
o instytutach badawczych**

Art. 49. 1. Jednostki badawczo-rozwojowe działające na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, które uzyskały kategorię 1, 2, 3, 4 lub 5 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, stają się instytutami badawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych. Do jednostek tych stosuje się przepisy art. 32 ust. 2.

2. Jednostki, o których mowa w ust. 1, które uzyskały kategorię 2, 3 lub 4 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, podlegają audytowi, o którym mowa w art. 36 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych. Audyt dokonywany jest w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 1, które uzyskały kategorię 5 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, są włączane do instytutów badawczych, przekształcane w instytucje gospodarki budżetowej, likwidowane bądź podlegają komercjalizacji, w trybie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Art. 50. Państwowe instytuty badawcze działające na podstawie ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych stają się państwowymi instytutami badawczymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Art. 51. Rada Główna Jednostek Badawczo-Rozwojowych staje się Radą Główną Instytutów Badawczych. Kadencja nowej Rady Główniej Instytutów Badawczych trwa do końca kadencji Rady Główniej Jednostek Badawczo-Rozwojowych.

Art. 52. Dyrektor jednostki badawczo-rozwojowej, powołany na to stanowisko przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, pełni tę funkcję do końca okresu, na który był powołany.

Art. 53. 1. Rada naukowa jednostki badawczo-rozwojowej zaliczonej do kategorii 1 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, która na podstawie art. 49 ust. 1 niniejszej ustawy stała się instytutem badawczym, działa w dotychczasowym składzie, jednak nie dłużej niż 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

2. Rada naukowa jednostki badawczo-rozwojowej zaliczonej do kategorii 2, 3 lub 4 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, która na podstawie art. 49 ust. 2 niniejszej ustawy stała się instytutem badawczym, działa w dotychczasowym składzie, jednak nie dłużej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

3. Rada naukowa jednostki badawczo-rozwojowej zaliczonej do kategorii 5 na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki, działa w dotychczasowym składzie, jednak nie dłużej niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Art. 54. Instytuty badawcze dostosują swoje statuty i regulaminy organizacyjne do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 55. 1. Do stosunków pracy nawiązanych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych stosuje się przepisy tej ustawy.

2. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych na podstawie mianowania na stanowisku profesora stają się pracownikami zatrudnionymi na podstawie mianowania na stanowisku profesora zwyczajnego.

3. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora stają się pracownikami zatrudnionymi na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

4. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych na stanowisku docenta, które posiadają stopień naukowy doktora habilitowanego stają się pracownikami zatrudnionymi na stanowisku profesora nadzwyczajnego.

5. Osoby zatrudnione w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych na stanowisku docenta, które posiadają stopień naukowy doktora, mogą zostać zatrudnione na stanowisku profesora nadzwyczajnego, pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny dorobku i osiągnięć naukowych, dokonanej przez radę naukową. W pozostałych przypadkach stają się pracownikami zatrudnionymi na stanowisku adiunkta.

Art. 56. Do spraw dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 57. Instytuty badawcze dostosują strukturę podległości służbowej pracowników do postanowień art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 58. Instytuty badawcze w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych dostosują zasady wynagradzania do postanowień art. 63 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych.

Art. 59. Studia doktoranckie prowadzone przez instytut naukowo-badawczy stają się studiami doktoranckimi instytutu badawczego.

Art. 60. 1. Spółka handlowa powstała w wyniku komercjalizacji lub prywatyzacji jednostki badawczo-rozwojowej otrzymuje status centrum badawczo-rozwojowego na okres do dnia rozpatrzenia jej wniosku o nadanie tego statusu, bez konieczności zachowania warunków określonych w art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem złożenia przez spółkę wniosku w terminie 15 miesięcy od dnia przekształcenia. W przypadku gdy wniosek nie zostanie uwzględniony, spółka jest obowiązana do zapłaty podatków i opłat należnych za okres zwolnienia w terminie miesiąca od dnia uprawomocnienia się decyzji w sprawie wniosku.

Art. 61. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 11, art. 21 ust. 4, art. 40 ust. 4, art. 72 ustawy, o której mowa w art. 8 niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 8 ust. 6, art. 9 ust. 5, art. 10, art. 25 ust. 6 i art. 61 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy.

Rozdział 7

Przepisy dostosowujące i przejściowe do ustawy o Polskiej Akademii Nauk

Art. 62. Polska Akademia Nauk działająca na podstawie ustawy z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk staje się Polską Akademią Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 63. 1. Kadencja organów Polskiej Akademii Nauk i jej placówek naukowych oraz innych jednostek organizacyjnych wygasa z upływem terminów określonych w dotychczasowych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Organy instytutów Akademii, których kadencja kończy się przed 30 czerwca 2011 r. wyłaniane są na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 64. Dotychczasowi członkowie rzeczywiści, zagraniczni i korespondenci stają się członkami Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 65. 1. Wybory członków Polskiej Akademii Nauk w kadencji 2007–2010 przeprowadza się na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wybory Prezesa i wiceprezesów Polskiej Akademii Nauk na kadencję 2011–2014 przeprowadza się na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. Prezydium Akademii na kadencję 2011–2014 zostanie wyłonione nie później niż do 30 czerwca 2011 r.

4. Do czasu wyłonienia nowego składu Prezydium Akademii, ale nie później niż do 30 czerwca 2011 r., Prezydium działa w dotychczasowym składzie.

Art. 66. Pierwszy Kanclerz Polskiej Akademii Nauk jest wybierany nie później niż w ciągu 3 miesięcy od rozpoczęcia kadencji organów Polskiej Akademii Nauk w latach 2011–2014.

Art. 67. Pierwsze rady kuratorów zostaną wyłonione nie później niż w ciągu 3 miesięcy od rozpoczęcia kadencji organów Polskiej Akademii Nauk w latach 2011–2014.

Art. 68. Pierwsza kadencja komisji do spraw etyki w nauce kończy się wraz z upływem kadencji organów Akademii przypadającej na lata 2011–2014.

Art. 69. 1. Polska Akademia Nauk, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, pomocnicze placówki naukowe oraz inne jednostki organizacyjne Polskiej Akademii Nauk dostosowują swoje statuty i regulaminy organizacyjne do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk w terminie 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

2. Do czasu ustanowienia nowego statutu lub innych wewnętrznych przepisów, o których mowa w ust. 1, obowiązują dotychczasowe postanowienia ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 70. 1. Prezes Polskiej Akademii Nauk oraz dyrektorzy instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, w terminie 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy, ustalą zasób nieruchomości Polskiej Akademii Nauk i instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk niezbędnych do realizacji zadań określonych w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, oraz przeznaczonych na utworzenie rezerwy, o której mowa w art. 71 ust. 3 tej ustawy.

2. Prezes Polskiej Akademii Nauk oraz dyrektorzy instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, najpóźniej w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, sporządzą i podadzą do wiadomości Prezesa Rady Ministrów, ministra właściwego do spraw nauki i ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa wykazy nieruchomości przeznaczonych do odpłatnego zbycia albo zrzekną się na rzecz Skarbu Państwa lub gminy nieruchomości, które zostały uznane za zbędne do realizacji zadań Polskiej Akademii Nauk określonych w art. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk oraz przeznaczonych na rezerwę, o której mowa w art. 71 ust. 3 tej ustawy.

Art. 71. 1. Jednostki organizacyjne Polskiej Akademii Nauk nieposiadające osobowości prawnej utworzone na podstawie ustawy z dnia 25 kwietnia 1997 r. o Polskiej Akademii Nauk z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk mogą działać w ramach Polskiej Akademii Nauk na zasadach określonych w statucie Polskiej Akademii Nauk, z zastrzeżeniem ust. 2–4.

2. Pomocnicze placówki naukowe stają się pomocniczymi jednostkami naukowymi w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

3. Placówki naukowe nieposiadające osobowości prawnej mogą ulec przekształceniu. Do przekształceń stosuje się odpowiednio przepisy art. 61–67 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

4. Do czasu przekształcenia, placówki naukowe, o których mowa w ust. 3, działają w strukturze Polskiej Akademii Nauk i posiadają status pomocniczych jednostek naukowych w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

5. Do pracowników placówek, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepisy dotyczące pracowników pomocniczych jednostek naukowych.

Art. 72. 1. Z dniem 1 stycznia 2011 r. Polska Akademia Nauk wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z jednostek, o których mowa w art. 71 ust. 1 niniejszej ustawy.

2. W przypadku likwidacji jednostek, o których mowa w art. 71 ust. 1 niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3, w 2010 r. przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku połączenia jednostki naukowej nieposiadającej osobowości prawnej z instytutem naukowym Polskiej Akademii Nauk lub jej przekształcenia w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk wstępują one we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki jednostek, o których mowa w ust. 1.

Art. 73. Polska Akademia Nauk i instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk zachowują udziały i akcje, objęte lub nabyte przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, w spółkach zarejestrowanych do tego dnia.

Art. 74. Do stosunków pracy nawiązanych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk stosuje się przepisy tej ustawy, z zastrzeżeniem że:

- 1) dotychczasowi profesorowie uzyskują stanowisko profesora zwyczajnego;
- 2) dotychczasowi docenci uzyskują stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Art. 75. Do maksymalnego okresu zatrudnienia na stanowiskach asystenta lub adiunkta osób, z którymi nawiązano stosunek pracy na tych stanowiskach przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 76. 1. Stosunki pracy osób, o których mowa w art. 95 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, powstałe przed dniem wejścia w życie tej ustawy ulegają przekształceniu lub rozwiązaniu za wypowiedzeniem w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stosunki pracy osób podlegających ochronie szczególnej, wynikającej z odrębnych przepisów, ulegają przekształceniu lub rozwiązaniu za wypowiedzeniem po zakończeniu tego okresu.

Art. 77. Świadczenia przysługujące pracownikom naukowym za okres usprawiedliwionej nieobecności w pracy, niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia spowodowanego chorobą zakaźną, rozpoczęty przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, są rozliczane do czasu ich zakończenia zgodnie z przepisami dotychczas obowiązującymi.

Art. 78. Do spraw dyscyplinarnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 79. 1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. Prezes Rady Ministrów sprawuje nadzór nad Polską Akademią Nauk w zakresie zgodności działania jej organów z przepisami ustawowymi i statutem Polskiej Akademii Nauk, w tym w zakresie gospodarki finansowej.

2. Do dnia 31 grudnia 2010 r. do gospodarki finansowej prowadzonej przez Polską Akademię Nauk, instytuty, pomocnicze jednostki naukowe i inne jednostki organizacyjne Polskiej Akademii Nauk stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 80. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3, art. 43, art. 47 ust. 5, art. 67 oraz art. 86 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 9 niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 ust. 3, art. 49 ust. 5, art. 69, art. 86 i art. 105 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy.

Rozdział 8

Przepis końcowy

Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2010 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2010 r.;
- 2) art. 10 pkt 1 lit. b oraz art. 12 pkt 1 lit. b, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Marszałek Sejmu wykonujący obowiązki
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej: *B. Komorowski*

621**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 21 maja 2010 r.

**w sprawie wprowadzenia programu wykrywania występowania zakażeń wirusem choroby
niebieskiego języka na 2010 r.**

Na podstawie art. 57 ust. 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278, Nr 60, poz. 372 i Nr 78, poz. 513) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się program wykrywania występowania zakażeń wirusem choroby niebieskiego języka na 2010 r., który jest określony w załączniku do rozporządzenia.

2. Program, o którym mowa w ust. 1, stanowi program monitorowania choroby niebieskiego języka i program nadzoru nad tą chorobą w rozumieniu art. 4

rozporządzenia Komisji (WE) nr 1266/2007 z dnia 26 października 2007 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących dyrektywy Rady 2000/75/WE w odniesieniu do kontroli, monitorowania, nadzoru i ograniczeń przemieszczeń niektórych zwierząt należących do gatunków podatnych na zarażenie chorobą niebieskiego języka (Dz. Urz. UE L 283 z 27.10.2007, str. 37, z późn. zm.).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 21 maja 2010 r. (poz. 621)

PROGRAM WYKRYWANIA WYSTĘPOWANIA ZAKAŻEŃ WIRUSEM CHOROBY NIEBIESKIEGO JĘZYKA NA 2010 R.

1. Identyfikacja programu

Państwo członkowskie: Rzeczpospolita Polska
Choroba: choroba niebieskiego języka (Bluetongue)

2. Dane historyczne dotyczące rozwoju epidemiologicznego choroby niebieskiego języka

Z uwagi na brak stwierdzanych ognisk choroby niebieskiego języka na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz dotychczas uzyskiwane ujemne wyniki biernego nadzoru klinicznego w kierunku choroby niebieskiego języka u zwierząt pochodzących z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeprowadzanego zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1266/2007 z dnia 26 października 2007 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących dyrektywy Rady 2000/75/WE w odniesieniu do kontroli, monitorowania, nadzoru i ograniczeń przemieszczania niektórych zwierząt należących do gatunków podatnych na zarażenie chorobą niebieskiego języka (Dz. Urz. UE L 283 z 27.10.2007, str. 37, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem nr 1266/2007”, należy uznać, że choroba ta nie występuje endemicznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie z uwagi na właściwości wirusa, zachodzące zmiany klimatyczne oraz występowanie choroby niebieskiego języka w państwach graniczących z Rzeczpospolitą Polską nie należy wykluczać takiego zagrożenia w najbliższej przyszłości.

Od dnia wejścia w życie rozporządzenia nr 1266/2007 — od dnia 2 listopada 2007 r. — na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostały wprowadzone z państw członkowskich Unii Europejskiej liczne sztuki bydła, u których wykryto przeciwciała dla wirusa choroby niebieskiego języka oraz materiał genetyczny wirusa tej choroby. Wszystkie sztuki bydła, u których w badaniach wirusologicznych metodą RT-PCR potwierdzono obecność materiału genetycznego wirusa, zostały zabite.

W związku z występowaniem w państwach sąsiednich, w pobliżu zachodniej i południowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej, choroby wywołanej przez serotyp BTV-8 oraz ze względu na wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego uzyskano dodatni wynik badania serologicznego oraz wirusologicznego w kierunku choroby niebieskiego języka, należy przyjąć, że choroba ta może pojawić się w każdej chwili na tych obszarach kraju, na których zostało wprowadzone bydło przywiezione w ramach handlu wewnątrzwspólnotowego.

W dniu 16 maja 2008 r. Rzeczpospolita Polska wprowadziła, zgodnie z art. 9a rozporządzenia nr 1266/2007, dodatkowe warunki na okres przejściowy dla zwierząt objętych zwolnieniem przewidzianym w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia. Komisja Europejska stoi na stanowisku, że warunki te powinny być stosowane jedynie w przypadku uzasadnionego ryzyka przeniesienia choroby niebieskiego języka. Stąd też, zgodnie z tymi warunkami, bydło wprowadzane z państw członkowskich Unii Europejskiej, w których choroba występuje powszechnie, musi być przed wysyłką na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaszczepione lub poddane dwóm badaniom serologicznym w celu wykrycia przeciwciał, w których to badaniach uzyskano dodatni wynik.

W dniu 15 kwietnia 2009 r. na obszarze stref zamkniętych znajdowały się niektóre powiaty położone w województwach: dolnośląskim, lubuskim, opolskim i zachodniopomorskim. Wyznaczenie stref zamkniętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wynika z wystąpienia ognisk choroby niebieskiego języka na terytorium Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Czeskiej.

3. Opis programu

3.1. Cel programu

Obowiązek realizacji programu wynika z art. 4 rozporządzenia nr 1266/2007. Jest on prowadzony na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w strefach zamkniętych w rozumieniu art. 2 lit. d ww. rozporządzenia oraz poza tymi strefami. Program obejmuje badania serologiczne i wirusologiczne, prowadzone zgodnie z ust. 1.1.2.2 załącznika I do rozporządzenia nr 1266/2007.

Program badań ma na celu:

- 1) stwierdzenie wystąpienia określonego serotypu wirusa (BTV-8) lub wykrycie wprowadzenia innych serotypów;
- 2) wykrycie dowodów transmisji wirusa poza strefy zamknięte przez losowe badania serologiczne prowadzone na terytorium całego kraju.

Badania serologiczne zostały zaplanowane w taki sposób, aby umożliwić wykrycie serokonwersji z 95 % prawdopodobieństwem, przy założeniu, że odsetek seroreagentów w populacji gatunków podatnych na zakażenie na obszarze danego powiatu wynosi 20 %.

Badane będą bydło i owce w wieku powyżej 3 miesięcy. Za bydło uważa się zwierzęta z gatunków: bydło domowe (*Bos taurus*) i bawoły (*Bubalus bubalus*). Dzikie zwierzęta żyjące na wolności oraz zwierzęta w ogrodach zoologicznych nie będą badane.

Powiatowy lekarz weterynarii na podstawie analizy ryzyka, ze szczególnym uwzględnieniem warunków środowiskowych sprzyjających występowaniu muchówek z rodzaju *Culicoides* (teren podmokły, bliskość zbiorników wodnych), określa, w jakich stadach będą pobierane próbki do badań.

Przyjmuje się, że na potrzeby programu geograficzną jednostką odniesienia jest powiat jako jednostka administracyjna.

Badania serologiczne będą przeprowadzane trzykrotnie, w odstępach 2 miesięcy, w okresie największej aktywności wektora choroby — muchówek z rodzaju *Culicoides* — od maja do dnia 15 września 2010 r. Pierwsze próbkobranie odbędzie się w maju, drugie w lipcu, a trzecie — w pierwszej połowie września. Pobrane próbki będą badane techniką immunoenzymatyczną ELISA.

W przypadku uzyskania dodatniego wyniku w badaniu serologicznym u zwierząt, u których wykryto przeciwciała przeciwko wirusowi, zostaną ponownie pobrane próbki krwi do badań wirusologicznych (test PCR) w celu wykrycia materiału genetycznego wirusa choroby niebieskiego języka.

3.2. Przewidywane korzyści wynikające z wprowadzenia programu

Dzięki wprowadzeniu programu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej będzie można uzyskać i przeanalizować informacje dotyczące sytuacji epidemiologicznej zarówno w strefach zamkniętych na terytorium kraju, jak i poza nimi.

W sytuacji, gdy badania prowadzone w ramach programu wykażą, że choroba niebieskiego języka nie występuje u zwierząt znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzona zostanie zasadność zniesienia stref zamkniętych na terytorium kraju oraz uchylecia restrykcji dotyczących przemieszczania zwierząt. W przypadku zniesienia tych stref wykonanie wymienionych badań będzie miało wpływ na zwiększenie konkurencyjności polskich hodowców i producentów bydła na rynku unijnym, jak również na rynkach państw trzecich.

Jeżeli zostaną stwierdzone przypadki wystąpienia choroby niebieskiego języka na terytorium kraju, badania prowadzone w ramach programu pozwolą na ich wczesne wykrycie, co umożliwi niezwłoczne zastosowanie środków administracyjnych w celu likwidacji ognisk choroby. Pozwoli to na ograniczenie strat wynikających ze zmniejszenia produkcji zwierzęcej oraz strat związanych z wykonaniem nakazów i zakazów administracyjnych nałożonych przy zwalczaniu choroby niebieskiego języka (np. nakaz zabicia zwierząt, ograniczenia w przemieszczaniu zwierząt), ponoszonych przez hodowców i producentów bydła i owiec lub podmioty zajmujące się obrotem zwierzętami.

3.3. Przewidywana liczba próbek do badań

Zgodnie z informacjami przesłanymi przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa liczba stad, w których są utrzymywane bydło i owce oraz pogłowie zwierząt, na dzień 31 grudnia 2008 r. (raport z dnia 15 stycznia 2009 r.) przedstawia się następująco:

Liczba stad bydła: 713 695

Liczba zwierząt: 6 228 182

Przewidywana liczba próbek do badań (trzykrotne badanie)

$5\,238 \times 3 = 15\,714$

Liczba stad owiec: 7 702

Liczba zwierząt: 283 732

Przewidywana liczba próbek do badań (trzykrotne badanie)

$4\,487 \times 3 = 13\,461$

Liczba próbek, które należy pobrać do badań serologicznych podczas każdego z trzech próbkobrań, została obliczona według programu kalkulacyjnego WIN EPISCOPE 2.0: *improved epidemiological software for veterinary medicine. Veterinary Record (2001)* i wynosi, łącznie dla bydła i owiec, 9 728 próbek.

Szczegółowe dane dotyczące liczby pobieranych próbek w poszczególnych powiatach zawiera tabela 1 odnosząca się do bydła oraz tabela 2 odnosząca się do owiec.

Tabela 1. Liczba próbek do pobrania w każdym z trzech próbkobrań w stadach bydła

Województwo	Powiat	Liczba bydła	Liczba siedzib stad	Wymagana liczba próbek w powiecie	Wymagana liczba próbek w województwie
1	2	3	4	5	6
dolnośląskie	bolesławiecki	2 284	559	14	402
dolnośląskie	dzierżoniowski	3 511	365	14	
dolnośląskie	gólgowski	4 147	127	14	
dolnośląskie	górowski	9 789	520	14	
dolnośląskie	jaworski	4 205	582	14	
dolnośląskie	jeleniogórski	4 137	404	14	
dolnośląskie	kamiennogórski	5 018	547	14	
dolnośląskie	kłodzki	9 381	1 627	14	
dolnośląskie	legnicki	5 905	589	14	
dolnośląskie	lubański	3 640	506	14	
dolnośląskie	lubiński	1 620	274	14	
dolnośląskie	lwówecki	5 618	709	14	
dolnośląskie	m. Jelenia Góra	452	40	14	
dolnośląskie	m. Legnica	21	5	10	
dolnośląskie	m. Wrocław	407	47	14	
dolnośląskie	milicki	5 877	533	14	
dolnośląskie	oleśnicki	8 322	794	14	
dolnośląskie	oławski	1 321	214	14	

1	2	3	4	5	6
dolnośląskie	połkowicki	3 179	383	14	
dolnośląskie	strzeliński	4 633	541	14	
dolnośląskie	średzki	3 211	320	14	
dolnośląskie	świdnicki	6 816	585	14	
dolnośląskie	trzebnicki	7 437	743	14	
dolnośląskie	wałbrzyski	5 248	419	14	
dolnośląskie	wołowski	3 849	352	14	
dolnośląskie	wrocławski	3 359	604	14	
dolnośląskie	ząbkowicki	7 304	687	14	
dolnośląskie	zgorzelecki	1 724	319	14	
dolnośląskie	złotoryjski	3 801	490	14	318
kujawsko-pomorskie	aleksandrowski	18 113	1 355	14	
kujawsko-pomorskie	brodnicki	36 083	2 422	14	
kujawsko-pomorskie	bydgoski	15 722	1 043	14	
kujawsko-pomorskie	chełmiński	13 186	1 088	14	
kujawsko-pomorskie	golubsko-dobrzyński	23 743	1 644	14	
kujawsko-pomorskie	grudziądzki	16 981	1 348	14	
kujawsko-pomorskie	inowrocławski	33 237	1 830	14	
kujawsko-pomorskie	lipnowski	34 889	3 184	14	
kujawsko-pomorskie	m. Bydgoszcz	71	11	13	
kujawsko-pomorskie	m. Grudziądz	144	15	13	
kujawsko-pomorskie	m. Toruń	136	18	13	
kujawsko-pomorskie	m. Włocławek	98	24	13	
kujawsko-pomorskie	mogileński	16 887	963	14	
kujawsko-pomorskie	nakielski	31 146	1 410	14	
kujawsko-pomorskie	radziejowski	37 853	2 330	14	
kujawsko-pomorskie	rypiński	33 762	2 302	14	
kujawsko-pomorskie	sępoleński	17 778	1 084	14	
kujawsko-pomorskie	świecki	19 929	1 741	14	
kujawsko-pomorskie	toruński	28 381	1 837	14	
kujawsko-pomorskie	tucholski	16 455	1 291	14	
kujawsko-pomorskie	wąbrzeski	17 007	1 256	14	

1	2	3	4	5	6
kujawsko-pomorskie	włocławski	37 433	3 856	14	330
kujawsko-pomorskie	żniński	25 891	1 350	14	
lubelskie	białski	49 075	6 673	14	
lubelskie	biłgorajski	19 225	6 238	14	
lubelskie	chełmski	22 593	4 688	14	
lubelskie	hrubieszowski	26 424	4 183	14	
lubelskie	janowski	13 933	4 352	14	
lubelskie	krasnostawski	18 572	3 963	14	
lubelskie	kraśnicki	13 450	4 213	14	
lubelskie	lubartowski	24 895	5 604	14	
lubelskie	lubelski	36 331	7 160	14	
lubelskie	łęczyński	9 291	1 969	14	
lubelskie	łukowski	56 273	7 151	14	
lubelskie	m. Biała Podlaska	152	39	13	
lubelskie	m. Chełm	31	16	11	
lubelskie	m. Lublin	491	107	14	
lubelskie	m. Zamość	55	20	12	
lubelskie	opolski	4 181	1 998	14	
lubelskie	parczewski	13 679	1 838	14	
lubelskie	puławski	10 789	2 673	14	
lubelskie	radzyński	27 572	3 504	14	
lubelskie	rycki	18 203	2 905	14	192
lubelskie	świdnicki	6 804	1 464	14	
lubelskie	tomaszowski	19 186	4 175	14	
lubelskie	włodawski	16 685	1 911	14	
lubelskie	zamojski	33 178	7 683	14	
lubuskie	gorzowski	10 525	701	14	
lubuskie	krośnieński	4 901	342	14	
lubuskie	m. Gorzów Wielkopolski	279	30	14	
lubuskie	m. Zielona Góra	20	1	10	
lubuskie	międzyrzecki	5 568	360	14	

1	2	3	4	5	6
lubuskie	nowosolski	2 488	293	14	335
lubuskie	stubiński	4 084	138	14	
lubuskie	strzelecko-drezdenecki	7 836	585	14	
lubuskie	sulęciński	8 478	501	14	
lubuskie	świebodziński	4 374	189	14	
lubuskie	wschowski	10 818	399	14	
lubuskie	zielonogórski	9 816	501	14	
lubuskie	żagański	3 772	586	14	
lubuskie	żarski	8 308	550	14	
łódzkie	bełchatowski	13 854	2 554	14	
łódzkie	brzeziński	6 765	976	14	
łódzkie	kutnowski	40 073	2 796	14	
łódzkie	łaski	15 968	1 975	14	
łódzkie	łęczycki	40 914	3 693	14	
łódzkie	łowicki	72 166	5 273	14	
łódzkie	łódzki wschodni	7 763	1 224	14	
łódzkie	m. Łódź	1 406	277	14	
łódzkie	m. Piotrków Trybunalski	576	86	14	
łódzkie	m. Skierniewice	108	33	13	
łódzkie	opoczyński	24 259	5 779	14	335
łódzkie	pabianicki	11 391	1 313	14	
łódzkie	pajęczański	13 094	2 721	14	
łódzkie	piotrkowski	30 707	5 318	14	
łódzkie	poddębicki	36 660	3 745	14	
łódzkie	radomszczański	23 066	4 513	14	
łódzkie	rawski	8 256	2 198	14	
łódzkie	sieradzki	56 109	5 903	14	
łódzkie	skierniewicki	18 688	2 971	14	
łódzkie	tomaszowski	25 123	3 877	14	
łódzkie	wieluński	15 317	2 691	14	
łódzkie	wieruszowski	8 989	1 368	14	
łódzkie	zduńskowolski	6 488	1 131	14	

1	2	3	4	5	6
łódzkie	zgierski	26 966	2 572	14	308
małopolskie	bocheński	10 117	3 731	14	
małopolskie	brzeski	9 763	3 142	14	
małopolskie	chrzanowski	579	259	14	
małopolskie	dąbrowski	10 326	3 188	14	
małopolskie	gorlicki	18 121	5 547	14	
małopolskie	krakowski	13 444	4 582	14	
małopolskie	limanowski	24 739	8 697	14	
małopolskie	m. Kraków	900	198	14	
małopolskie	m. Nowy Sącz	623	277	14	
małopolskie	m. Tarnów	254	51	14	
małopolskie	miechowski	17 582	3 315	14	
małopolskie	myślenicki	8 698	4 381	14	
małopolskie	nowosądecki	32 782	11 163	14	
małopolskie	nowotarski	38 197	9 686	14	
małopolskie	olkuski	7 685	2 167	14	
małopolskie	oświęcimski	3 333	918	14	
małopolskie	proszowicki	6 596	2 190	14	
małopolskie	suski	5 547	2 963	14	
małopolskie	tarnowski	23 078	9 005	14	
małopolskie	tatrzański	7 726	2 759	14	
małopolskie	wadowicki	7 653	2 330	14	
małopolskie	wielicki	5 745	1 721	14	
mazowieckie	białobrzecki	11 698	2 471	14	585
mazowieckie	ciechanowski	44 436	3 144	14	
mazowieckie	garwoliński	35 337	5 579	14	
mazowieckie	gostyniński	16 662	1 932	14	
mazowieckie	grodziski	5 038	833	14	
mazowieckie	grójecki	7 159	1 903	14	
mazowieckie	kozienicki	12 280	2 778	14	
mazowieckie	legionowski	1 941	367	14	
mazowieckie	lipski	13 310	3 250	14	

1	2	3	4	5	6
mazowieckie	łódzki	22 984	2 604	14	
mazowieckie	m. Ostrołęka	188	46	14	
mazowieckie	m. Płock	373	66	14	
mazowieckie	m. Radom	596	206	14	
mazowieckie	m. Siedlce	36	10	12	
mazowieckie	m. st. Warszawa	115	44	13	
mazowieckie	makowski	54 138	3 883	14	
mazowieckie	miński	33 485	4 717	14	
mazowieckie	mławski	68 709	3 990	14	
mazowieckie	nowodworski	7 632	1 290	14	
mazowieckie	ostrołęcki	136 711	9 257	14	
mazowieckie	ostrowski	74 478	5 196	14	
mazowieckie	otwocki	5 386	1 368	14	
mazowieckie	piaseczyński	3 749	619	14	
mazowieckie	płocki	63 883	5 926	14	
mazowieckie	płoński	50 179	4 474	14	
mazowieckie	pruszkowski	1 014	132	14	
mazowieckie	przasnyski	72 288	4 143	14	
mazowieckie	przysuski	14 963	3 574	14	
mazowieckie	pułtowski	34 619	3 235	14	
mazowieckie	radomski	32 827	7 295	14	
mazowieckie	siedlecki	66 468	6 152	14	
mazowieckie	sierpecki	47 137	3 022	14	
mazowieckie	sochaczewski	14 828	2 183	14	
mazowieckie	sokołowski	55 853	4 127	14	
mazowieckie	szydłowiecki	4 814	1 520	14	
mazowieckie	warszawski zachodni	3 956	422	14	
mazowieckie	węgrowski	45 085	4 935	14	
mazowieckie	wołomiński	18 326	3 629	14	
mazowieckie	wyszkowski	24 293	3 551	14	
mazowieckie	zwoleniński	15 846	2 789	14	
mazowieckie	żuromiński	49 989	3 373	14	
mazowieckie	żyrardowski	5 340	1 264	14	

1	2	3	4	5	6
opolskie	brzeski	5 811	470	14	168
opolskie	głubczycki	19 255	459	14	
opolskie	kędzierzyńsko-kozielski	11 756	707	14	
opolskie	kluczborski	12 191	784	14	
opolskie	krapkowicki	7 005	449	14	
opolskie	m. Opole	1 241	90	14	
opolskie	namysłowski	5 459	640	14	
opolskie	nyki	11 786	1 076	14	
opolskie	oleski	16 984	1 768	14	
opolskie	opolski	12 701	1 166	14	
opolskie	prudnicki	14 999	975	14	347
opolskie	strzelecki	14 929	879	14	
podkarpackie	bieszczadzki	4 047	733	14	
podkarpackie	brzozowski	5 908	3 027	14	
podkarpackie	dębicki	11 110	4 806	14	
podkarpackie	jarosławski	8 916	4 037	14	
podkarpackie	jasielski	8 111	3 684	14	
podkarpackie	kolbuszowski	8 176	3 526	14	
podkarpackie	krośnieński	7 272	2 826	14	
podkarpackie	leski	1 936	665	14	
podkarpackie	leżajski	5 977	2 357	14	
podkarpackie	lubaczowski	9 018	2 783	14	
podkarpackie	łańcucki	4 494	2 486	14	
podkarpackie	m. Krosno	85	52	13	
podkarpackie	m. Przemyśl	66	34	13	
podkarpackie	m. Rzeszów	110	73	13	
podkarpackie	m. Tarnobrzeg	353	192	14	
podkarpackie	mielecki	9 647	3 425	14	
podkarpackie	niżański	4 883	2 337	14	
podkarpackie	przemyski	6 953	3 093	14	
podkarpackie	przeworski	9 485	3 474	14	
podkarpackie	ropczycko-sędziszowski	8 929	4 106	14	

1	2	3	4	5	6
podkarpackie	rzeszowski	13 182	6 490	14	241
podkarpackie	sanocki	11 247	2 592	14	
podkarpackie	stalowowolski	2 574	1 319	14	
podkarpackie	strzyżowski	5 172	2 962	14	
podkarpackie	tarnobrzegi	4 015	1 844	14	
podlaskie	augustowski	59 974	3 421	14	
podlaskie	białostocki	75 267	5 491	14	
podlaskie	bielski	59 785	4 235	14	
podlaskie	grajewski	62 437	2 792	14	
podlaskie	hajnowski	15 650	2 132	14	
podlaskie	kolneński	74 970	3 640	14	264
podlaskie	łomżyński	89 785	5 095	14	
podlaskie	m. Białystok	222	34	14	
podlaskie	m. Łomża	495	58	14	
podlaskie	m. Suwałki	413	64	14	
podlaskie	moniecki	58 585	3 540	14	
podlaskie	sejneński	32 104	1 941	14	
podlaskie	Sejny	3	1	3	
podlaskie	siemiatycki	48 475	3 598	14	
podlaskie	sokółski	69 406	5 750	14	
podlaskie	suwański	62 648	3 985	14	264
podlaskie	wysokomazowiecki	128 396	5 601	14	
podlaskie	zambrowski	54 660	2 545	14	
pomorskie	byłowski	15 063	1 695	14	
pomorskie	chojnicki	24 084	1 600	14	
pomorskie	człuchowski	4 112	469	14	
pomorskie	gdański	7 575	619	14	
pomorskie	kartuski	23 217	3 425	14	
pomorskie	kościerski	20 861	1 917	14	
pomorskie	kwidzyński	11 184	970	14	
pomorskie	łęborski	7 722	467	14	
pomorskie	m. Gdańsk	548	90	14	

1	2	3	4	5	6
pomorskie	m. Gdynia	308	53	14	476
pomorskie	m. Słupsk	34	4	12	
pomorskie	malborski	8 802	333	14	
pomorskie	nowodworski	9 747	499	14	
pomorskie	pucki	8 906	601	14	
pomorskie	slupski	12 249	901	14	
pomorskie	starogardzki	14 885	1 643	14	
pomorskie	sztumski	16 209	747	14	
pomorskie	tczewski	10 639	777	14	
pomorskie	wejherowski	13 844	1 861	14	
śląskie	będziński	3 197	802	14	
śląskie	bielski	5 420	957	14	
śląskie	bieruńsko-lędziński	1 934	224	14	
śląskie	cieszyński	12 141	2 414	14	
śląskie	częstochoowski	18 171	3 283	14	
śląskie	gliwicki	6 926	711	14	
śląskie	kłobucki	8 281	1 788	14	
śląskie	lubliniecki	9 901	1 088	14	
śląskie	m. Bielsko-Biała	353	120	14	476
śląskie	m. Bytom	42	6	12	
śląskie	m. Chorzów	17	3	10	
śląskie	m. Częstochowa	377	130	14	
śląskie	m. Dąbrowa Górnicza	329	113	14	
śląskie	m. Gliwice	587	92	14	
śląskie	m. Jasień-Zdrój	660	203	14	
śląskie	m. Jaworzno	70	18	13	
śląskie	m. Katowice	130	24	13	
śląskie	m. Mysłowice	362	47	14	
śląskie	m. Piekary Śląskie	35	9	12	
śląskie	m. Ruda Śląska	73	25	13	
śląskie	m. Rybnik	305	94	14	
śląskie	m. Siemianowice Śląskie	35	5	12	

1	2	3	4	5	6
śląskie	m. Sosnowiec	37	3	12	
śląskie	m. Świętochłowice	2	1	2	
śląskie	m. Tychy	971	94	14	
śląskie	m. Zabrze	99	16	13	
śląskie	m. Żory	428	98	14	
śląskie	mikołowski	3 248	318	14	
śląskie	myszkowski	7 266	1 518	14	
śląskie	pszczyński	6 083	785	14	
śląskie	raciborski	14 116	704	14	
śląskie	rybnicki	981	249	14	
śląskie	tarnogórski	3 907	433	14	
śląskie	wodzisławski	1 673	362	14	
śląskie	zawierciański	27 307	2 908	14	
śląskie	żywiecki	5 092	2 453	14	
świętokrzyskie	buski	23 266	5 976	14	196
świętokrzyskie	jędrzejowski	30 620	5 693	14	
świętokrzyskie	kazimierski	12 196	2 919	14	
świętokrzyskie	kielecki	42 460	11 704	14	
świętokrzyskie	konecki	13 650	2 982	14	
świętokrzyskie	m. Kielce	448	166	14	
świętokrzyskie	opatowski	27 801	4 190	14	
świętokrzyskie	ostrowiecki	10 990	2 321	14	
świętokrzyskie	pińczowski	13 813	3 317	14	
świętokrzyskie	sandomierski	5 990	2 128	14	
świętokrzyskie	skarżyski	1 176	499	14	
świętokrzyskie	starachowicki	7 931	2 983	14	
świętokrzyskie	staszowski	13 363	4 672	14	
świętokrzyskie	włoszczowski	20 019	3 350	14	
warmińsko-mazurskie	bartoszycki	22 389	1 461	14	294
warmińsko-mazurskie	braniewski	18 181	1 124	14	
warmińsko-mazurskie	działdowski	25 016	1 430	14	
warmińsko-mazurskie	elbląski	34 805	1 988	14	

1	2	3	4	5	6
warmińsko-mazurskie	ełcki	29 252	1 396	14	
warmińsko-mazurskie	giżycki	21 943	1 163	14	
warmińsko-mazurskie	gołdapski	14 858	865	14	
warmińsko-mazurskie	iławski	28 676	1 843	14	
warmińsko-mazurskie	kętrzyński	20 995	952	14	
warmińsko-mazurskie	lidzbarski	23 678	1 229	14	
warmińsko-mazurskie	m. Elbląg	281	30	14	
warmińsko-mazurskie	m. Olsztyn	559	16	14	
warmińsko-mazurskie	mrągowski	27 456	1 008	14	
warmińsko-mazurskie	nidzicki	16 363	911	14	
warmińsko-mazurskie	nowomiejski	15 317	1 265	14	
warmińsko-mazurskie	olecki	20 623	1 001	14	
warmińsko-mazurskie	olsztyński	35 412	2 104	14	
warmińsko-mazurskie	ostrodzki	25 380	1 573	14	
warmińsko-mazurskie	piski	31 689	1 253	14	
warmińsko-mazurskie	szczygieński	39 371	2 171	14	
warmińsko-mazurskie	węgorzewski	12 035	823	14	
wielkopolskie	chodzieski	9 867	465	14	490
wielkopolskie	czarnkowsko-trzcianecki	26 703	1 691	14	
wielkopolskie	gnieźnieński	30 625	1 620	14	
wielkopolskie	gostyński	60 661	2 075	14	
wielkopolskie	grodziski	23 252	1 297	14	
wielkopolskie	jarociński	23 183	1 339	14	
wielkopolskie	kaliski	35 524	4 388	14	
wielkopolskie	kępiski	14 006	1 406	14	
wielkopolskie	kolski	51 127	4 277	14	
wielkopolskie	koniński	51 030	5 067	14	
wielkopolskie	kościański	41 554	1 583	14	
wielkopolskie	krotoszyński	52 917	2 189	14	
wielkopolskie	leszczyński	28 904	1 366	14	
wielkopolskie	m. Kalisz	375	91	14	
wielkopolskie	m. Konin	466	52	14	

1	2	3	4	5	6
wielkopolskie	m. Leszno	436	10	14	
wielkopolskie	m. Poznań	863	45	14	
wielkopolskie	międzychodzki	7 183	472	14	
wielkopolskie	nowotomyski	13 980	935	14	
wielkopolskie	obornicki	11 723	596	14	
wielkopolskie	ostrowski	36 788	2 965	14	
wielkopolskie	ostrzeszowski	23 446	2 445	14	
wielkopolskie	pilski	32 008	1 431	14	
wielkopolskie	pleszewski	18 323	1 530	14	
wielkopolskie	poznański	26 224	1 279	14	
wielkopolskie	rawicki	38 880	1 829	14	
wielkopolskie	ślupecki	20 304	1 871	14	
wielkopolskie	szamotulski	17 643	926	14	
wielkopolskie	średzki	16 386	685	14	
wielkopolskie	śremski	18 373	837	14	
wielkopolskie	turecki	31 767	3 682	14	
wielkopolskie	wągrowiecki	20 499	1 124	14	
wielkopolskie	wolsztyński	20 074	1 341	14	
wielkopolskie	wrzesiński	19 463	1 080	14	
wielkopolskie	złotowski	15 670	903	14	
zachodniopomorskie	białogardzki	3 829	270	14	292
zachodniopomorskie	choszczeński	5 883	364	14	
zachodniopomorskie	drawski	4 013	450	14	
zachodniopomorskie	goleniowski	7 387	585	14	
zachodniopomorskie	gryficki	10 519	518	14	
zachodniopomorskie	gryfiński	5 173	361	14	
zachodniopomorskie	kamieński	7 625	290	14	
zachodniopomorskie	kołobrzeski	4 782	479	14	
zachodniopomorskie	koszaliński	9 231	718	14	
zachodniopomorskie	łobeski	2 683	238	14	
zachodniopomorskie	m. Koszalin	291	9	14	
zachodniopomorskie	m. Szczecin	133	16	13	

1	2	3	4	5	6
zachodniopomorskie	m. Świnoujście	60	6	13	
zachodniopomorskie	myśliborski	3 369	361	14	
zachodniopomorskie	policki	1 769	82	14	
zachodniopomorskie	pyrzycki	4 357	374	14	
zachodniopomorskie	ślawieński	7 819	737	14	
zachodniopomorskie	stargardzki	14 624	617	14	
zachodniopomorskie	szczecinecki	6 836	543	14	
zachodniopomorskie	świdwiński	8 548	459	14	
zachodniopomorskie	walecki	1 600	196	14	
Razem		6 228 182	713 695	5 238	5 238

Tabela 2. Liczba próbek do pobrania w każdym z trzech próbkobrań w stadach owiec

Województwo	Powiat	Liczba owiec	Liczba siedzib stad	Wymagana liczba próbek w powiecie	Wymagana liczba próbek w województwie
1	2	3	4	5	6
dolnośląskie	bolesławiecki	128	17	13	372
dolnośląskie	dzierżoniowski	228	22	14	
dolnośląskie	górowski	168	8	13	
dolnośląskie	górowski	17	5	10	
dolnośląskie	jaworski	978	19	14	
dolnośląskie	jeleniogórski	724	21	14	
dolnośląskie	kamiennogórski	820	19	14	
dolnośląskie	klodzki	1 413	63	14	
dolnośląskie	legnicki	84	17	13	
dolnośląskie	lubański	44	7	12	
dolnośląskie	lubiński	287	17	14	
dolnośląskie	lwówecki	614	29	14	
dolnośląskie	m. Jelenia Góra	12	2	9	
dolnośląskie	m. Legnica	6	2	6	
dolnośląskie	m. Wrocław	743	13	14	
dolnośląskie	milicki	87	9	13	
dolnośląskie	oleśnicki	358	21	14	
dolnośląskie	oławski	44	3	12	
dolnośląskie	polkowicki	319	13	14	
dolnośląskie	strzeliński	13	3	9	
dolnośląskie	średzki	427	6	14	
dolnośląskie	świdnicki	1 192	19	14	
dolnośląskie	trzebnicki	73	6	13	
dolnośląskie	wałbrzyski	269	24	14	
dolnośląskie	wołowski	473	18	14	
dolnośląskie	wrocławski	22	6	11	
dolnośląskie	ząbkowicki	946	12	14	
dolnośląskie	zgorzelecki	251	21	14	
dolnośląskie	złotoryjski	744	22	14	

1	2	3	4	5	6
kujawsko-pomorskie	aleksandrowski	605	12	14	250
kujawsko-pomorskie	brodnicki	473	13	14	
kujawsko-pomorskie	bydgoski	1 104	25	14	
kujawsko-pomorskie	chełmiński	753	12	14	
kujawsko-pomorskie	golubsko-dobrzyński	898	9	14	
kujawsko-pomorskie	grudziądzki	92	8	13	
kujawsko-pomorskie	inowrocławski	2 948	22	14	
kujawsko-pomorskie	lipnowski	930	12	14	
kujawsko-pomorskie	m. Bydgoszcz	4	2	4	
kujawsko-pomorskie	mogileński	639	7	14	
kujawsko-pomorskie	nakielski	6 721	72	14	
kujawsko-pomorskie	radziejowski	620	11	14	
kujawsko-pomorskie	sępoleński	326	13	14	
kujawsko-pomorskie	świecki	574	14	14	
kujawsko-pomorskie	toruński	411	12	14	
kujawsko-pomorskie	tucholski	12	3	9	
kujawsko-pomorskie	wąbrzeski	382	6	14	
kujawsko-pomorskie	włocławski	638	16	14	
kujawsko-pomorskie	żniński	1 296	20	14	
lubelskie	białski	4 656	136	14	312
lubelskie	biłgorajski	589	18	14	
lubelskie	chełmski	1 559	38	14	
lubelskie	hrubieszowski	306	12	14	
lubelskie	janowski	36	1	12	
lubelskie	krasnostawski	711	27	14	
lubelskie	kraśnicki	331	13	14	
lubelskie	lubartowski	346	16	14	
lubelskie	lubelski	219	14	14	
lubelskie	łęczyński	374	18	14	
lubelskie	łukowski	331	15	14	
lubelskie	m. Biała Podlaska	17	1	10	
lubelskie	m. Chełm	98	1	13	
lubelskie	m. Lublin	25	1	11	
lubelskie	opolski	230	10	14	

1	2	3	4	5	6
lubelskie	parczewski	664	25	14	161
lubelskie	puławski	855	27	14	
lubelskie	radzyński	2 845	58	14	
lubelskie	rycki	571	16	14	
lubelskie	świdnicki	320	8	14	
lubelskie	tomaszowski	297	15	14	
lubelskie	włodawski	2 958	76	14	
lubelskie	zamojski	976	30	14	
lubuskie	gorzowski	116	12	13	
lubuskie	krośnieński	380	21	14	
lubuskie	międzyrzecki	769	10	14	
lubuskie	nowosolski	159	12	13	
lubuskie	ślubicki	609	15	14	
lubuskie	strzelecko-drezdenecki	175	7	13	
lubuskie	sulęciński	59	9	13	
lubuskie	świebodziński	764	6	14	
lubuskie	wschowski	132	4	13	322
lubuskie	zielonogórski	219	15	14	
lubuskie	żagański	55	11	12	
lubuskie	żarski	818	22	14	
łódzkie	bełchatowski	804	59	14	
łódzkie	brzeziński	356	13	14	
łódzkie	kutnowski	322	8	14	
łódzkie	łaski	1 796	35	14	
łódzkie	łęczycki	97	4	13	
łódzkie	łowicki	152	4	13	
łódzkie	łódzki wschodni	565	19	14	
łódzkie	m. Łódź	144	4	13	
łódzkie	m. Piotrków Trybunalski	25	2	11	
łódzkie	m. Skierniewice	7	1	6	
łódzkie	opoczyński	1 185	58	14	
łódzkie	pabianicki	236	9	14	
łódzkie	pajęczkański	1 317	53	14	
łódzkie	piotrkowski	888	53	14	

1	2	3	4	5	6
łódzkie	poddębicki	822	11	14	
łódzkie	radomszczański	1 731	51	14	
łódzkie	rawski	635	15	14	
łódzkie	sieradzki	1 132	35	14	
łódzkie	skierniewicki	1 970	15	14	
łódzkie	tomaszowski	1 266	38	14	
łódzkie	wieluński	1 361	42	14	
łódzkie	wieruszowski	261	8	14	
łódzkie	zduńskowolski	250	11	14	
łódzkie	zgierski	513	10	14	
małopolskie	bocheński	168	36	13	260
małopolskie	brzeski	213	38	14	
małopolskie	chrzanowski	10	2	8	
małopolskie	dąbrowski	31	7	11	
małopolskie	gorlicki	1 532	61	14	
małopolskie	krakowski	630	25	14	
małopolskie	limanowski	3 974	161	14	
małopolskie	m. Kraków	183	3	13	
małopolskie	m. Nowy Sącz	8	1	7	
małopolskie	m. Tamów	2	1	2	
małopolskie	miechowski	180	9	13	
małopolskie	myślenicki	603	38	14	
małopolskie	nowosądecki	4 047	127	14	
małopolskie	nowotarski	26 154	660	14	
małopolskie	olkuski	166	8	13	
małopolskie	oświęcimski	20	4	10	
małopolskie	proszowicki	3	2	3	
małopolskie	suski	192	22	14	
małopolskie	tarnowski	384	68	14	
małopolskie	tatrzański	22 416	697	14	
małopolskie	wadowicki	160	27	13	
małopolskie	wielicki	376	20	14	
mazowieckie	białobrzeski	93	5	13	478
mazowieckie	ciechanowski	207	6	14	

1	2	3	4	5	6
mazowieckie	garwoliński	970	26	14	
mazowieckie	gostyński	89	8	13	
mazowieckie	grodzki	21	3	10	
mazowieckie	grójecki	591	14	14	
mazowieckie	koziński	183	8	13	
mazowieckie	legionowski	67	2	13	
mazowieckie	lipski	89	7	13	
mazowieckie	łosicki	644	29	14	
mazowieckie	m. Płock	1	1	1	
mazowieckie	m.st. Warszawa	25 440	5	14	
mazowieckie	makowski	449	4	14	
mazowieckie	miński	400	9	14	
mazowieckie	mławski	35	4	12	
mazowieckie	nowodworski	109	8	13	
mazowieckie	ostrołęcki	49	3	12	
mazowieckie	ostrowski	46	7	12	
mazowieckie	otwocki	79	4	13	
mazowieckie	piaseczyński	277	7	14	
mazowieckie	płocki	976	19	14	
mazowieckie	płoński	292	8	14	
mazowieckie	przasnyski	129	8	13	
mazowieckie	przysuski	422	15	14	
mazowieckie	pułtowski	83	4	13	
mazowieckie	radomski	301	11	14	
mazowieckie	siedlecki	901	30	14	
mazowieckie	sierpecki	13	2	9	
mazowieckie	sochaczewski	139	6	13	
mazowieckie	sokołowski	149	15	13	
mazowieckie	sztydlowiecki	19	5	10	
mazowieckie	warszawski zachodni	40	3	12	
mazowieckie	węrowski	396	15	14	
mazowieckie	wołomiński	36	1	12	
mazowieckie	wyszkowski	71	5	13	
mazowieckie	zwoleniński	37	5	12	

1	2	3	4	5	6
mazowieckie	żuromiński	117	3	13	141
mazowieckie	żyrdowski	32	4	11	
opolskie	brzeski	30	7	11	
opolskie	kędzierzyńsko-kozielski	60	9	13	
opolskie	kluczborski	428	14	14	
opolskie	krakowicki	15	4	9	
opolskie	m. Opole	291	5	14	
opolskie	namysłowski	84	9	13	
opolskie	nyski	789	22	14	
opolskie	oleski	514	16	14	
opolskie	opolski	231	10	14	
opolskie	prudnicki	34	5	12	
opolskie	strzelecki	63	12	13	
podkarpackie	bieszczadzki	1 868	57	14	282
podkarpackie	brzozowski	293	22	14	
podkarpackie	dębicki	41	12	12	
podkarpackie	jarosławski	409	21	14	
podkarpackie	jasielski	1 557	64	14	
podkarpackie	kolbuszowski	62	11	13	
podkarpackie	krośnieński	814	29	14	
podkarpackie	leski	2 120	73	14	
podkarpackie	leżajski	138	14	13	
podkarpackie	lubaczowski	2 321	92	14	
podkarpackie	łańcucki	184	17	13	
podkarpackie	m. Krosno	1	1	1	
podkarpackie	m. Przemyśl	10	1	8	
podkarpackie	mielecki	40	12	12	
podkarpackie	niżański	142	7	13	
podkarpackie	przemyski	1 299	30	14	
podkarpackie	przeworski	347	23	14	
podkarpackie	ropczycko-sędziszowski	21	5	10	
podkarpackie	rzeszowski	512	37	14	
podkarpackie	sanocki	3 481	92	14	
podkarpackie	stalowowolski	39	4	12	

1	2	3	4	5	6
podkarpackie	strzyżowski	596	29	14	200
podkarpackie	tarnobrzegi	8	3	7	
podlaskie	augustowski	883	15	14	
podlaskie	białostocki	1 689	63	14	
podlaskie	bielski	3 458	102	14	
podlaskie	grajewski	531	5	14	
podlaskie	hajnowski	2 397	133	14	
podlaskie	kolneński	37	3	12	
podlaskie	łomżyński	132	11	13	
podlaskie	m. Białystok	46	3	12	
podlaskie	moniecki	862	19	14	
podlaskie	sejneński	125	9	13	
podlaskie	siemiatycki	1 005	33	14	
podlaskie	sokółski	7 122	137	14	
podlaskie	suwański	476	20	14	
podlaskie	wysokomazowiecki	753	19	14	
podlaskie	zambrowski	18	3	10	
pomorskie	bytowski	2 853	69	14	228
pomorskie	chojnicki	483	15	14	
pomorskie	człuchowski	141	7	13	
pomorskie	gdański	401	16	14	
pomorskie	kartuski	1 375	58	14	
pomorskie	kościerski	1 336	31	14	
pomorskie	kwidzyński	388	9	14	
pomorskie	łęborski	1 392	10	14	
pomorskie	m. Gdańsk	27	1	11	
pomorskie	m. Gdynia	297	2	14	
pomorskie	malborski	78	4	13	
pomorskie	pucki	52	10	12	
pomorskie	słupski	1 710	17	14	
pomorskie	starogardzki	381	18	14	
pomorskie	sztumski	25	4	11	
pomorskie	tczewski	2 138	22	14	
pomorskie	wejherowski	1 078	27	14	

1	2	3	4	5	6
śląskie	będziński	142	12	13	308
śląskie	bielski	1 527	43	14	
śląskie	bieruńsko-lędziński	5	2	5	
śląskie	cieszyński	2 072	202	14	
śląskie	częstochoński	1 091	34	14	
śląskie	gliwicki	112	15	13	
śląskie	kłobucki	684	31	14	
śląskie	lubliniecki	227	7	14	
śląskie	m. Bielsko-Biała	13	2	9	
śląskie	m. Chorzów	28	1	11	
śląskie	m. Częstochowa	20	1	10	
śląskie	m. Dąbrowa Górnicza	1	1	1	
śląskie	m. Jastrzębie-Zdrój	16	6	10	
śląskie	m. Katowice	39	5	12	
śląskie	m. Ruda Śląska	3	1	3	
śląskie	m. Rybnik	13	5	9	
śląskie	m. Tychy	21	1	10	
śląskie	m. Żory	54	7	12	
śląskie	mikołowski	93	10	13	
śląskie	myszkowski	266	21	14	
śląskie	pszczyński	1 522	17	14	
śląskie	raciborski	97	11	13	
śląskie	rybnicki	163	14	13	
śląskie	tarnogórski	58	7	12	
śląskie	wodzisławski	73	9	13	
śląskie	zawierciański	211	11	14	
śląskie	żywiecki	1 546	87	14	
świętokrzyskie	buski	124	12	13	181
świętokrzyskie	jędrzejowski	297	14	14	
świętokrzyskie	kazimierski	27	8	11	
świętokrzyskie	kielecki	1 410	54	14	
świętokrzyskie	konecki	438	33	14	
świętokrzyskie	m. Kielce	178	6	13	
świętokrzyskie	opatowski	471	16	14	

1	2	3	4	5	6
świętokrzyskie	ostrowiecki	189	8	14	
świętokrzyskie	pińczowski	76	5	13	
świętokrzyskie	sandomierski	58	3	12	
świętokrzyskie	skarżyski	312	14	14	
świętokrzyskie	starachowicki	250	8	14	
świętokrzyskie	staszowski	9	4	7	
świętokrzyskie	włoszczowski	419	11	14	
warmińsko-mazurskie	bartoszycki	512	16	14	281
warmińsko-mazurskie	braniewski	949	21	14	
warmińsko-mazurskie	działdowski	37	3	12	
warmińsko-mazurskie	elbląski	1 454	15	14	
warmińsko-mazurskie	elcki	710	15	14	
warmińsko-mazurskie	giżycki	529	18	14	
warmińsko-mazurskie	goldapski	1 908	14	14	
warmińsko-mazurskie	iławski	623	11	14	
warmińsko-mazurskie	kętrzyński	149	15	13	
warmińsko-mazurskie	lidzbarski	225	13	14	
warmińsko-mazurskie	m. Elbląg	131	2	13	
warmińsko-mazurskie	m. Olsztyn	98	3	13	
warmińsko-mazurskie	mrągowski	174	12	13	
warmińsko-mazurskie	nidzicki	162	4	13	
warmińsko-mazurskie	nowomiejski	42	7	12	
warmińsko-mazurskie	olecki	446	12	14	
warmińsko-mazurskie	olsztyński	1 262	42	14	
warmińsko-mazurskie	ostródzki	326	8	14	
warmińsko-mazurskie	piski	31	4	11	
warmińsko-mazurskie	szczycieński	147	15	13	
warmińsko-mazurskie	węgorzewski	431	15	14	
wielkopolskie	chodzieski	27	4	11	442
wielkopolskie	czarnkowsko-trzcianecki	783	14	14	
wielkopolskie	gnieźnieński	1 659	21	14	
wielkopolskie	gostyński	305	8	14	
wielkopolskie	grodziski	130	3	13	
wielkopolskie	jarociński	87	5	13	

1	2	3	4	5	6
wielkopolskie	kaliski	616	16	14	
wielkopolskie	kępiński	39	7	12	
wielkopolskie	kolski	259	9	14	
wielkopolskie	koniński	1 109	17	14	
wielkopolskie	kościański	2 374	11	14	
wielkopolskie	krotoszyński	1 304	22	14	
wielkopolskie	leszczyński	2 002	14	14	
wielkopolskie	m. Kalisz	4	2	4	
wielkopolskie	m. Konin	31	1	11	
wielkopolskie	m. Poznań	1	1	1	
wielkopolskie	międzychodzki	1 242	14	14	
wielkopolskie	nowotomyski	3 698	30	14	
wielkopolskie	obornicki	239	6	14	
wielkopolskie	ostrowski	456	12	14	
wielkopolskie	ostrzeszowski	185	13	13	
wielkopolskie	piłski	3 044	32	14	
wielkopolskie	pleszewski	477	6	14	
wielkopolskie	poznański	1 043	15	14	
wielkopolskie	rawicki	854	5	14	
wielkopolskie	ślupecki	1 939	39	14	
wielkopolskie	szamotulski	367	13	14	
wielkopolskie	średzki	436	5	14	
wielkopolskie	śremski	2 739	26	14	
wielkopolskie	turecki	1 070	25	14	
wielkopolskie	wągrowiecki	531	16	14	
wielkopolskie	wolsztyński	653	8	14	
wielkopolskie	wrzesiński	1 236	15	14	
wielkopolskie	złotowski	335	26	14	
zachodniopomorskie	białogardzki	481	9	14	269
zachodniopomorskie	choszczeński	1 162	10	14	
zachodniopomorskie	drawski	204	14	14	
zachodniopomorskie	goleniowski	375	13	14	
zachodniopomorskie	gryficki	156	4	13	
zachodniopomorskie	gryfiński	351	15	14	

1	2	3	4	5	6
zachodniopomorskie	kamieński	80	7	13	
zachodniopomorskie	kołobrzeski	197	11	14	
zachodniopomorskie	koszaliński	716	23	14	
zachodniopomorskie	łobeski	475	9	14	
zachodniopomorskie	m. Koszalin	12	1	9	
zachodniopomorskie	m. Szczecin	8	1	7	
zachodniopomorskie	m. Świnoujście	10	2	8	
zachodniopomorskie	myśliborski	26	7	11	
zachodniopomorskie	policki	86	3	13	
zachodniopomorskie	pyrzycki	316	3	14	
zachodniopomorskie	ślawieński	436	24	14	
zachodniopomorskie	stargardzki	499	15	14	
zachodniopomorskie	szczecinecki	1 143	8	14	
zachodniopomorskie	świdwiński	584	17	14	
zachodniopomorskie	walecki	151	10	13	
Razem		283 732	7 702	4 487	4 487

4. Środki przewidziane programem

4.1. Czas trwania programu

Program będzie realizowany w 2010 r.

4.2. Organizacja, kontrola i rola podmiotów uczestniczących we wdrażaniu programu

Za realizację programu są odpowiedzialne organy Inspekcji Weterynaryjnej szczebla powiatowego i wojewódzkiego.

Próbki do badań będą pobierane przez lekarzy weterynarii wyznaczonych przez powiatowego lekarza weterynarii.

Zgodnie z art. 57 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342, z późn. zm.) realizację programu nadzoruje organ szczebla centralnego — Główny Lekarz Weterynarii.

Informacje na temat realizacji programu będą przysyłane przez powiatowych lekarzy weterynarii wojewódzkim lekarzom weterynarii, a następnie, w formie raportów zbiorczych, będą przekazywane Głównemu Lekarzowi Weterynarii.

Próbki do badań laboratoryjnych (serologicznych i wirusologicznych) prowadzonych w ramach programu będą przysyłane do laboratoriów, o których mowa w art. 25 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 842, z późn. zm.).

4.3. Wyznaczenie i opis regionów geograficznych i administracyjnych, na których obszarze jest wdrażany program

Program będzie realizowany na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Na obszarze tym funkcjonuje 16 organów Inspekcji Weterynaryjnej szczebla wojewódzkiego (wojewódzcy lekarze weterynarii) oraz 305 organów Inspekcji Weterynaryjnej szczebla powiatowego (powiatowi lekarze weterynarii).

5. Akty prawne w zakresie objętym programem

5.1. Akty prawne dotyczące identyfikacji i rejestracji zwierząt

Stada i gospodarstwa znajdujące się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których są utrzymywane zwierzęta gospodarskie, są ewidencjonowane w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych w ramach Systemu Identyfikacji i Rejestracji Zwierząt (IRZ) prowadzonego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa zgodnie z poniższymi przepisami:

- 1) ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2004 r. Nr 10, poz. 76, z późn. zm.);
- 2) ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt;
- 3) ustawą z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 204, poz. 1281 oraz z 2009 r. Nr 116, poz. 976);
- 4) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 16 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych zamieszczanych w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych (Dz. U. Nr 152, poz. 1605).

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bydło podlega obowiązkowi oznakowania przy użyciu pary kolczyków oraz rejestracji w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych. Każdy kolczyk zawiera indywidualny numer rejestracyjny zwierzęcia oraz zakodowane inne dodatkowe informacje. Posiadacz bydła ma obowiązek zakolczykować nowo narodzone cielę niezwłocznie po urodzeniu i przesłać zgłoszenie o urodzeniu do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych. Na wykonanie tych czynności posiadacz zwierząt ma 7 dni. Wszystkie sztuki bydła są zaopatrzone w paszporty, które towarzyszą zwierzętom aż do ich śmierci. Wszystkie zdarzenia dotyczące tych zwierząt, w tym przemieszczenie z gospodarstwa do gospodarstwa, rzeźni, zakładu utylizacyjnego oraz ich padnięcie, powinny być zgłoszone do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych.

Na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej owce są identyfikowane zgodnie z przepisami o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt. Oznakowanie owiec polega na założeniu na obie małżowiny uszne kolczyków zawierających numery identyfikacyjne owiec. W przypadku utraty kolczyka zastępuje się go duplikatem tego kolczyka.

Posiadacz owiec zgłasza fakt oznakowania zwierzęcia przed opuszczeniem przez to zwierzę siedziby stada, nie później jednak niż w terminie 180 dni od dnia urodzenia się tego zwierzęcia.

Gospodarstwa są zarejestrowane w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i każde z nich posiada indywidualny numer siedziby stada. W każdym gospodarstwie posiadacz zwierząt prowadzi księgę rejestracji zwierząt odrębnie dla każdego stada i poszczególnych gatunków zwierząt. Do księgi rejestracji wpisuje się: imię i nazwisko albo nazwę posiadacza zwierzęcia oraz adres i numer siedziby stada. Na kartkach wsadowych umieszcza się informacje na temat zwierząt przebywających w siedzibie stada, w szczególności: numer identyfikacyjny zwierzęcia, jego datę urodzenia, datę przybycia do siedziby stada, dane dotyczące jego pochodzenia, płci i rasy, numer identyfikacyjny jego matki, datę i przyczynę ubicia zwierzęcia ze stada, dane o miejscu, do którego zwierzę przekazano, oraz adnotacje o przeprowadzonych kontrolach.

Ponadto do księgi rejestracji owiec wpisuje się dane o przewoźniku zwierzęcia, informacje o poprzednim numerze identyfikacyjnym w przypadku jego zmiany, rodzaj produkcji i liczbę owiec ustaloną podczas spisu przeprowadzonego przez posiadacza.

Wszystkie wyżej wymienione zasady są ustanowione zgodnie z przepisami Unii Europejskiej, mając na względzie identyfikację i rejestrację zwierząt oraz ochronę zdrowia zwierząt. W przypadku wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt istniejący system może zostać użyty do monitorowania przemieszczenia zwierząt.

5.2. Akty prawne dotyczące obowiązku zgłaszania chorób zakaźnych zwierząt

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

5.3. Akty prawne dotyczące kontroli, monitorowania, nadzoru i ograniczeń przemieszczeń niektórych zwierząt należących do gatunków podatnych na zarażenie chorobą niebieskiego języka

- 1) rozporządzenie Komisji (WE) nr 1266/2007 z dnia 26 października 2007 r. w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących dyrektywy Rady 2000/75/WE w odniesieniu do kontroli, monitorowania, nadzoru i ograniczeń przemieszczeń niektórych zwierząt należących do gatunków podatnych na zarażenie chorobą niebieskiego języka;
- 2) dyrektywa Rady 2000/75/WE z dnia 20 listopada 2000 r. ustanawiająca przepisy szczególne dotyczące kontroli i zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. Urz. UE L 327 z 22.12.2000, str. 74, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 31, str. 87);
- 3) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 maja 2004 r. w sprawie zwalczania choroby niebieskiego języka (Dz. U. Nr 125, poz. 1315).

6. Koszty związane z realizacją programu

6.1. Koszty ogólne

Koszty ogólne obejmują koszty związane z wykonywaniem badań:

- 1) serologicznych;
- 2) wirusologicznych.

Koszty badań obejmują:

- 1) dojazd lekarzy weterynarii do gospodarstw, w których znajdują się zwierzęta, w celu pobrania próbek do badań laboratoryjnych;
- 2) koszty:
 - a) zakupu igłostrzykawek,
 - b) pobrania krwi do badań,
 - c) wysyłki pobranych próbek do laboratorium,
 - d) wykonania w laboratorium testów ELISA i RT-PCR.

W przypadku uzyskania dodatniego wyniku badania serologicznego lekarz weterynarii pobierze próbki od zwierząt, u których stwierdzono obecność przeciwciał przeciwko wirusowi choroby niebieskiego języka, i prześle je do badań wirusologicznych (test PCR) w celu wykrycia materiału genetycznego wirusa.

Dla określenia szacunkowych kosztów przewiduje się, że liczba próbek pobranych do badań wirusologicznych wyniesie 100.

Na potrzeby oszacowania kosztów realizacji programu przyjęto, że podczas każdego z trzech próbkowań próbki zostaną pobrane z dwóch stad w każdym powiecie.

Przyjęto, że średnia długość drogi dojazdu do gospodarstwa i powrotu z gospodarstwa wynosi 20 km.

Koszt wysłania próbek z jednego powiatu do laboratorium oszacowano na 35 zł.

Wszystkie ww. wydatki ponosi Inspekcja Weterynaryjna. W ramach realizacji programu nie przewiduje się kosztów ponoszonych przez posiadaczy zwierząt.

6.2. Szacunkowe koszty programu

Koszty	Liczba jednostek	Koszt jednostkowy w zł ^{*)}	Koszt całkowity w zł ^{*)}
1. Koszty związane z badaniami serologicznymi			
1.1. Dojazd lekarzy do gospodarstw	2 stada w powiecie x 305 powiatów x 3 pobrania x 20 km = 36 600 km	0,8358 ^{**)}	30 590,28
1.2. Zakup igłostrzykawek	29 175	0,20	5 835,00
1.3. Pobranie krwi do badań	29 175	7,60 ^{***)}	221 730,00
1.4. Wysyłka próbek do laboratorium	305 powiatów x 3 pobrania = 915	35,00	32 025,00
1.5. Wykonanie testu ELISA w laboratorium	29 175	27,15	792 101,25
2. Koszty związane z badaniami wirusologicznymi			
2.1. Dojazd lekarzy do gospodarstw	100 próbek x 20 km = 2 000 km	0,8358 ^{**)}	1 671,60
2.2. Zakup igłostrzykawek	100	0,20	20,00
2.3. Pobranie krwi do badań	100	7,60 ^{***)}	760,00
2.4. Wysyłka próbek do laboratorium	100	35,00	3 500,00
2.5. Wykonanie testu RT-PCR w laboratorium	100	210,00	21 000,00
SUMA			1 109 233,13

^{*)} Szacunkowe koszty programu wyrażone w złotych przeliczone zostaną na euro według średniego kursu euro obowiązującego w dniu 9 lutego 2009 r. ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, który wynosił: 1 euro = 4,5634 zł.

^{**)} Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. Nr 27, poz. 271, z późn. zm.).

^{***)} Średnia arytmetyczna obliczona na podstawie wysokości wynagrodzeń określonych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków i wysokości wynagrodzenia za wykonywanie czynności przez lekarzy weterynarii i inne osoby wyznaczone przez powiatowego lekarza weterynarii (Dz. U. Nr 178, poz. 1837, z późn. zm.).

622

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 2010 r.

**w sprawie zgromadzenia elektorów oraz zgłaszania kandydatów do Rady Instytutu Pamięci Narodowej
— Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu**

Na podstawie art. 15 ust. 19 i 20 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 424, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb wyboru przez uprawnione podmioty przedstawicieli do zgromadzenia elektorów, o którym mowa w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu;
- 2) warunki i sposób zwoływania i organizowania posiedzenia zgromadzenia elektorów;
- 3) tryb i sposób zgłaszania kandydatów do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanej dalej „Radą Instytutu Pamięci”.

§ 2. 1. Rady jednostek organizacyjnych uczelni wyższych i rady naukowe podmiotów ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 15 ust. 21 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanej dalej „ustawą”, dokonują wyboru swojego przedstawiciela do zgromadzenia elektorów nie później niż 4 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.

2. Przedstawiciel rady składa oświadczenie zawierające zgodę na członkostwo w zgromadzeniu elektorów oraz zgodę na przetwarzanie danych osobowych w celu wykonywania zadań w zgromadzeniu elektorów.

3. Rady, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie po wyborze swojego przedstawiciela do zgromadzenia elektorów przekazują do Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, zwanego dalej „Instytutem Pamięci”, informacje o tym wyborze wraz z oświadczeniem przedstawiciela rady, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku ustania członkostwa osoby wchodzącej w skład zgromadzenia elektorów Instytut Pamięci zwraca się do rady, której członkostwo przedstawiciela ustało, o dokonanie niezwłocznego wyboru przedstawiciela rady. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

§ 3. 1. Zgromadzenie elektorów obraduje na posiedzeniach.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 64, poz. 432, Nr 83, poz. 561, Nr 85, poz. 571 i Nr 140, poz. 983, z 2009 r. Nr 178, poz. 1375 oraz z 2010 r. Nr 79, poz. 522 i Nr 94, poz. 602.

2. Pierwsze posiedzenie zgromadzenia elektorów zwołuje Prezes Instytutu Pamięci nie później niż w terminie 7 dni od przekazania przez ostatnią z rad, o których mowa w § 2 ust. 1, informacji o wyborze jej przedstawiciela do zgromadzenia elektorów, jednak nie później niż przed upływem 7 dni od upływu terminu 4 miesięcy przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.

3. Podczas pierwszego posiedzenia zgromadzenie elektorów wybiera spośród swoich członków Przewodniczącego oraz jego Zastępcę.

4. Przewodniczący zwołuje posiedzenia zgromadzenia elektorów oraz kieruje jego pracami.

5. Zgromadzenie elektorów określa, w drodze uchwały, regulamin swojego działania, mając na względzie potrzebę sprawnego przeprowadzenia wyboru kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci.

§ 4. Zgromadzenie elektorów ogłasza na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Instytutu Pamięci komunikat o możliwości zgłaszania się kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci oraz określa nieprzekraczalny termin dokonywania zgłoszeń.

§ 5. 1. Zgłoszenie kandydata do Rady Instytutu Pamięci zawiera życiorys zawodowy.

2. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, kandydaci dołączają:

- 1) oświadczenia stwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 11 ust. 1, 2, 3 i 5 oraz art. 15 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, a także zawierające zgodę na przedstawienie swojej kandydatury Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej albo Senatowi Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie ze wzorem określonym w załączniku nr 1 do rozporządzenia;

- 2) dokument potwierdzający spełnienie warunku określonego w art. 15 ust. 1 pkt 3 ustawy.

3. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, może zawierać także zgodę kandydata na przedstawienie jego kandydatury organowi, którego kandydat nie wskazał w oświadczeniu, jeżeli brak jest wystarczającej liczby kandydatów do przedstawienia temu organowi, a kandydat nie został wybrany do przedstawienia organowi, który kandydat wskazał w oświadczeniu.

4. Zgłoszenia niepełne lub nieprawidłowo wypełnione oraz zgłoszenia, które wpłynęły po terminie, o którym mowa w § 4, nie są rozpatrywane.

5. Zgłoszenie uważa się za złożone w dniu wpływu do Instytutu Pamięci.

6. Niezwłocznie po upływie terminu przyjmowania zgłoszeń Przewodniczący zgromadzenia elektorów zwołuje posiedzenie zgromadzenia elektorów w celu podjęcia uchwały określającej wykaz osób dopuszczonych do wyboru na kandydata do Rady Instytutu Pamięci. Wykaz osób dopuszczonych do wyboru na kandydata do Rady Instytutu Pamięci jest podzielony na dwie grupy z wyszczególnieniem osób, które w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, zadeklarowały przedstawienie ich kandydatury Sejmowi albo Senatowi.

§ 6. 1. Zgromadzenie elektorów dokonuje wyboru kandydatów do Rady Instytutu Pamięci w drodze odrębnego głosowania na kandydatów przedstawianych Sejmowi oraz przedstawianych Senatowi.

2. Głosowanie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się przy uwzględnieniu deklaracji kandydatów do Rady Instytutu Pamięci, zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w § 5 ust. 2 pkt 1, co do przedstawienia ich kandydatury Sejmowi albo Senatowi. W przypadku braku wystarczającej liczby kandydatów do Rady Instytutu Pamięci przedstawianych Sejmowi albo Senatowi przeprowadza się drugie głosowanie i wybiera tych kandydatów spośród osób, które wyraziły zgodę, o której mowa w pkt 8 załącznika nr 1 do rozporządzenia, na przedstawienie ich kandydatury również drugiemu organowi.

3. Zgromadzenie elektorów dokonuje wyboru kandydatów do Rady Instytutu Pamięci, w drodze uchwały, bezwzględną większością głosów w głosowaniu tajnym w obecności co najmniej połowy przedstawicieli wybranych przez rady, o których mowa w § 2 ust. 1.

4. Każdy członek zgromadzenia elektorów ma 10 głosów na kandydatów do Rady Instytutu Pamięci przedstawianych Sejmowi i 4 głosy na kandydatów do Rady Instytutu Pamięci przedstawianych Senatowi.

5. Kandydatami do Rady Instytutu Pamięci zostają osoby, które uzyskały kolejno największą liczbę głosów. W przypadku gdy dwóch lub więcej kandydatów otrzymało równą najmniejszą liczbę głosów kwalifikującą do przedstawienia ich kandydatury przez zgromadzenie elektorów Sejmowi lub Senatowi, a uznanie wszystkich kandydatów za wybranych spowodowało by przekroczenie liczby kandydatów przedstawianych Sejmowi lub Senatowi, w stosunku do tych kandydatów przeprowadza się ponowne głosowanie.

§ 7. W przypadku niedokonania wyboru kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci zgromadzenie elektorów wybiera tych kandydatów spośród osób spełniających warunki określone w art. 11 ust. 1—3 i 5 oraz art. 15 ust. 1 pkt 1—3 ustawy. Przepisy § 5 ust. 1 i 2 oraz § 6 ust. 4 stosuje się do tych kandydatów odpowiednio.

§ 8. 1. Kandydaci do Rady Instytutu Pamięci przedstawiani przez Krajową Radę Sądownictwa i Krajową Radę Prokuratury składają oświadczenia, których wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Krajowa Rada Sądownictwa i Krajowa Rada Prokuratury dokonują wyborów kandydatów do Rady Instytutu Pamięci spośród osób spełniających warunki określone w art. 11 ust. 1—3 i 5 oraz art. 15 ust. 1 pkt 1—3 ustawy, które złożyły oświadczenia, o których mowa w ust. 1.

§ 9. 1. Przewodniczący zgromadzenia elektorów przekazuje Sejmowi i Senatowi listę kandydatów do Rady Instytutu Pamięci.

2. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa i Przewodniczący Krajowej Rady Prokuratury przekazują Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej listę kandydatów do Rady Instytutu Pamięci.

§ 10. Obsługę finansową, organizacyjną i administracyjną zgromadzenia elektorów zapewnia Instytut Pamięci.

§ 11. 1. Termin, o którym mowa w § 4, ustalony dla dokonywania zgłoszeń do wyboru na kandydatów na członków pierwszej Rady Instytutu Pamięci nie może być dłuższy niż 14 dni.

2. Głosowanie, o którym mowa w § 6, dotyczące kandydatów na członków pierwszej Rady Instytutu Pamięci, przeprowadza się niezwłocznie po podjęciu uchwały, o której mowa w § 5 ust. 6.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*

Załączniki do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów
z dnia 2 czerwca 2010 r. (poz. 622)

Załącznik nr 1**WZÓR**

Oświadczam, że:

- 1) jestem obywatelem polskim;
- 2) korzystam z pełni praw publicznych;
- 3) nie zostałem/am skazany/a prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
- 4) nie pełniłem/am służby, nie pracowałem/am, nie byłem/am współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ani też nie byłem/am sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej;
- 5) nie należę do partii politycznej, związku zawodowego i nie prowadzę działalności publicznej niedającej się pogodzić z godnością urzędu;
- 6) nie jestem posłem ani senatorem;
- 7) wyrażam zgodę na przedstawienie mojej kandydatury do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu:
 - a) Sejmowi,
 - b) Senatowi*;
- 8) jeżeli nie zostaną wybrani do przedstawienia wskazanemu przeze mnie w pkt 7 organowi i brak jest wystarczającej liczby kandydatów do przedstawienia drugiemu organowi, określonego w pkt 7, wyrażam zgodę/ nie wyrażam zgody* na przedstawienie mojej kandydatury do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu temu drugiemu organowi.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis kandydata do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania
Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu)

* Niewłaściwe skreślić.

Załącznik nr 2

WZÓR

Oświadczam, że:

- 1) jestem obywatelem polskim;
- 2) korzystam z pełni praw publicznych;
- 3) nie zostałem/am skazany/a prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne ścigane z urzędu;
- 4) nie pełniłem/am służby, nie pracowałem/am, nie byłem/am współpracownikiem organów bezpieczeństwa państwa, wymienionych w art. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, ani też nie byłem/am sędzią, który orzekając uchybił godności urzędu, sprzeniewierzając się niezawisłości sędziowskiej;
- 5) nie należę do partii politycznej, związku zawodowego i nie prowadzę działalności publicznej niedającej się pogodzić z godnością urzędu;
- 6) nie jestem posłem ani senatorem;
- 7) wyrażam zgodę na przedstawienie mojej kandydatury do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej.

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis kandydata do Rady Instytutu Pamięci Narodowej — Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu)

623

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 2 czerwca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług

Na podstawie art. 19 ust. 22, art. 28o, art. 41 ust. 16, art. 82 ust. 3, art. 86 ust. 21, art. 92 ust. 1 pkt 3, art. 99 ust. 15, art. 106 ust. 12 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 224, poz. 1799 oraz z 2010 r. Nr 78, poz. 519) w § 12:

1) w ust. 1:

a) w pkt 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„dostawę towarów, z wyłączeniem towarów wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z późn. zm.³⁾), dokonywaną przez organizacje pożytku publicznego, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.⁴⁾), zwane dalej „organizacjami pożytku publicznego”, jeżeli towary te zostały nabyte przez te organizacje.”,

b) dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾), świadczone w celu zebrania środków pieniężnych w trakcie zbiórki publicznej organizowanej przez organizację pożytku publicznego, z wyjątkiem usług przedpłaconych — z zastrzeżeniem ust. 8.”;

2) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, stosuje się, jeżeli zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej, zwany dalej „dostawcą usługi”, zawarł z organizacją pożytku publicznego pisemną umowę dotyczącą przekazania tej organizacji kwoty należnej, w części przekraczającej kwotę zatrzymywaną przez dostawcę usługi, z tytułu wykonywanych usług o podwyższonej opłacie dla realizacji zbiorów publicznych przez tę organizację;
- 2) w umowie, o której mowa w pkt 1, został podany numer lub numery, wykorzystywane do świadczenia usługi o podwyższonej opłacie, okres, w którym numer lub numery będą udostępnione na potrzeby zbiórki publicznej, cena jednostkowa usługi ze wskazaniem kwoty zatrzymywanej przez dostawcę usługi;
- 3) dostawca usługi posiada kopię pozwolenia na przeprowadzenie przez organizację pożytku publicznego zbiórki publicznej, uzyskanego zgodnie z przepisami o zbiorach publicznych;
- 4) kwota otrzymana za wykonane usługi o podwyższonej opłacie udokumentowane fakturami, o których mowa w pkt 5, z wyjątkiem kwoty zatrzymywanej przez dostawcę usługi, zostanie w terminie 45 dni od końca miesiąca, w którym dostawca usługi otrzymał tę kwotę, przekazana na rachunek bankowy organizacji pożytku publicznego;
- 5) w fakturach za usługi telekomunikacyjne zostanie wyszczególniona liczba połączeń zrealizowanych z wykorzystaniem numerów, o których mowa w pkt 2, oraz wartość tych usług z uwzględnieniem kwot, które mają być przekazane organizacji pożytku publicznego, oraz kwot zatrzymywanych przez dostawcę usługi;
- 6) nabywca usługi o podwyższonej opłacie nie otrzymuje w zamian innego świadczenia,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 357 i Nr 75, poz. 473.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 98, poz. 819, Nr 168, poz. 1323 i Nr 215, poz. 1667 oraz z 2010 r. Nr 21, poz. 104.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 116, poz. 1203 i Nr 210, poz. 2135, z 2005 r. Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1420, Nr 175, poz. 1462 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 94, poz. 651, z 2008 r. Nr 209, poz. 1316, z 2009 r. Nr 19, poz. 100, Nr 22, poz. 120 i Nr 157, poz. 1241 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 530 i Nr 86, poz. 554.

w tym również w postaci prawa do udziału w losowaniu nagród, z wyjątkiem potwierdzenia zainicjowania połączenia, w tym w formie połączenia zwrotnego;

- 7) organizacja pożytku publicznego nie dokonuje żadnych świadczeń na rzecz dostawcy usługi z tytułu zawarcia umowy, o której mowa w pkt 1, lub w związku z nią, z wyjątkiem informowania o uczestniczeniu dostawcy usługi w zbiórce publicznej, o wysokości kwoty zatrzymywanej przez dostawcę usługi z tytułu wykonywanej usługi oraz przekazywania danych dotyczących dostawcy usługi, w tym jego logo, podczas rozpowszechniania informacji, o których mowa w pkt 2;

8) przed rozpoczęciem świadczenia usługi na podstawie umowy, o której mowa w pkt 1, dostawca usługi podaje do publicznej wiadomości informację o wysokości kwoty zatrzymywanej, o której mowa w pkt 2.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 18, stosuje się do kwoty należnej z tytułu wykonywanych usług o podwyższonej opłacie, w części przekraczającej kwotę zatrzymywaną przez dostawcę usługi.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *E. Suchocka-Roguska*

OFERTA WYDAWNICZA

ceny brutto

Urzędowy Wykaz Produktów Leczniczych Dopuszczonych do Obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Stan na dzień 31 stycznia 2010 r.	
<i>Załącznik do Dziennika Urzędowego Ministra Zdrowia z 2010 r. Nr 6, poz. 40</i>	
TOM I	<u>957,00 zł</u>
TOM II	<u>440,60 zł</u>
Standardy akredytacyjne w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych oraz funkcjonowania szpitali	
<i>Załącznik do Dziennika Urzędowego Ministra Zdrowia z 2010 r. Nr 2, poz. 24</i>	
	<u>151,30 zł</u>
Program badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2010 r. Nr 3, poz. 14</i>	
	<u>137,80 zł</u>
Załącznik do regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącego załącznik C do konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF)	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2009 r. Nr 167, poz. 1318</i>	
TOM I — wersja polska	<u>105,00 zł</u>
TOM II — wersja angielska	<u>113,40 zł</u>
Wzory formularzy sprawozdawczych, kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych na 2009 r. (3 tomy)	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2009 r. Nr 85, poz. 717</i>	
	<u>314,50 zł</u>
Umowa Europejska dotycząca międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR)	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2009 r. Nr 27, poz. 162</i>	
Wersja polska 2 tomy	<u>146,00 zł</u>
Wersja angielska 2 tomy	<u>152,10 zł</u>
Struktura logiczna deklaracji i podań	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2009 r. Nr 2, poz. 9</i>	
	<u>42,40 zł</u>
Polska Klasyfikacja Wyrobów i Usług (PKWiU)	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2008 r. Nr 207, poz. 1293</i>	
	<u>271,60 zł</u>
Ochrona Obszarów Specjalnej Ochrony Ptaków NATURA 2000	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2008 r. Nr 198, poz. 1226</i>	
Wersja elektroniczna NATURA 2000 płyta DVD	<u>343,20 zł</u>
	<u>56,00 zł</u>
Zmiany do wzorów formularzy sprawozdawczych, kwestionariuszy i ankiet statystycznych stosowanych w badaniach statystycznych na 2008 r.	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2008 r. Nr 85, poz. 518</i>	
	<u>82,90 zł</u>
Polska Klasyfikacja Działalności (PKD)	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2007 r. Nr 251, poz. 1885</i>	
	<u>270,70 zł</u>
Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 (PROW 2007–2013)	
<i>Załącznik do Monitora Polskiego z 2007 r. Nr 94, poz. 1035</i>	
	<u>504,00 zł</u>
Standardy Kształcenia – 2 tomy	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2007 r. Nr 164, poz. 1166</i>	
	<u>600,30 zł</u>
Wymagania dobrej praktyki wytwarzania	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2006 r. Nr 194, poz. 1436</i>	
	<u>100,40 zł</u>
Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2010	
<i>Załącznik do Monitora Polskiego z 2006 r. Nr 90, poz. 946</i>	
	<u>62,30 zł</u>
Zakres badań, informacji i danych dotyczących środka ochrony roślin	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2005 r. Nr 100, poz. 839</i>	
	<u>58,00 zł</u>
Szczegółowe warunki techniczne dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego i warunki ich umieszczania na drogach	
<i>Załącznik do Dziennika Ustaw z 2003 r. Nr 220, poz. 2181</i>	
	<u>244,50 zł</u>

STRONA INTERNETOWA: www.wydawnictwa.cokprm.gov.pl

CENTRUM OBSŁUGI KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW
WYDZIAŁ WYDAWNICTW I POLIGRAFII

proponuje

**ZAŁĄCZNIK DO REGULAMINU MIĘDZYNARODOWEGO
PRZEWOZU KOLEJAMI TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH (RID),
STANOWIĄCEGO ZAŁĄCZNIK C DO KONWENCJI
O MIĘDZYNARODOWYM PRZEWOZIE KOLEJAMI (COTIF)**

Załącznik do Dziennika Ustaw Nr 167, poz. 1318
z dnia 8 października 2009 r.

**kierowany do wszystkich uczestniczących
w przewozie kolejami towarów niebezpiecznych**

określa:

- ☞ towary niebezpieczne, które nie są dopuszczone do przewozu międzynarodowego,
- ☞ towary niebezpieczne, które są dopuszczone do przewozu międzynarodowego oraz przypisane do nich warunki dotyczące w szczególności:
 - klasyfikacji towarów,
 - używania opakowań,
 - używania cystern,
 - procedur wysyłkowych,
 - przepisów z zakresu konstrukcji, badania i dopuszczania opakowań i cystern,
 - używania jednostek transportowych.

Cena brutto I tomu – 105,00 zł (w tym 7 % VAT)
WERSJA POLSKA

Cena brutto II tomu – 113,40 zł (w tym 7 % VAT)
WERSJA ANGIELSKA

Dodatkowe informacje: tel. 22 694-67-52, 800 287 581
Adres e-mailowy: wydawnictwa@cokprm.gov.pl
Faks 22 694-60-48

Pełna oferta: www.wydawnictwa.cokprm.gov.pl

**CENTRUM OBSŁUGI KANCELARII PREZESA RADY MINISTRÓW
WYDZIAŁ WYDAWNICTW I POLIGRAFII**

proponuje załączniki:

**UMOWA EUROPEJSKA
DOTYCZĄCA MIĘDZYNARODOWEGO
PRZEWOZU DROGOWEGO
TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH (ADR)**

obowiązująca od dnia 1 stycznia 2009 r.

Załącznik do Dziennika Ustaw z 2009 r. Nr 27, poz. 162

- ☐ Przepisy dotyczące materiałów i przedmiotów niebezpiecznych,
środków transportu i operacji transportowych

Wersja polska – **Cena brutto 146,00 zł** (w tym 7 % VAT)

Wersja angielska – **Cena brutto 152,10 zł** (w tym 7 % VAT)

**SZCZEGÓŁOWE WARUNKI TECHNICZNE
DLA ZNAKÓW I SYGNAŁÓW DROGOWYCH
ORAZ URZĄDZEŃ BEZPIECZEŃSTWA
RUCHU DROGOWEGO
I WARUNKI ICH UMIESZCZANIA NA DROGACH**

Załącznik do Dziennika Ustaw z 2003 r. Nr 220, poz. 2181

- ☐ Szczegółowe warunki techniczne i warunki ich umieszczania na drogach
dla znaków i sygnałów drogowych oraz urządzeń bezpieczeństwa ruchu
drogowego

Cena brutto 244,50 zł (w tym 7 % VAT)

Zamówienia prosimy składać:

e-mail: wydawnictwa@cokprm.gov.pl, dziust@cokprm.gov.pl

faksem: 22 694-60-48

listownie pod adresem: **Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
Wydział Wydawnictw i Poligrafii
02-903 Warszawa, ul. Powińska 69/71**

PEŁNA OFERTA NA STRONIE INTERNETOWEJ: www.wydawnictwa.cokprm.gov.pl

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Rządowe Centrum Legislacji — Departament Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego

al. J. Ch. Szucha 2/4, 00-582 Warszawa, tel. 22 622-66-56

Skład, druk i kolportaż: Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów — Wydział Wydawnictw i Poligrafii,
ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 22 694-67-52; faks 22 694-60-48

Bezpłatna infolinia: 800 287 581 (czynna w godz. 7³⁰–15³⁰)

www.wydawnictwa.cokprm.gov.pl

e-mail: wydawnictwa@cokprm.gov.pl

DU 0096 2010 wyd.00

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Centrum Obsługi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów — Wydział Wydawnictw i Poligrafii,
ul. Powińska 69/71, 02-903 Warszawa